PHALARIDIS EPISTOLÆ. VENET: 1498

Pl. 6 (6)(4) Phalaris.

Venice. B. Justinopolitano etc 1498

Hain 12871



Bartholomaeus Iuſtinopolitanus Petro
Contareno patritio ueneto·S·

Cum omnium atq; adeo quotidianis querelis rei litterariae calamitas deploretur, quae librariorum impreſſorumque incuria in dies diffunditur latius, incredibile dictu, nec minus foedum, nullos tam diu bonaꝵ artium cultores extitiſſe, qui ſacratiſſimum literarum numen uelut a profanis aſſererent, myſteriumq; hoc (ut ita dicam) imprimendorum librorum ſi non ſtudiorum antiſtites, at initiati uel cum ſordium ſuſpitione ſuſciperent· hoc uero tempore non deſunt, q̄ hoc uere publicum negotium priuato otio libentiſſime praeferant, hoc maxime freti, quod inuidorum impetus, quos non defuturos iamnunc ſatis perſpectum eſt, te patrono facile ſuſtinere poſſe confidant· ſuſcipe per deos uir clariſſime iacentium litterarum clientelam te dignam, quarum ſtudia ita colis ut excelleas, prodeant aliquando tuis auſpiciis optimi quiq; auctores, non (ut antea) ſordidati· debebūt tibi eorum manes· debebunt et ſtudioſiſſimi adoleſcentes, ad quos quicquid commodi hac litterarum induſtria peruenerit, id totum tibi acceptum referendum non diſſimulabunt· haec interim tibi gratia referetur, exigua ea quidem, ſed, quae eſt animi tui magnitudo, non contemnenda· laudarē de moř phalaridis acumen, ac dicendi grauitatem principe dignam· Apollonii ſanctitatem pythagorae ipſi non improbandam· breuitatem bruti, cuius cicerone teſte magiſter extitit, ni haec notiora ſcirem, q̄ ut teſtimonio noſtro confirmentur· illud uero non diſſimulan-

dum putaui,non deesse,qui quae phalaridis feruntur,eas a luciano scriptas suspicentur·has tantum uerbum uerbo latinas reddemus·disiunctisq; uoluminibus ita collocabimus,ut pagina paginae,et uersus uersui fidelissime respondeant·cui adminiculo studior uelut infantia innitatur,et in caeteris,quas intactas hoc consilio reliq mus,profectus uires experiri possit·

Vale

ΦΑΛΑ'ΡΙΔΟΣ ἘΠΙΣΤΟΛΑῚ ΤΥΡΑ'ΝΝΟΥ ἈΚΡΑΓΑΝΤΊΝΩΝ.

ΦΑ'ΛΑΡΙΣ ἈΛΚΙΒΟ'Ω. i.

π ΠΟΛΥ'Κλειτος ὁ μεσσήνιος, οὗ κατηγορεῖς παρὰ τοῖς πολίταις προδοσίαν, ἰάσατο μὲν νόσον ἀνήκεστον. οὐκ ἀγνοῶ δὲ, λύπας σε ἀπειλιζόμενός σοι καὶ δάκρυα. σὲ δὲ, οὐκ ἂν οὐδ' αὐτὸς ὁ τῆς τέχνης ἡγεμὼν ἀσκληπιὸς, μετὰ πάντων ἰάσαιτο τῶν θεῶν. σώματος μὲν γὰρ ἀρρωστίαν, θεραπεύει τέχνη. ψυχῆς δὲ νόσον, ἰατρὸς ἰᾶται θάνατος. ὃν ἂν ἐπαχθέντα τὸν ἀντὶ πολλῶν καὶ μεγάλων ἀδικημάτων, οὐκ ἀκουσίων, ὧν ἐμοὶ προσῆπτες, ἀλλ' ἑκουσίων, ὧν αὐτὸς εἴργασαι, προσδέχου.

Μεγαρεῦσιν. ii

ο ΟΥ μέμφομαι τὴν ἀχαριστίαν ὑμῶν πολλάκις εὐεργετημένων, ὅτι μοι κρινομένῳ περὶ τῶν ὅρων πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας, κατεψευδομαρτυρήκατε. κατηγορῶ δ' ἐμαυτοῦ τῆς ἀναλγησίας, ὅτι προπηλακιζόμενος ὑπὸ τῶν αὐτῶν πολλάκις, οὐ σωφρονίζομαι. ὑμεῖς μὲν γὰρ, οὐδέποτε χάριτας ἐμοὶ μνημονεύετε. ἐγὼ δ' ὡς μηδέποτε ἐπιλελησμένοις χαρίζομαι.

Τυρρηνῷ. iii

ε ΕΙ τοὺς μετὰ ἀνάγκης τι πράξαντας τῶν μὴ νομίμων, χαλεπὰς ἔχειν δεῖ περὶ τοῦ μέλλοντος βίου προσδοκίας, ὡς ὑπέφαινες αἰπεσαίοις, εἰς τὴν τοῦ δαιμονίου πρόνοιαν ἀναφέρων τὰ περὶ ἐμοῦ, τίνας ἐχρῆν ἐλπίδας ἔχειν σε περὶ σεαυτοῦ, τὸν μὴ μετὰ ἀνάγκης, μηδὲν ὧν παρανενόμηκας, μετὰ γνώμης δὲ πάντα κατειργακότα.

Λυκίνῳ. iiii

ο ΟΥκ ὀρθῶς ἠρώτησας ἐν λεοντίνοις, ὡς παρόντα με καὶ δυνάμενον ἀποκρίνεσθαί σοι, τίς εἰμι, καὶ τίνων, καὶ πόθεν. ἐγὼ γὰρ ὥσπερ ἐμαυτὸν οἶδα φάλαριν, λεωδάμαντος υἱὸν, ἀστυ-

παλέα τὸ γένος, πατρίδος ἀπεστερημένον, τύραννον ἀκραγαντίνων, ἔμπειρον πολλῶν, ἀπιστῶ τὰ μέχρι τοῦ παρόντος, οὕτως οἶδα καὶ λυκῖνον, πονηρὸν μὲν, ἐν παισί. λάγνον δὲ, ἐν νέοις. μοιχὸν δὲ, ἐν γυναιξίν. ἀκόλαστον δὲ ἐν νόμοις. ἀσελγῆ δὲ, ἐν ἡδοναῖς. ἀργὸν δὲ ἐν εἰρήνῃ. λειποτάκτην δὲ ἐν πολέμοις. δώσουσι τά μοι καὶ τῶν δημηγορειῶν, καὶ τούτων ὧν ἐλέγχω σε δίκην, ἂν μὴ θᾶττον ἁλῷς. ἀλλ' οὖν ὅταν ἔκδοτόν σε παραδῶσι λεοντῖνοι, βουλόμενοι τοῦ πρὸς ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι πολέμου. Λεοντίνοις. y.

ἐ ι καταλῦσαί με τὸν πρὸς ὑμᾶς ὀρέγεσθε πόλεμον, μηδὲν αἰδεσθέντες, ἔκδοτέ μοι λυκῖνον. ἵνα τὴν ὀργὴν ἅπασαν εἰς τοῦτον ἀφεὶς, παύσωμαι τοῦ πρὸς τὴν πόλιν θυμοῦ. χρήσομαι δὲ οὐδὲν αὐτῷ χαλεπώτερον, ἢ πάντας ὑμᾶς ἐπίσταμαι βουλομένους. Ζευξίππῳ. yi.

τ ῷ μὲν υἱῷ σου διὰ τὴν νεότητα συγγινώσκω. σοὶ δὲ, διὰ τὸ γῆρας, καίπερ ἀσύγγνωστα πεποιηκόσιν, ἂν μέντοι μὴ παύσησθε τῆς αὐθαδείας, οὔτε ἐκεῖνον ἡ νεότης, οὔτε σὲ τὸ γῆρας ἐξερήσεται. δι' αὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ μᾶλλον κολασθήσεσθε, δι' ἃ νῦν συγγνώμης ἀξιοῦσθε. Εὐήνῳ. yii.

γ νώμης γενόμενος τὸ πρὶν, ἁλόντα αἰχμάλωτον ἀποκτεῖναί σου τὸν υἱὸν, ἀνθ' ὧν καὶ δὶς ἐνίκησέ μου τοὺς ναυάρχους, μετέγνων ὕστερον καὶ σέσωκα. μᾶλλον γὰρ βούλομαι διὰ τῆς ἐκείνου ζωῆς σε λυπεῖν, ἢ διὰ τῆς ἀναιρέσεως τοῦ ἀποθανόντος. Σαμέᾳ. viii

ἐ ι δώς σου τὴν χρηστότητα τοῦ τρόπου, καὶ τὴν ὑπερφυῆ πρὸς ἅπαντας φιλανθρωπίαν, καὶ ὅτι τὰς τῶν πλησίον ἀτυχίας, ἡμέρως καὶ συμπαθῶς ἰδίας ἀλγηδόνας καὶ συμφορὰς ἡγῇ, γέγραφά σοι συντόμως, ὅτι καὶ τὴν δίκην, καὶ τὴν ναυμαχίαν, καὶ τὴν παράταξιν, καὶ τὸ τελευταῖον τὸν ἱππικὸν ἀγῶνα νενικήκαμεν. ἵνα ἀκούσας ὡς προσήκει καλῷ κἀγαθῷ, στένῃς ἀδιαλείπτως, λαμβάνων παρὰ τῆς σαυτοῦ φύσεως, ἀξίας καὶ πρεπούσας τοσαύτῃ κακοηθείᾳ βασάνους.

π Ἄνυ μοι δοκεῖ μετὰ τέλωτος ἄξιον εἶναι θαυμάζειν, τὸ σωφρονίζεσθαί τινα ὑπὸ σοῦ· τὸν γὰρ ἄλλοις ἐπιτιμᾶν ἐπιβαλλόμενον, αὐτὸν ἀπηλλάχθαι χρὴ πάσης πονηρίας· σὺ δὲ τοῖς τῶν ὑπὸ σοῦ νενουθετημένων κακίαις ἔνοχος ὢν, καὶ ταῖς ἄλλαις ἁπάσαις, ὡς ἂν ἐπίληπτος εἰς πονηρίαν, οὕτω νουθετεῖς.

Λακείτῳ. x

ἀ χθομένῳ σοι βαρέως ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς τελευτῇ, πᾶσα συγγνώμη· κἀγὼ δὲ σφόδρα συμπαθῶν, ὡς εἰς τὸν οἰκεῖον τὸ συμβεβηκὸς ἡγούμενος, μεῖζον ἄχθομαι, καίτοι στερροτέρα φύσει πρὸς τὰ τοιαῦτα χρώμενος, διὰ τὸ μηδὲν ὄφελος ὁρᾶν, μηδὲ τοῖς ἀμέτρως ἀνιωμένοις· παραμυθία δὲ ἔστω σοι μεγάλη τῆς ἐπ᾽ αὐτῷ συμφορᾶς, πρῶτον μὲν, ὅτι ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνιζόμενος, ἐν πολέμῳ σὺν ἀριστείᾳ τέθνηκεν· εἶθ᾽ ὅτι νικῶν, καλλίστου τέλους ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης ἠξίωται· τὸ δὲ τελευταῖον, ὅτι μηδὲν ἁμαρτὼν παρὰ τὸν βίον, ἐπεσφράγισται τὴν ἰδίαν ἀρετὴν, θανάτῳ· ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ ζῆν ἀγαθὸς, ἄδηλον εἰ μεταβαλεῖ πρὸς τὸ χεῖρον· αἱ τύχαι γὰρ ἀνθρώπων τὸ πλεῖστον οὐχ αἱ γνῶμαι κρατοῦσιν· ὁ δὲ τελευτήσας ἀκατηγόρητος, ἐν τῷ καλίστῳ σχήματι τῆς δόξης καθίδρυται· νομίσας οὖν ἀξίας παρ᾽ αὐτοῦ χάριτας ἀπειληφέναι γενέσεως, καὶ ἀνατροφῆς, τὸ καλὸν αὐτὸν καὶ ἀγαθὸν μέχρι τέλους γεγονέναι, ταύτην αὐτῷ τὴν ἀμοιβὴν ἀντίδος, τὸ πράως, καὶ ἀπαρηγορήτως τὴν ἐπ᾽ αὐτῷ λύπην ἐνεγκεῖν

Μεγακλεῖ. xi

κ Αἰ τοὺς ἵππους ἐκπέπομφά σοι κεκοσμημένους ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, καὶ τὰ χρήματα δοῦναι τεύκρῳ προστέταχα· κἂν ἄλλου του δέῃ, μὴ κατόκνει γράφειν· οὐδὲν γὰρ οὕτως ἔσται μέγα τῶν αἰτημάτων, ὃ μὴ πάντως αἰτησαμένῳ χαριούμεθα.

Ἀγλαῷ. xii

ἐ Κτεθησαύρικα μὲν τοῦ πλούτου, ὅσα παρέσχεν ὁ θεός, εἰς μεταβολὰς τῆς τύχης, οὐκ ἐν τοῖς κόλποις τῆς γῆς ὡς παρῄνεις, ἀλλ᾿ εἰς τοὺς βουληθέντας τῶν φίλων τὰς δωρεὰς λαμβάνειν. σὺ μὲν οὐδ᾿ εἰς τοῦτο πρόθυμον ἡμῖν σαυτὸν ἐχαρίσω, ἵν᾿ κατά γε ὑμᾶς τοὺς φίλους καὶ ἀποσφαλῶμεν τῆς ἀρχῆς, ἔχεσθαι τῶν ἐλπίδων. οὐ μὴν ἀλλ᾿ εἰ καὶ μὴ πρότερον, νῦν γε λαβὼν ὡς παρακαταθήκην ἐμοὶ φυλαχθησομένην, φίλου τι ποίησον ἔργον. πιστὸν γὰρ οὐδὲν ἡγησόμεθα γῆς μέρος, παρελθόντες ὡς κόνεως ἀπιστοτέρους, τοὺς ἐξ ὑμῶν τῶν ἑταίρων κρατίστους. ὧν ἀτυχούντων, καὶ αὐτὸς ἑτέρῳ συμπλακῶ δαίμονι, καθεὶς οὐδὲν ἧττον ἀτυχεῖν δόξω.

Εὐμήλῳ. xiii

ὁ Ὑπεδοκοῦντος, ὅτε ὄντος ἀδίκου, τὸν κατάρξαντα πλημμελεῖν ἀμύνεσθαι, τοῦ πρώτου γεγονότος ὑπὸ σοῦ, τὸ δεύτερον ἀφ᾿ ἡμῶν ἔσεσθαι προσδέχου.

Ἡροδίκῳ. xiiii

ἀ λλου μὲν ἦν κακῶς πεπονθότας, μηδὲν ὁμολογῆσαι πρὸς τὸν δεδρακότα περὶ ἀμύνης. ἵν᾿ ὡς ἥκιστα πρὸς αὐτὸν ὕποπτος ἁλώῃ. ἐγὼ δέ, τοῦτο μὲν ἀγεννοῦς ἀνδρὸς ἔργον ἡγοῦμαι, τό, τὸν ἀγνοοῦντα χειρώσασθαι. προηδικημένος δ᾿ ὑπὸ σοῦ, μηνύω σοι φυλάττεσθαι τὴν ἐπιοῦσαν ἐξ ἡμῶν ἄμυναν. ἵνα πρὸ τοῦ μὲν παθεῖν, ἡ προσδοκία κολάζῃ σε. μετὰ δὲ τὴν προσδοκίαν, αὐτὸ τὸ παθεῖν.

Ταύρῳ. xv

τ αυρομένει τοῖς τὰ λύτρα τῶν αἰχμαλώτων ἅπερ ἔλαβον ἀποδούς, μὴ ποιούμενος ἐμοὶ τὴν χάριν, ἀλλὰ στησιχόρου. ζῇ γὰρ ἐκεῖνος, εἰς τὴν τῶν ληψομένων εὐεργεσίαν, ὁ παρ᾿ ἐμοῦ ταύτην ἡττημένος. τέθνηκε μέντοι ἡ περὶ τούτων αὐτοῦ χάρις, εἰς ἀμνήμονας ἀνθρώπους δεδομένη.

Ἐριφοίτῃ. xvi

τ ὰ μὲν σά, καὶ τούτων ὧν ἐπεπόμφαμεν καὶ μειζόνων ἀγαθῶν, ἄξια. τὰ δ' ἐμά, μὴ βούλου μαθεῖν. οὐδὲν γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἔχομεν σιγῆς κρεῖττον.

Ἀμφινόμῳ. xvii

ὀ Υ διδόναι χάριτας οἴομαι δωρούμενος ἀγαθοῖς ἀνδράσιν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον παρ' αὐτῶν λαμβάνειν. ὅθεν ἀξιῶ, μὴ ὡς προδεδωκότα με χάριν, ἀλλὰ ὡς προσοφείλοντά σοι διὰ τὸ βουληθῆναι σε λαβεῖν, ἃ ἐπέμψαμεν δέχου.

Ἐρυθίᾳ. xviii

η αι περὶ μὲν ἐμαυτοῦ πλείστην οἶδά σοι χάριν, καὶ περὶ τοῦ κοινοῦ παιδός, ὃν ἐπὶ σοὶ κατέλιπον ἐρυθία. περὶ μὲν ἐμαυτοῦ, ὅτι φυγόντος μου, χηρεύειν ὑπέμεινας μᾶλλον, ἢ γαμηθῆναί τινι, πλείστων ἀγαγέσθαι βουλομένων. περὶ δὲ τοῦ παιδός, ὅτι σὺ ἀμφότερα, καὶ μήτηρ αὐτῷ, καὶ πατὴρ ἐγένου. οὐ τὸν ἄνδρα ἕτερον ἀντὶ Φαλάριδος, οὐθ' υἱὸν ἀντὶ Παυρόλα προτιμήσασα. ἀλλ' ἀντὶ μὲν ἀνδρὸς δευτέρου, τὴν ἐπὶ τῷ προτέρῳ μονὴν ἑλομένη. ἀντὶ δὲ παιδὸς ἄλλου, τὸν ὑπὸ τοῦ προτέρου παρέντα σώζουσα. τελείωσον οὖν ἀνδρὶ καὶ υἱῷ, τὴν ἀπὸ σεαυτῆς αὐτῷ δεδομένην χάριν, ἄχρις ἂν φρονήσας τὰ ἁρμόζοντα τοῖς χρόνοις, μήτε πατρὸς ἔτι, μήτε μητρὸς προσδέηται. λιπαρῶ δέ σε μετὰ τοσαύτης τῆς δεήσεως. οὐχ ὡς ἀπιστῶν μητρὶ περὶ τέκνου, καὶ ταῦτα τοιαύτῃ. ἀλλ' ὡς πατὴρ ὑπὲρ ἑνὸς υἱοῦ φοβούμενος. δύναιο δ' ἂν ἀπὸ τῶν ἑαυτῆς παθῶν, καὶ τὸ παρὰ πατέρων ἐπὶ τέκνοις ἐνθυμηθεῖσα δέος, συγγνώμης ἀξιοῦν τὸν οὕτως ἐπιστέλλοντά με.

μ Ἄλιστα μὲν ἀμφοτέρους τοὺς γονέας ὦ παῖ, στέργειν σοι προσήκει, καὶ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. τοῦτο γὰρ καὶ σεμνὸν, καὶ ἄλλως εὐσεβὲς, ἢ ὡς μεμνῆσθαι τῶν γεγεννηκότων, καὶ τοσαῦτα εὐεργετησάντων χάριτος. ἐπεί τοι πατρὸς ἀμέλησον μᾶλλον ἢ μητρός. οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν ἴσων καὶ ὁμοίων τὰ πατρὸς ἂν εἴη δίκαια, πρὸς τέκνων αὔξησιν, καὶ τὰ μητρός. ἀλλ᾽ ἣ μὲν, σὺν τῷ κυῆσαι, καὶ γεννῆσαι καὶ τιθηνῆσαι, μυρίους ἄλλους ἀνέτλησε πόνους, ὁ δ᾽ ἐκτραφέντος ὑπὸ τῆς τεκούσης, καὶ τελειωθέντος, ἀπολαύσεως μετέχειν ἀξιοῖ, δυσκόλου πειραθεὶς οὐδενός. ἰδιαίτερον δὲ τῶν ἄλλων ἡ σὴ μήτηρ διὰ τὰς ἐμὰς φυγὰς, περὶ τῆς σῆς κεκοπίακε τελειώσεως, τὰς ὑπὲρ ἀμφοῖν μόνη φροντίδας ὑποστᾶσα. ὥστε καὶ σὺ τὰς εἰς ἑκατέρους τοὺς γονέας εὐχαριστίας, μιᾷ μὲν τῇ πάντα πονησάσῃ, ἀπόδος. πεπληρώσεται γάρ σοι, καὶ τὰ πρὸς τὸν πατέρα δίκαια, διὰ τῶν εἰς τὴν μητέρα φιλανθρωπιῶν. οὐδὲν γὰρ ἀπαιτήσω πλεῖον εἰς ἐμαυτὸν, ὧν ἂν εἰς ταύτην εὐσεβήσῃς. μᾶλλον δὲ καὶ προσειληφέναι παρὰ σοῦ πολὺ μέρος εὐεργεσίας ὁμολογήσω. πρέπει γάρ σοι μὲν χάριν περὶ πολλῶν ἀποδιδόντι, μεγάλης εὐεργεσίας ἀρχὴν κτήσασθαι πρὸς πατέρα.

Τοῦ αὐτοῦ. XX

τ Ἃ μὲν παρὰ πατρὸς εἰς υἱὸν ἔσχηκας δίκαια παυρόλα. τὰ δὲ ἐκ σοῦ πατρὶ δυνάμενος, οὐκ ἀντιπαρέχων, ἁμαρτάνεις. πυνθάνομαι γάρ σε παιδείας, ὃ πολλάκις ἐμεμψάμην, οὐκ ἐπιμελεῖσθαι. ἄλλην δὲ χάριν οὐκ ἐπιζητῶ λαβεῖν. παρὰ σοῦ, ταύτης ὑστερήσας. ἴσθι δὲ, ὅτι καὶ τὸ παιδείας συμφέρον ἐὰν χαρίσασθαι βουληθῇς, οὐχ ὁ ληψόμενος τὴν χάριν ἀλλ᾽ ὁ δώσων μᾶλλον καθέξει.

π Ολύκλειτον ὡς πυνθάνομαι τὸν ἰατρὸν ὑμῶν μέμφεσθε, ὡς προδότην ἀκραγαντίνων γεγονότα, ὅτι μέλλοντα λαβὼν, δυνάμενος ἀποκτεῖναι, χαλεπωτάτης ἐξήρπασε νόσου. καὶ τὸν ἔπαινον αὐτοῦ τῆς δικαιοσύνης, κατηγορίαν ἀδικίας ποιεῖσθε. καὶ τοῦθ᾽ ὁμολογοῦντες, οὐκ αἰσχύνεσθε. ἐγὼ δὲ θαυμάζω τῆς τέχνης αὐτοῦ τὸν τρόπον, ὅτι καὶ θνήσκοντά με πιστευθεὶς, οὐχ ὡς τύραννον ἀνῄρηκεν. ἀλλ᾽ ὡς νοσοῦντα ποιήσας σέσωκεν. καὶ διὰ μὲν τὴν ὑμετέραν μέμψιν, οὐδὲ τίπω πέπονθε κακόν. διὰ δὲ τὴν ἐμὴν εὐχαριστίαν, ὁμιλία τοῖς πρώτοις σικελιωτῶν πεπλούτηκεν. οἶδα γοῦν, ὅτι διὰ τὴν δόσιν τῶν εὐχαριστηρίων πάντες εὔχεσθε προδόται μᾶλλον ἀκραγαντίνων, ἢ τυραννοκτόνοι φαλάριδος ἀκουσθῆναι.

ἡ Φαλάριδος τυραννὶς, τῆς πυθαγόρου φιλοσοφίας πλεῖστον ὅσον δοκεῖ κεχωρίσθαι. κωλύει δὲ ὅμως οὐδὲν, καὶ τούτων οὕτως ἐχόντων, συγγενομένους ἡμᾶς, τὴν ἀτρεκῆ διάπειραν ἀλλήλων λαβεῖν. δύναιτο γὰρ ἂν καὶ τὰ πόρρωθεν διεστῶτα, συναγαγεῖν εἰς ταυτὸν ὁμιλία. ἐγὼ μὲν οὖν, ἀκοῇ τὰ περὶ σοῦ πυνθανόμενος, ἄριστον ἄνδρα πέπεισμαί σε εἶναι. σὺ δὲ περὶ ἐμοῦ μὴ κρῖνε ψευδὴς γάρ με δόξα λυπεῖ οὐ μικρὰ, ἀλλ᾽ ἐμοὶ μὲν, οὐκ ἔστ᾽ ἀσφαλὲς ἀφικέσθαι πρὸς σὲ, δι᾽ ἣν κατηγοροῦμαι τυραννίδα. ἄνευ μὲν γὰρ ὅπλων, καὶ δορυφόρων ἐρχόμενος, εὐεπιχείρητος ἔσομαι. μεθ᾽ ὅπλων δὲ καὶ φρουρᾶς, ὕποπτος. σοὶ δὲ πᾶσα ἀσφάλεια, κινδύνων ἀπηλλαγμένῳ, καὶ παραγίνεσθαι πρὸς με, καὶ μεθ᾽ ἡσυχίας συμβιῶναι. λαμβάνων δέ μου διάπειραν, ἐὰν μὲν ὡς τύραννον ἐξετάζῃς, ἰδιώτην εὑρήσεις με μᾶλλον, ἢ τύραννον. ἐὰν δὲ ὡς ἰδιώτη

ἔχοντά τι διὰ τὴν ἀνάγκην καὶ τυραννοῦ κρατεῖν γὰρ οὐχ οἷόν τε τοιαύτης ἀρχῆς, ὠμότητι μὴ χρώμενον. οὐδ᾽ ἔστιν ἐν τυραννίδι χρηστότης ἀκίνδυνον, διά τε τἄλλα, καὶ διὰ τοῦτό σοι πειθῶ συγγενέσθαι. πείσομαι γάρ σοι τὴν ἡμερωτέραν ὁδὸν πορευθῆναι, ἐὰν τὸ πιστὸν εἰς σωτηρίαν τῶν πεισθησομένων, μετὰ τῶν πυθαγόρου λόγων, ἡ ἀλήθεια προσβεβαιώσῃ.

Θώρακι. xxiii

π Πότερον ἐμαυτὸν ὡς ἀσαφῶς γράφοντα μέμψομαι, ἢ σὲ ὡς ἑκουσίως μαθεῖν μὴ βουλόμενον αἰτιάσομαι, ἀγνοῶ. δύο γάρ σοι μυριάδες ἐκ λογισμῶν λελοίπασιν, εἰ σαφέστερον ἐπιζητεῖς διδαχθῆναι. τοὺς οὖν ἄλλως τρόπῳ διδάξοντας, ἢ σὺ μαθεῖν ἂν ἠθέλησας, ἐντεῦθεν παρ᾽ ἡμῶν προσδέχου.

Ἀειφράδῃ. xxiiii

ἀ Αὐθάδεια καὶ νεότητος ἀβουλία, πολλοὺς ἀνθρώπων ἀπώλεσεν. οἷς ἀμφοτέροις πάθεσιν, ἴσθι σὺ τὸν υἱὸν κεχρημένον. ἀδικούμενος δὲ ὑπ᾽ αὐτοῦ, δι᾽ ἃς προείρηκα μανίας, τὴν ἄμυναν ἐπέσχηκα, σοὶ βουλόμενος οὐκ ἐκείνῳ χαρίζεσθαι. μαρτυρεῖ γὰρ ὑπὸ πολλῶν, ἀεί σε τὴν ἐπιείκειαν ἔχειν. διόπερ οὐκ ἐδοκίμαζον δι᾽ ὑοῦ πυκείαν, λυπεῖν γῆρας πατρὸς, οὐδὲν ἀδικοῦντος. ἕνα γὰρ ἔχων υἱὸν τοῦτον, εἰ καὶ πάντως φαῦλός ἐστι, δι᾽ ἐρημίαν ἄλλου διαδόχου στέργεις. κακίαν γὰρ υἱοῦ, πατρὸς εὔνοια νικᾷ. ἂν μέντοι μὴ παύσηται πλεονάζων, ἀπειθῇ δὲ καὶ τοῖς σοῖς παραγγέλμασιν, ἔτι τε ἐμοῖς λόγοις, μὴ ἀγνοήσῃς ὅ τι τε περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ περὶ σοῦ, λήψομαι τὰς προσηκούσας παρ᾽ αὐτοῦ δίκας. ἵνα δὲ ὅταν ἐν αὐτῷ γένηται τῷ κακῷ, διατείνων ἐν οἷς ἐστι, μὴ προσποιηθῇ δοκεῖν ἠγνοηκέναι τὰ ὑπ᾽ ἐμοῦ γεγραμμένα πρὸς σὲ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνον περὶ τῶν αὐτῶν ἐπέσταλκα.

Ἀντιμάχῳ. xxv

ἐ Ι μὲν ἔχων οὐκ ἀποδίδως τὸ δάνειον, ἑκὼν εἶ πονηρός.

εἰ δ' οὐκ ἔχων, ἀδικεῖς μέν· τὸ δὲ ἀκούσιον παρὰ τοῖς ἀνθρωπίνως λογιζομένοις, συγγνώμης ἀξιοῦται· ἡ δὲ συγγνώμη γίνωσκε, ὅτι μέλλησίς ἐστιν ἀπολήψεως, οὐ παντελὴς χρημάτων ἀπόγνωσις.

Ἀριστομένει. xxvi

μ Ἡ συνάχθου μοι περὶ τῶν τραυμάτων, ὧν τέτρωμαι κατὰ τὸν πόλεμον· τὸ μὲν γὰρ ἀλγοῦν, καὶ συμπαθέστερον, ἀγαπῶμαι. τοσοῦτον δὲ ἀπέχω τοῦ βαρέως φέρειν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις, εἰ δὲ παρ' ὀλίγον ἦλθον ἐξ αὐτῶν ἀποθανεῖν, ὥστε ἀπευκτοῦ τοῦ θανάτου ὄντος πᾶσιν ἀνθρώποις, δεξαίμην ἂν καὶ τῆς εἱμαρμένης θᾶττον, εἰ καὶ πλείονά μοι χρόνον ἐπιτρέποι ζῆν, ἐν πολέμῳ τελευτῆσαι. τί γὰρ ἀνδρὶ γενναίῳ μεῖζον ἀγαθόν, ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ νίκης ἀγωνιζομένῳ, ἀπερείσασθαι τὸν βίον.

Ξενοπείθει. xxvii

ὁ Υκ ἄχθομαι ταῖς διαβολαῖς, οὔτε ταῖς δόξαις, ἃς ἔχουσιν ἐφ' ἡμῖν, οἱ μὴ δικαίως κατηγοροῦντες· καὶ τοῦτο δὴ οὐδὲν ἕτερον πέπονθα, ἢ διὰ τὸ γινώσκειν, ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις φύσει κακοῖς, ἐμοὶ δὲ διὰ τὴν τῶν θεῶν πλεῖον ἰσχύουσαν ἀνάγκην, τοιούτῳ γενέσθαι συνέβη. διαφέρει δὲ καθ' ὅσον, ὅτι ἐγὼ μὲν τύραννος ὢν, ἐξουσίαν διὰ τὴν ἀρχὴν ἔχων, ὁμολογῶ. ὑμεῖς δὲ ἰδιῶται γεγονότες, παρ' ὅσον δεδοίκατε νόμους, ὁμολογεῖν δέον, ἀρνεῖσθε.

Καταναίοις. xxviii

ἀ Χθέντας αἰχμαλώτους τῶν ὑμετέρων πολιτῶν τινάς, οὐδεμίαν ἔχοντας ἐλπίδα σωθῆναι, διὰ τὸ μὴ σφόδρα ὑμῖν αὐτῶν ἀναιρεθέντων μέλειν, σέσωκα. οὐκ ἐπιλελησμένος τῆς πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας. ἁπάντων γὰρ εἰμὶ ἐπιλησμονέστερος, εἰ τοῦθ' ὑμῶν μικροτέραν δίκην παρ' ὑμῶν λαβεῖν καταφρονῆσαι. ὁπόταν δὲ τὴν καταξίαν ὑπάρχῃ τέ μοι, οὐθ' ὑμᾶς, τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς, ὧν ἐδράσατε κακῶν ἀναμνήσει.

Ταῖς στησιχόρου θυγατράσιν. viiii

τ Αυρομενεῖται μὲν ὑπὲρ ὧν γράφετε πρός με, ἐντολὴν ἔχειν λέγουσαι παρὰ τοῦ πατρὸς, ὅτε μετήλλαττε τὸν βίον, οὐδεμιᾶς ἦσαν ἐπιτήδειοι τυχεῖν ἐπιεικείας. οὐδὲν γὰρ ὑπ' ἐμοῦ πώποτε πλημμεληθέντες, οὔτε ἔλαττον, οὔτε μεῖζον, ἐξήνεγκαν ἀδίκως τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον. στησίχορος δὲ οὐ μόνον ταύτης τῆς χάριτος ἄξιός ἐστι τυχεῖν παρ' ἐμοῦ, ἣν αἰτεῖται δι' ὑμῶν τὰ λύτρα τῶν αἰχμαλώτων αὐτοῖς, ἅπερ εἰσεπραξάμην, ἀποδοθῆναι προστάξας, ἀλλ' εἴ καί τι καὶ τῶν ἀδυνάτων ἐστὶ μεῖζον. καὶ γὰρ εἰ τεθνάναι δοκεῖ τισιν, ὅπερ οὐδεὶς ἂν εὖ φρονῶν εἴποι, ἐμοί γε οὖν ὁ τοιοῦτος οὐ τέθνηκε. μὴ γὰρ τοσοῦτον ἰσχύσειε τὸ κατὰ Ταυρομενιτῶν μῖσος, ὥστε στησίχορον αἰτησάμενόν τι μὴ λαβεῖν, ὧν φάλαρις ἔχει τῇ ἐξουσίαν. πάντας μὲν γὰρ ἀνθρώπους ὑπ' ἐκείνου πρέπει νικᾶσθαι. πρεπωδέστερον δὲ πάντων, ἐμὲ τὸν ἐν τοσαύταις μυριάσιν ἀνθρώπων, ὧν ἐπειράθην, ἀνδρὸς ἐπιφανεστέραν ψυχὴν οὐκ ἰδόντα. διὸ τά τε χρήματα αὐτοῖς ἀποδοῦναι προστέταχα, καὶ τὴν χάριν ταύτην οὐδὲ δεδωκέναι τῷ πατρὶ ὑμῶν μὰ τοὺς θεοὺς, ἀλλ' αὐτὸς παρ' ἐκείνου μᾶλλον εἰληφέναι νομίζω.

Κριτοφήμῳ. xxx

ἀ Γαθοῦ μὲν ἔργον φίλου καὶ σὺ ποιεῖς, καὶ πάντες, ὅσοι πλεῖον τί μοι τοῦ μετρίου, ἐπειδὰν δεῖ μαρτυρεῖτε, πεπεισμένοι ταῖς ἐμαῖς βουλαῖς ἢ πράξεσιν, ἡττῆσθαι λεοντίνους. ἐγὼ δὲ σαφῶς οἶδα τὴν ἀναγκαίαν ἄμυναν, ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένην. τὴν δὲ ἀντικαταστατὴν νίκην, ὑπὸ τῆς τύχης κατωρθωμένην. οὐδὲν γάρ ἐστιν ὦ φίλτατε τῶν ἐν ἀνθρώποις, οὔτε μεῖζον, οὔτε ἔλαττον, ὃ μὴ ταῖς ἐκείνης ῥοπαῖς βεβαιοῦται.

Πολυδάκει. xxxi

θ Αυμάζειν διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἔοικας, τὴν παρὰ πολύ μου μεταβολὴν τοῦ βίου. ὅτι τὸν ἄλλον χρόνον, θρασυτέρως, ἢ κατὰ

τύραννον

Τύραννον ἐμφανὴς ὤν, τανῦν οὐδὲ τοῖς ἀναγκαιοτάτοις ὁρῶμαι. ἐγὼ γὰρ ἦν δὲ ἕτερον ἢ διέφυγον πάντας ἀνθρώπους. πίστιν γὰρ οὔτε παρ' ἄλλοις τισὶν, οὔτε ἐν φίλοις βεβαίαν εὗρον. διὸ πάντας πολυτρόπως ὑπογνοὺς, τὴν ἀοίκητον ἐρημίαν ἐν λιβύῃ, τοῦ μετ' ἀνθρώπων βίου, αἱρετωτέραν ὑπολαμβάνω. καὶ τὰ θηρόβατα νομάδων ἐνδιαιτήματα. μᾶλλον γὰρ ἐμπελασθεὶς λέουσιν, ἀκινδύνως συναυλισαίμην ἂν, ἢ συνδιανηθείην ἑρπετοῖς πᾶσιν, ἢ τοῖς νῦν οὖσιν ἀνθρώποις. τοσοῦτον ἡμῖν αἱ πολλαὶ καὶ ποικίλαι, καὶ συνεχεῖς τύχαι, ἐμπειρίας, καὶ πονηρίας μετέδωκαν.

Πολυγνώτῳ. xxxii.

κ αὶ τοῦ δωρεῖσθαί τι σοι πρὸς τὸ μέλλον, καὶ τοῦ γράφειν πεπαύσομαι πολύγνωτε. πέπαυσο δὲ καὶ σὺ τῶν ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς πολλοὺς ἐπαίνων. τοῖς γὰρ ἔργοις μου κατηγορῶν, δι' ὧν οὐδὲν προσδέχῃ τῶν ὑπ' ἐμοῦ πεμπομένων, τοῖς λόγοις με ἐγκωμιάζεις. οὐδὲ τοῦτο συνιεὶς, ὅτι λόγος ἔργου σκιὰ, παρὰ τοῖς σωφρονεστέροις πεπίστευται.

Ἀξιόχῳ. xxxiii.

σ εμνύνεσθαι μὲν ὥσπερ ἐπ' ἄλλῳ τινὶ τῶν καλῶν, καὶ ἐπ' εὐγενείᾳ εἰκός ἐστι. ἐγὼ δὲ μίαν εὐγένειαν ἀρετὴν οἶδα, τὰ δὲ ἄλλα πάντα τύχην. εἰ γένοιτ' ἂν ὁ μὲν ἐκ φαύλων, ἀγαθός. καὶ βασιλέων, καὶ πάντων εὐγενέστατος. ὁ δὲ ἐξ ἀγαθῶν, φαῦλος. αὐτός τε ἑαυτοῦ, καὶ τῶν ταπεινοτάτων δυσγενέστατος. ὥστε ψυχῆς ἔπαινον αὔχει πρὸς συρακουσίους, μὴ προγόνων τεθνηκυῖαν ἐν ἀδοξοτέροις διαδόχοις εὐγένειαν.

Δημοτέλει. xxxiiii.

σ υγγνώμην ἔχω σοι τῶν παραινέσεων. τύραννος γὰρ οὐ γεγονὼς, τυράννῳ συμβουλεύεις καταθέσθαι τυραννίδα, θεῶν μὲν οὐδένα μοι διδοὺς τῆς ἀσφαλείας ἐγγυητὴν, ὡς τάχα ἂν καὶ ἐπείσθην. σαυτὸν δ' ἀξιόπιστον ἡγούμενος, καὶ ὑπὲρ τηλικούτων

πράγματος ἂν ἄδοξον. σχεδὸν οὐκ εἰδὼς ὅτι τοῦ κτήσασθαι τὴν τοιαύτην ἀρχήν, ἀσφαλέστερόν ἐστι τὸ καταθέσθαι. ὥσπερ γὰρ ἰδιώτῃ τοῦ τυραννῆσαι πολλῷ λυσιτελέστερόν ἐστι τὸ μὴ τυραννῆσαι. οὕτω τυράννῳ τοῦ καταθέσθαι, τὸ μὴ καταθέσθαι τὴν ἀρχὴν τῆς τυραννίδος. καθόλου δὲ τὸ περὶ τυραννίδος οὕτως, ὡς περὶ γενέσεως καὶ ζωῆς ἀνθρώπου φρονητέον. οὔτε γὰρ ἄνθρωπος ἀκούσας περὶ τῆς γενέσεως αὐτοῦ, εἴ πως γνοίη δυνατὸν, ὅσοις μέλλει δυσκόλοις ἐγκυρήσειν παρὰ τὸν βίον, γεννηθῆναι βουληθείη πρὸ τοῦ ἄν, οὔτ᾽ ἰδιώτης ἐσπουδακὼς τυραννῆσαι, πυθόμενος τὰς ἐν τυραννίδι κακοδαιμονίας, τύραννος ἄν, ἀλλ᾽ οὐκ ἰδιώτης ἐθελήσειε καταβιῶναι. οὕτω δημοτελὲς ἀνθρώπῳ, τοῦ μὲν γενέσθαι συμφορώτερον ὁρῶ τὸ μὴ γενέσθαι. τοῦ τυραννῆσαι δὲ, τὸ μεῖναι μέχρι ζωῆς ἰδιώτην. εἰ μὲν οὖν πρὸ τῆς τυραννίδος, τὰ περὶ αὐτῆς μοι διηγησάμενος κακὰ συνεβούλευες, πάντως ἂν ἐπείσθην μὴ τυραννῆσαι. τύραννος δὲ ὤν, καὶ διὰ τὴν αὐστηρὰν τῆς ἀρχῆς εἰς πολλὰ προπεπτωκώς, οὐχ οἷόν τε ἀνθρώπῳ τινὶ πεισθείην καταθέσθαι τῆς ταύτης ἐξουσίας, ἀλλ᾽ οὐδὲ θεῶν τῷ δυναστεύοντι. καταθέμενον γὰρ τὴν ἀρχὴν, οἶδ᾽ ὅτι δεῖ, πολλὰ καὶ δεινὰ παθόντα πρὸς τῶν τυραννηθέντων, οὕτω καταστρέψαι τὸν βίον.

Πολυστράτῳ. XXXV.

κ αὐτοῖς ἄλλοις ἅπασι φίλοις ἐπέσταλκα διὰ ταχέων ἐλθεῖν εἰς ἀκράγαντα. καὶ σοῦ δέομαι παραγενέσθαι πρὸ ὀλυμπίων. βούλομαι γὰρ τῶν μάλιστα ἀνυστάτων συλλογὴν ἀγαθὸν, τὴν πέρυσιν ἐπιμέλειαν, ὥσπερ ἄλλοτε καὶ νῦν ποιήσασθαι, καὶ περὶ πραγμάτων ἐπισφαλῶν, καὶ μεγάλων, γνώμην λαβεῖν. ἀτόπου μὲν, ἢ δυσκόλου μεταδώσων οὐδενός. ἀρκέσω γὰρ ἐγὼ τοῖς ἐμαυτοῦ. πεισθησόμενος δὲ, οἷς ἂν ἐπικρίνητε. ἵνα μενούσης μὲν τῆς ἀρχῆς ἐν οἷς ἐστι, πολλάκις ὑμᾶς δεξιώσωμαι. πεσούσης δὲ ταύτης, ἐὰν δοκῇ τῷ δαίμονι, τὴν ὑστάτην λαβόντες προσαγόρευσιν, μνήμονες εὐσεβεῖς, ὧν ἐφιλοτιμήθημεν εἰς ὑ

μᾶς γένησθε. ἥκετε οὖν ἀνυπερθέτως τῇ προτέρᾳ προθυμίᾳ κεχρημένοι πρὸς φάλαριν. ὃν μάλιστα ὑμεῖς γινώσκετε.

Παυρόλᾳ. xxxvi.

ἐ δεξάμην τὸν ὑπὸ σοῦ πεμφθέντα μοι στέφανον, ὁλκῆς χρυσῶν ἑξακοσίων. ὃν τύχης μὲν ἕνεκα, καὶ τῆς τοῦ πέμψαντος φιλοτιμίας, εἴληφα. στεφανωσάμενος δὲ αὐτὸν ἡμέραν μίαν, ἐν ᾗ τοῖς πατρῴοις θεοῖς ἐπινίκια τῆς πρὸς λεοντίνους μάχης ἐβουθύτουν, τὸν αὐτὸν ἀπέσταλκα δῶρον ἐρυθίᾳ τῇ μητρί σου. οὐδένα γὰρ ἕτερον ἀξιώτερον, τοιαύτῃ κοσμηθῆναι πολυτελείᾳ, ἢ μητέρα. γένοιτο δ᾽ ἂν ἡμῖν καλλίων σύ. καὶ πρεπωδέστερος στεφάνου, εἰ τῆς τῶν γονέων ἀρχῆς, ἄξια φρονῶν αἱρεθείης.

Πολυτίωνι. xxxvii.

ἐ πιτρέπω σοι πρός με παραγίνεσθαι, καθὼς ἀξιοῖς. ὅρκον δ᾽ οὐδένα σοι δίδωμι, τοῦ μηδέν σε πείσεσθαι κακόν, ἀλλὰ πίστιν. εἰ δὲ μετὰ τῆς τῶν λόγων ἀπιστεῖς ὑποσχέσει, νῦν μετὰ τῆς ἀληθείας ἀδικεῖς, οὐχ ὅτε κατηγορήθης. εἰδὼς γάρ με μηδενὶ πώποτε παραβεβηκότα πίστιν, ὡς κατεγνωκώς, ὅρκῳ με τέρχῃ. καίτοι τί διαφέρει πρὸς εὐσέβειαν, ὅρκον, ἢ πίστιν συγχέαι. ἀμφότερα γὰρ ἡ γνώμη βεβαιοῖ.

Πολυτίμωνι. xxxviii.

ἐ ι μὲν ἀπὸ τῶν σεαυτοῦ τρόπων στοχαζόμενος ἀπιστεῖς ἐμοί, συνεστί μου καταδικάζεις, ὑπ᾽ οἰκείαν. εἰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐμῶν, ἀγνοίᾳ μου πολὺ διημάρτηκας. τοσοῦτον γὰρ ἀπέχω τοῦ παραβῆναι πίστιν, ὥστε ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ, καὶ τοῖς ἄλλοις πέρα τοῦ δέοντος προσέχων, ὡς βεβαιοτέραν πίστεως ἔχουσιν εὐσέβειαν, πολλάκις ἐσφάλην. ἧκε οὖν ἐμοὶ πεισθείς, ἄνευ δόλου, καὶ ἀπάτης. πεισόμενος μὲν, ἄτοπον οὐδέν. μαρτυρήσων δὲ πρὸς ἅπαντας, ὅτι φάλαρις οὐ ψεύδεται πίστιν.

Νικίᾳ. xxxviiii

ἐ φ᾽ οἷς μισεῖς σου τὸν υἱόν, ὅτι τοὺς σοὺς οὐ μιμεῖται τρόπους, ὑπὸ τῶν ἄλλων ἁπάντων φιλεῖται. σύνες οὖν,

ὅτι πάντες οἱ τοῦτον φιλοῦντες, σὲ μισοῦσιν.

Ἀδειμάντῳ. xxxviiii.

ἀκούω σε διαφέρεσθαι πρὸς τὸν ἀδελφόν, ὁπότερος ὑμῶν ἐστὶ χείρων, σοῦ μὲν ἐκεῖνον λέγοντος, ἐκείνου δὲ τοὔμπαλιν, σέ. ἐγὼ δὲ οἴομαι, μᾶλλον δὲ καὶ καλῶς πέπεισμαι, τῶν μὲν ἄλλων ἁπάντων ἐκεῖνον εἶναι κακίω· σοῦ δέ, οὔτε ἐκεῖνον, οὔτε ἄλλον ἀνθρώπων οὐδένα.

Αἰτναίοις. xl.

παύσασθε μὲν τοὺς φυγάδας ὑποδεχόμενοι· φυλάττειν γάρ, οὔτ᾽ εὖ ποιοῦντας, οὔτε κακῶς, ἐνίκησε. μάθοιτε δ᾽ ἂν τὸ τοιοῦτον, εἰ τὰ Λεοντίνων, καὶ Μελιταίων ἴδοιτε. οἷς μὲν γὰρ ἐλευθερίας, Λεοντίνοις δὲ δουλείας παραίτιος ἐγενόμην. οἱ μέν, ὅτι ζίκρημα κατέδυσαν· οἱ Μελιταῖοι δέ, ὅτι καταδυομένην ἐβούλοντο σῶσαι.

Ἀντισθένει καὶ Θεοτίμῳ. xli.

τῶν ὑπ᾽ ἐμοῦ πεμφθεισῶν δωρεῶν, Ἀντισθένης μὲν τὸ μέρος ἐδέξατο· Θεότιμος δὲ οὔ. διό, τῷ μέν, οἶδα χάριν· τὸν δέ, οὐ μέμφομαι. ὁ μὲν γάρ, οὐδὲν ἠλάττωσέ με λαβών· ὁ δέ, οὐδὲν ἐζημίωσεν.

Μενεκλεῖ. xlii

μὴ μεταμέλου χρηστὸς γενόμενος, εἰ βούλει τῆς τοῦ παιδὸς πονηρίας ἀπολιμπανόμενος νομισθῆναι. ἐπεὶ δὲ τοῦ πρώτου χρόνου τὴν πρὸς Καμαριναίους ὑπόληψιν προσαπολεῖς. ὑποκείσεται γὰρ καιροῦ δόξεις, οὐκ ἀληθείᾳ χρηστὸς γεγονέναι.

Ἐπιστράτῳ. xliii.

ὡς πρὸς εὐτυχῆ τινα γράφειν ἔοικας. ἐγὼ δέ σοι τὰ περὶ ἐμοῦ συνελὼν ἐν βραχεῖ δηλώσω. εἰ οὖν ἐστί τις εὐτυχής, τὸ γεννηθὲν τέκνον ὀρφανὸν στερηθῆναι, νέον ἤδη ὄντα, καὶ πείσασιν ἐκπεσεῖν τῆς πατρίδος, ἀπολέσαι δὲ τὰ πλεῖστα τῆς οὐσίας. ταφῆναι δὲ ἐν βαρβάροις ἔθεσι,

φεύγειν

φεύγειν δὲ ἐξ ἁπάσης γῆς ἀδικούμενοι. ἐπιβουλεύεσθαι δὲ, μὴ μόνον ὑπ' ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν εὐεργετουμένων, τυραννήσαντα δὲ, ἀπεύχεσθαι καὶ τὸν ἐν τυραννίδι βίον, ἀτυχοῦμεν.

Ὀνήβει. xxxxiiii.

η Αἱ σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι. τοῦτ' ἄν μοι χαρίζοισθε, μήτε ἐξετάζοντες περὶ ἐμοῦ μηδὲν, μήτε πολυπραγμονοῦντες, εἰ μή τι βουλοίμην. τοιαῦτα γάρ ἐστι τὰ τῆς τύχης περὶ ἡμᾶς ὥστε μᾶλλον ἡσθῆναι τοὺς ἐχθροὺς ἀκούσαντας, ἢ λυπηθῆναι τοὺς φίλους μὴ συνυπακούσαντας.

Ἐπονίκῃ. xxxxiiiii.

τ ῆς μὲν τῶν ἄλλων ἔχθρας, ὅσοι τί κακόν με δεδράκασιν, ὡς παρακαλεῖς, κἂν ἐπιλαθοίμην. θνητοὺς γὰρ ὄντας, ἀθάνατον ὀργὴν ἔχειν ὥς φασί τινες, οὐ προσήκει. τῆς μέντοι πύθωνος εἰς ἐμαυτὸν δυσμενείας, οὐ μόνον ζῶν, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἀποθανὼν, ὃ πᾶσι συμβαίνει τοῖς τετελευτηκόσιν, ἐπιλαθοίμην. ὁ γὰρ τὰ μέγιστά με τῶν κακῶν ἐργασάμενος, οὗτός ἐστιν, ὁ μετὰ τὴν ἐμὴν φυγὴν, ἐρυθίαν τὴν γυναῖκα βουλομένην ἐμὲ διώκειν, ἀναινομένην δὲ τούτῳ γήμασθαι, φαρμάκῳ διαφθείρας.

Λεοντίνοις. xxxxvi.

λ Εωνίδαν ὃν ἐξεπέμψατε κατάσκοπον τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἁλόντα, δυνάμενος ἀποκτεῖναι, σέσωκα, οὐχ ὑμῖν χαριζόμενος. ἀλλ' ἵνα μὴ ζητῶ, τίς ὑμῖν σαφῶς ἀπαγγέλλῃ τὴν παρασκευὴν τοῦ καθ' ὑμῶν πολέμου. καὶ γὰρ ἐμοί πιστῶς ἂν βασάνου τὰ παρ' ὑμῖν ἐδήλωσεν, ὅτι πάντων ἐνδεεῖς ἐστέ. πλὴν λιμοῦ καὶ φόβου. τούτων δὲ ὑμᾶς φησι λίαν εὐπορεῖν.

Ἱμεραίοις. xxxxvii.

ἐ Γὼ πάντα μὲν ὑπὲρ Στησιχόρου πράττειν ἕτοιμός εἰμι. κἂν εἰ πρὸς αὐτὸ ἔδει με τὴν μοῖραν ὅπλα ἀράμενον περὶ τοῦ

θανάτου διαγωνίσασθαι, οὐκ ἂν ὤκνησα, ἐφ' ᾧ τε θεῖον ἄνδρα περικάλλους ὑμνῳδίας ἐπαινούμενον, ὑμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις περισώσασθαι. ὃν ἐξ ἁπάντων αἱ καθαρώταται θεαὶ Μοῦσαι προετίμησαν ὑμνοπόλων· δι' οὗ μέλη, καὶ χοροὺς ἐξήνεγκαν. λογίσασθε δέ, ὡς ὁ πού ποτ' αὖ ταφῇ Στησίχορος, Ἱμεραῖος ἐστί. καὶ πάσης μὲν πατρίδος κληθήσεται διὰ τὴν ἀρετήν. μένει δὲ ὑμέτερος. ἅμα δέ, μηδὲ οἴεσθε ἕνα τῶν νεκρῶν Στησίχορον, ἀλλ' ἐν τοῖς ποιήμασιν εἶναι, ἃ κοινὰ πάντων ἀνθρώπων πεποίηται. δέξασθε οὖν Ἱμεραῖοι, παρὰ μὲν ὑμῖν γεννηθέντα θάψαι τὸν ἥρωα, καὶ παιδευθέντα καταβιῶναι, γηράσκοντα ἐν ὕμνοις καὶ μέλεσι. παρὰ δὲ Καταναίοις τοῦτο βουληθεῖσιν, εἰς ἄλλο τι τῆς φύσεως μεταβαλούσης, τελευτῆσαι. καὶ ἐν μὲν Ἱμέρᾳ, νεὼς ἱστάσθω Στησιχόρου, μνημεῖον ἀρετῆς ἀθάνατον. ἐν δὲ Κατάνῃ, τὸ σπουδαζόμενον ὑπ' αὐτῶν τάφος. περὶ μὲν τούτων, ὅπως ἂν ἄμεινον δόξῃ καὶ ὑμῖν αὐτοῖς, πράσσετε. μήτε χρημάτων τὸ ἐπ' ἐμοί, μήθ' ὅπλων ἐνδεεῖς εἶναι νομίζοντες, μήτ' ἀνδρῶν. ἓν δὲ προνοεῖσθε, ὡς οὔτε ἑλοῦσιν ὑμῖν πόλιν ἐν Σικελίᾳ, Σικελιώταις οὖσιν εὐπρεπές, οὔτε μὴ ἑλοῦσιν, ἀσφαλές. τὸν δὲ ἄνδρα μὴ στένετε, μήτε ὀλοφύρεσθε, κινοῦντές τι τῆς ἐπ' αὐτῷ τύχης. τέθνηκε γὰρ τὸ σῶμα τὸ Στησιχόρου. τοὔνομα δὲ παραλαβὼν ὁ ἀνήνυτος αἰών, ἀκλεὲς μὲν ἐν βίῳ, μακάριον δὲ ἐν μνήμαις ἀναθήσεται. τὰ μέντοι μέλη καὶ ἔπη, καὶ παντοῖα ποιήματα, παραινῶ καὶ δημοσίᾳ ἐν ἅπασι τοῖς ἱεροῖς ἀναγράψεσθαι, καὶ ἰδίᾳ ἕκαστον ἐν τῷ σφετέρῳ οἴκῳ. τότε γὰρ ἂν ἀφανίζοιτο Στησίχορος, ὅταν τούτων τι μὴ φυλάττηται. εἴς τε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους διαπέμψασθε ἐπιμελῶς· εἰδότες ὅτι μᾶλλον τοῦ γράψαντος ἀνδρός, ἡ θρέψασα πόλις τὸν τοιοῦτον, ὑπὸ πάντων θαυμασθήσεται.

Θρασήνορι. xxxxviii

τ ὸ φρούριον, ὃ σὺ προθύμως ἐγκατέλιπες, ὑπὸ τῶν περὶ Τεῦκρον ἐξ ἐπιδρομῆς καθῃρέθη. τοῦ δὲ περὶ τὴν ἐπισολὴν τείχους, συντομώτερον ἴσθι ληφθὲν τὸ χωρίον.

Ἀβάριδι. xxxxviiii

π Υνθάνομαί σε χαίρειν ὁμιλίᾳ ἀνδρῶν σοφῶν, ἐξ ὑπερβορέων εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς ἀφῖχθαι τόπους. Πυθαγόρᾳ μὲν οὖν τῷ φιλοσόφῳ, καὶ Στησιχόρῳ τῷ ποιητῇ, καί τισιν ἄλλοις τῶν ἐλλογίμων Ἑλλήνων συμμεμιχέναι, καὶ πολλὰ παρ' αὐτῶν προσμεμαθηκέναι. ζητεῖν δὲ καὶ πλείοσιν, ἱστορίας χάριν, ὧν οὐκ οἶσθα, ἐντυχεῖν. εἰ μὲν οὖν προκατέσχησαι ταῖς ἐμαῖς διαβολαῖς, καὶ πέπεισαι τοιοῦτον εἶναί με, ὁποῖον οἱ διαβάλλοντες εἰσάγουσι, μεταπείθειν οὐ ῥᾴδιον. εἰ δὲ τὸ ἀληθὲς ἐξετάζεσθαι δικαιοῖς παρὰ πᾶσι μὲν ἀνθρώποις, μάλιστα δὲ παρὰ σοφοῖς ἀνδράσιν, ἐλθὲ πρός με συστησόμενος, ὡς ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἀξίων λόγου. γνώσῃ γὰρ ἐκ πείρας, τά τε ἄλλα ἅπαντα παρ' ἐμοὶ κάλλιον καὶ σεμνότερον. εἰ δὲ δεῖ εἰπεῖν μηδὲν ὀκνήσαντα, καὶ φιλανθρωπότερον, ἢ πρὸς τὴν κατέχουσαν τύχην ἐσχηματισμένα. καὶ τὸν ταῦτα διέποντα Φάλαριν, οὐδενὸς τῶν σφόδρα ἐπὶ τούτοις θαυμαζομένων δεύτερον.

Ἐπιχάρμῳ. l.

ϖ Ερὶ τῶν αὐτῶν ὢν, σὺ καὶ Δημοτέλης ἡμῖν συνεβουλεύετε, ἀποστῆναι τῆς τυραννίδος, ταῦτα οὐ δυσνοοῦντες, ἀλλ' ἀγνοοῦντες διὰ τὴν ἀπειρίαν, ὅτῳ συνεβουλεύετε. τὸ μὲν γὰρ ἄρξασθαι τυραννίδος, ὀρεγομένου. τὸ παύσασθαι δὲ οὐκέτι. διὰ τὸ πολλὰ μὴ δεόντως πρᾶξαι. ὥσπερ οὐδὲ τοξότῃ μεθέντι τὸν ὀϊστὸν, ἀνακαλεῖν τὸ βεβλημένον. ἀλλ' εἰ μὲν δυνατὸν ὑμῖν ἐστὶν ἀνελεῖν τὴν ἀρχὴν τῆς τυραννίδος, καὶ δὴ ποιεῖτε. εἰ δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἀδύνατον, ἀδυνατωτέραν ἴστε τὴν ὑμετέραν παραίνεσιν ἐμοὶ δόξαι συμφέρειν.

ἐ Ι τὸ στησιχόρου ἀδεεῖ ἀξιωθῆναι παρ' ἡμῖν, αἰχμαλώτου τὸ πρῶ
τε γενομένου ἐπαίρεσαι κατ' ἐμοῦ γράφειν τραγῳδίας, ὡς
πᾶσι τοῖς ποιηταῖς ἡμέρως προσενεχθησομένου μου, πολὺ τῆς ἀ
ληθείας διαμαρτάνεις. οὐ γὰρ ἀποδέχομαι κοινότητι ποιητάς,
ἀλλὰ τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ποιητῶν. οὐδὲ τοὺς εἰς ἔχθραν ἐμοὶ κατα
στάντας, ἀλλὰ τοὺς γνωρίμους τῶν ἐχθρῶν. σὺ δὲ κακὸς μὲν κρι-
τής, ἄναλκις δὲ ἐχθρός, καὶ κατὰ ἀνδρείαν, καὶ κατὰ δύνα-
μιν ποιητικήν, στησιχόρῳ σεαυτὸν προσεικάζεις. γνώσῃ δὲ τὴν τα
χίστην τοῦ λεγομένου διαίρεσιν· οὐκ εἰς μακράν. οὐ περὶ ὧν εἰς ἡ-
μᾶς γράφεις· πάντων γὰρ ἂν εἴην ἀτυχότατος, εἰ καὶ τῶν σῶν ἐ
πιγραφείην δραμάτων, ἀλλ' ὅτι τοιοῦτος ὢν ἐχθρὸς καὶ ποιη-
τὴς τῶν αὐτῶν σεαυτὸν καὶ στησίχορον ἀξιοῖς. Πελοπίδῃ. lii

ὄ Υτ' ἂν ἐγὼ γράψαιμι πρὸς στησίχορον περὶ ὧν ἀξιοῖς, οὔτ'
ἂν ἐκεῖνος ἐπινεύσειεν, εἴς τινα τῶν οὐκέτι ζώντων ἐνεγ-
κεῖν μέλος, εἰ καὶ γράψαιμεν ἡμεῖς. ἀπόχρη δέ μοι χάριν εἰλη
φέναι παρ' αὐτοῦ, τῆς ἐπὶ τῇ νικοκλέους γυναικὶ κρίσεως. εἰ δέ τι βού
λει παρ' ἡμῶν αἰτεῖν, οὗ τινος ἡ ἐξουσία οὐκ ἐπ' ἀλλοτρίαν, ἀλλ' ἐ
πὶ τὴν ἐμὴν ἀνήκει γνώμην, ἐπίστελλε. Παυρόλᾳ. liii

ἀ Φικόμενος εἰς ἱμέραν, ἀναγκαίας ἕνεκα πραγματεί
ας, ἤκουσα τῶν στησιχόρου θυγατέρων ποιήματα λυριζουσῶν.
ἃ μὲν αὐτοῦ στησιχόρου γεγραφότος, ἃ δὲ τῶν παρθένων ἴδια. ἦν δὲ τὰ
μὲν στησιχόρου τὰ τῶν θυγατέρων ἥττονα· τὰ δὲ ἄλλων εἴ τινα καὶ συγ
κρίνειν ἐξετασθείη, καὶ πολὺ βελτίονα. ὥστε με τρισόλβιον ἡγή-
σασθαι τὸν διδάξαντα, τρισολβίους δὲ καὶ τὰς παρὰ φύσιν εἰς τοσοῦτον βά
θος παιδείας ἀχθείσας. εἶεν δή, παυρόλα. σφόδρα γὰρ καὶ διὰ
ταῦτα ἐπιζητῶ μαθεῖν, τίνα δήποτε γνώμην ἔχων, τὸ μὲν σῶμα
γυμνάζεις, ὅπλοις τε καὶ κυνηγεσίαις, καὶ ταῖς ἄλλαις κακοπαθείαις,
τὴν δὲ ψυχὴν ἀγύμναστον ἐᾷς, λόγοις τε καὶ παιδείᾳ ἐλευθερίου, ἣν ἐχρῆν

πρὸ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἴδια αὐτὰ συνήκασθαι καὶ μόνον. σώματος μὲν γὰρ ἐπιμελητέον ὑγείας χάριν, ἢ ἰσχύος. εἰ μή τις ἱερῶν ἀγώνων ἕνεκα ἀθλοίη. ψυχῆς δέ, πάντας τρόπους προνοεῖσθαι χρή, τὸν μέλλοντα μετὰ ἀρίστης τιμῆς ἐνδημοκρατουμένῃ ζήσεσθαι πόλει. εἶτε μὴ σὺ τοῦθ᾽ ὃ καταλέγουσί τινες, ὁρμήκας ἐπὶ τὸ ζηλοῦν, καὶ μιμεῖσθαι τὸν ἐν τυραννίδι βίον, ὡς προσήκοντα σοι κατὰ νόμους, καὶ διὰ τοῦτο σωματικὴν ἐπασκεῖς ῥώμην, οἰόμενος ἁρμόζουσαν εἶναί σοι τὴν ἰσχὺν εἰς τὴν τῆς δυναστείας κατάκτησιν. ὅπερ ἐὰν εὖ φρονῶν τυγχάνῃς, παρὰ τοῦ μεταμελομένου περὶ μοναρχίας, οὐχ ἑκουσίως, ἀλλ᾽ ἐξ ἀνάγκης τοῦτον ἐπανελομένου τὸν βίον, γνώμην λάβε. ὁ γὰρ ἀμφοτέρων πεπειραμένος, τυραννηθῆναι μᾶλλον ἂν ἕξαιτ᾽ ἄν, ἢ τυραννῆσαι. ὁ μὲν γάρ, ἕνα φοβεῖται, τῶν ἄλλων χαλεπῶν ἀπηλλαγμένος, τὸν τύραννον. ὁ τύραννος δέ, καὶ τοὺς ἔξωθεν ἐπιβουλεύοντας, καὶ δι᾽ οὓς σώζεται. ἀνάγκη γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν πολλῶν φόβων, καὶ ταλαιπωριῶν, προσευλαβεῖσθαι τοὺς φυλάττοντας. ὥστε ἐμφρονέστερον δεξάμενος τὴν τοῦ συμβουλεύοντος πατρὸς εὔνοιαν, ἴσως ἄξιος πᾶσιν εἶναι. τὸ δὲ ἐκ φόβων διηνεκῶν, καὶ κινδύνων ἀδιαπαύστων αὐτεξούσιον, ἐχθροῖς, καὶ παισὶν ἐχθρῶν πάρες. εἰ δὲ ἀπειρίᾳ καὶ νεότητι, τὸν ἐν τυραννίδι βίον οἴει τι τερπνόν, καὶ προσφιλὲς ἔχειν, ἀλλ᾽ οὐ τὰς ἐν αὐτῷ τὰς συμφορὰς καὶ κακοδαιμονίας, πάντως μὲν ἁμαρτάνεις. καὶ τοῦτο πάσχεις δι᾽ ἄγνοιαν. εὔχου δέ σοι τὸν θεόν, μηδέποτε τυραννικῆς πεῖραν παραστῆσαι τύχης.

Ἐρυθίᾳ. liiii

Εἰ μὲν εὐλαβουμένη τὸν ἐν τυραννίδι βίον, οὐ τολμᾷς εἰς Ἀκράγαντα πέμψαι Παυρόλαν, συγγνώμην ἔχω σοι, καὶ ὡς γυναικί, καὶ ὡς μητρί, δεδοικυίᾳ περὶ ἀγαπητοῦ παιδός. εἰ δὲ ὡς μόνη, καὶ οὐ μετ᾽ ἐμοῦ γεγεννηκυῖα, μόνη δικαιοῖς ἔχειν αὐτόν, ἀγνωμονεῖς ἐκείνους τὰ περὶ γονέων. ἐπεὶ μὲν γὰρ τὸν ἀποτομώτατον λό

γου, πατρὸς ἂν εἴη μᾶλλον παῖς, ἢ μητρός. κατὰ δὲ τὸν ἀγνωμονέστερον, ἑκατέρων ἴσος. εἰ δὲ τὸ μεταδοῦναί ποτε ὥστε γυνηκότι τὸν υἱόν, ταύτην ἐλάττωσιν ἡγῇ; τί δοκεῖς τὸν μηδὲ μέρους ἀξιούμενον. κοινωνικώτερον δὴ ποιοῦσα, πέμψον αὐτὸν ὡς ἐμέ. οὐ διὰ μακρᾶς ἥξοντα πρὸς σέ, ἀλλὰ θᾶττον, καὶ μεθ' ὅσων δεῖ φαλάειδος, καὶ ἐρυθίας παῖδα. ἵνα καὶ μὴ μετ' ἐμοῦ, μετ' ἀλλήλων γοῦν ἐν ἀφθονίᾳ βίου βιωτάκητε. εἰς τίνας γὰρ ἄν τις ἂν δικαιοτέρους δέξαιτο περιουσιάζειν γυναικὸς ἢ παιδὸς οὐκ ἐπιμεληθείς. ἐγὼ δὲ περὶ ὑμᾶς ἐσπουδακώς, ὡς εἰκὸς ἄνδρα καὶ πατέρα, βούλομαι τῆς παρ' ἐμοὶ χρημάτων μοῖραν οὐκ ὀλίγην ἐν ὑμῖν τοῖς φιλτάτοις ἐναπερείσασθαι. καὶ τοῦτο συντάχει πρᾶξαι, καὶ διὰ τἄλλα μέν, οὐχ ἥκιστα δέ, διὰ τὸ ἐπιὸν γῆρας, καὶ διὰ τὴν πρόσφατον συμβεβηκυῖάν μοι χαλεπὴν νόσον. ὑπομιμνήσκει γάρ με τελευταίαν ἡγεῖσθαι τοῦ ζῆν ἀνθρώπῳ προθεσμίαν, τὴν ἐνεστῶσαν ἡμέραν. τῆς δὲ παρουσίας τῆς ἐκεῖθεν εἰς Ἀκράγαντα, καὶ τῆς ἐνθένδε πάλιν ἀφόβου, τὸ πιστὸν αὐτῷ πρὸς ἀσφάλειαν ἡ τοῦ πατρὸς εὔνοια παρέξεται μᾶλλον, ἢ ὁ τῆς μητρὸς φόβος.

Πολυκλέους. ιν

Οὐκ οἶδα τί σου μᾶλλον θαυμάσαιμι ὦ Πολύκλειτε. τὴν ἰσχὺν τῆς ἰατρικῆς, ἢ τὴν τοῦ τρόπου πίστιν. ἡ μὲν γὰρ ἰσχύς, τυραννοκτόνον νενίκηκε πάθος. ὁ δὲ τρόπος, τιμὰς τυραννοκτόνους. διὰ ἀμφοτέρων δὲ τούτων ἡ σὴ δικαιοσύνη δραμοῦσα, τὸν δυσκινδύνου ἀναιρουμένου, ἀφανίζουσά τε νόσου προσβολήν, καὶ τιμαῖς πολεμίων διεσώσατο. μόνον γάρ σοι παρῆν κτείναντα τοῦτον μετὰ τοῦ πάθους, τε τυραννοκτονηκέναι δοκεῖν, καὶ μὴ κτείναντος, παντὶ ἑτοίμως δοθέν, ὡς ἐπὶ σωτηρίᾳ μου λαμβάνοντος διαφθεῖραι. ἦν δὲ καὶ τὸ δόξαι διαφθεῖραι πρὸς τὸ τυχεῖν τούτων ὁμοίων τιμῶν. ἀλλ' οὐ γὰρ ἐβουλήθης κέρδος ἄδικον, ἀντὶ δόξης δικαίας ἑλέσθαι. ἴσως γὰρ οὐδὲ εἶχεν ὁ παραδούς σοι καιρὸς ἐμὲ διὰ τὴν νόσον, τυραννοκτονίας ἀσεβοῦς τόπον. ἐγὼ μὲν οὖν ἐπὶ σοὶ γενόμενος

ὅτι βούλοιό μοι χρῆσθαι, τὰς ἀξίας χάριτας οὐκ ἔχων τοσαύτην
ἀρετὴν ἀποδοῦναι, τοῦθ' ἓν οἶδα, ὅτι τοῦ κτίσαντος θεοῦ τὴν τέχνην,
ἄξια φρονεῖν ἐπαιδεύθης· ὅμως σὺν τοῖς τῆς ἰατρικῆς, καὶ τοῖς
τῆς πίστεως ἐπαίνοις, ἀπέσταλκά σοι τῆς ἐμαυτοῦ ψυχῆς χαριστή-
ρια, φιάλας ἀπέφθου χρυσοῦ τέσσαρας, καὶ κρατῆρας ἀργυροῦς,
οὐ τῆς καθ' ἡμᾶς τέχνης δύο· καὶ ποτηρίων, θηρικλείων, ζεύγη δέ-
κα· καὶ παῖδας ἀφθόρους εἴκοσι· καὶ ἀργυρείου μυριάδας ἀττικὰς
πέντε· γέγραφα δὲ καὶ Τεύκρῳ τῷ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, διδόναι σοι
σύνταξιν, ὅσην λαμβάνουσιν, οἵ τε ναύαρχοι, καὶ οἱ σωματοφύλα-
κες, καὶ τῶν λοιπῶν οἱ ταξίαρχοι, μικρὰν ἀμοιβὴν αὐτῆς μεγάλης
εὐεργεσίας· προσκείσθω δὲ τῷ καταδεεστέρῳ τῆς εὐχαριστίας, τὸ
προσομολογεῖν ἴσην ἀμοιβὴν οὐκ ἔχειν ἀποδοῦναι τὸν εὐεργετη-
θέντα.

Πολυκλείτῳ. lvi

α' Πέλυσα διὰ σὲ Κάλλαισχρον· οὗτος ἐπιβουλεύσαντά μοι
φανερῶς, ὡς μὴ μόνον ὁμολογῆσαι τὴν ἐπίθεσιν, ἀλ-
λὰ καὶ τοὺς συνομόσαντας μηνῦσαι· προσθεῖναι δὲ τῇ μηνύσει, καὶ
τὸν τόπον, ἐν ᾧ καὶ πότε, καὶ πῶς ἔμελλον ἐπιχειρεῖν. ἀλλ' ἦν ἀ-
μνήμονος ὡς ἔοικεν αὐτὸς, μὴ χαρίσασθαι σωτηρίαν ἀνθρώ-
πῳ, τῷ ταύτην δεδωρημένῳ. ἅμα δὲ ἐλογιζόμην, ὅτι κἀμοῦ
μὲν ἦν τὸ δοῦναι τοιαύτην χάριν, ἰατρῷ σε σωκότι. πρὸ πολλοῦ
δέ σοι τὸ λαβεῖν πρεπωδέστερον, τῷ τῆς ἰατρικῆς προεστῶτι, καὶ
πάντας σώζοντι τοὺς δεηθέντας. ἰδέτω μέντοι τὸ παράλογον
Κάλλαισχρος, ὅτι ζωῆς χάριν παρὰ σοῦ εἴληφεν, ἑτέρου ζωὴν οὐ
δικαίως ἀφελόμενος. ἀφῄρητο μὲν γὰρ οὐ μελλήσας. ἄλλως δὲ
ἠτύχηκεν.

Ὀρσιλόχῳ. lvii

ε' Ι τὸ μὴ βουληθῆναί ποτε Πυθαγόραν τὸν φιλόσοφον, ἀ-
φικέσθαι πρός με, πολλάκις ὑπ' ἐμοῦ καλούμενον, δι-
αβολὴν ἔφερέ μοι καθὼς ἐγκωμιάζων αὐτὸν ἔλεγες, ἐ-
πὶ τῷ φεύγειν αὐτὸν τὴν μετ' ἐμοῦ συμβίωσιν, τὸ παρα-

γεγονέναι, καὶ πέμπτον ἤδη μῆνα συνεῖναι μεθ' ἡδονῆς, πάντως ἔπαινός ἐστιν ἐμός. δῆλον γὰρ ὡς οὐκ ἂν ἔμεινεν οὐδὲ βραχὺ μόριον ἡμέρας, εἰ μὴ τοῖς αὐτοῦ τρόποις ἀρήκει κἀμὲ παραπλήσιον

Λεοντίδῃ. lviii.

α Μέτροις κέχρησαι λόγοις πρὸς Καμαριναίους, ἐγείρων αὐτοὺς εἰς τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον. ἀλλὰ μέντοι καὶ τόδε ἀφ' ἡμῶν ἴσθι, μὴ καλῶς πεπεικὼς αὐτούς, ὅτι οὐ λόγοις ἀπεράντοις ἀμυνούμεθά σε, οἷς ἡμᾶς ἄρχειν δοκεῖς, ἀλλ' ἔργοις, ὧν οἱ πειραθέντες, αὖθις οὐκ ἐπεβούλευσαν. τοῦτ' εἰδότες Καμαριναῖοι, πεῖραν οὐ βούλονται λαβεῖν ὀργιζομένου φαλάριδος. χαριζόμενος γάρ, ἡδίων αὐτοῖς ἔδοξα.

Ἡγησίππῳ. lviiii.

σ Ὑμεῖς μὲν ἴσως καὶ ἄλλοι συγγενεῖς, ὅσοι μάλιστα ἀχθόμενοι ἐστέ, τὸ φεύγειν κλεοσθένην, νῦν ἔγνωτε κακῶς βεβουλευμένον ἐπὶ τούτοις, ἐφ' οἷς ἀπεστερήθη τῆς πατρίδος, ὅτ' οὐδενὸς ἑτέρου καιρός, ἢ μεταμελείας. ἐγὼ δὲ ὅτε μάλιστα πολὺς ἐν τοῖς τοῦ πολιτεύεσθαι κενοδοξίαις ἦν, τότε μάλιστα αὐτὸν ᾤκτειρον, καὶ ἐπέστελλόν γε περὶ τούτων, μαρτυρόμενος, οἷ τελευτήσει. ὁ δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς τοῦ τιμᾶσθαι γαυριῶν, ἐκπαθὴς ἦν, λήρους ἡμᾶς ὑπολαμβάνων γράφειν, οὐκ ὄντας ἐμπείρους δημοκρατουμένης πόλεως. μᾶλλον δὲ οὐδὲ βουλομένους εἰδέναι, τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως τὰ ἄριστα πράξαντα, διὰ τὴν τυραννίδα. ἕως οὖν λαμπρότερον φυσήσας, ἢ συνέφερε τοῖς ἰδίοις φυσήμασιν αὐτὸν ἐπάρθη καὶ μετὰ ζημίας ἔγνω μεγάλης, οὐ φάλαριν ἀμαθῆ πόλεως ἀνομουμένης διὰ τὴν ἀρχήν, ἀλλ' αὐτὸν ἀγνοοῦντα δῆμον διὰ τὴν πρόσκαιρον ἀπραγίαν. ἐπαγωγὸν γὰρ ὄχλος εἰς ἀτυχίαν, καὶ τὰς ἀρχὰς πρὸς τὰ τέλη διαφωνούσας ἔχων. ἐγὼ γοῦν, καὶ πᾶς ὁ μὴ παραφρονῶν, συρίττεσθαι μᾶλλον ὑπὸ πλήθους ἀκρίτου βουλοίμην ἄν, ἢ τιμᾶσθαι. τὸ μὲν γὰρ ἔχθος αὐτοῦ, τάχιον τοῦ διαφθῆναι σβέννυται. καὶ οὐδὲ ἐν οἷς ἀκμάζει καιροῖς, ἐπιζήμιόν ἐστιν.

ἢ δὲ τῆς εὐνοίας δόκησις, φυγάς, ἢ θανάτους, ἢ δημεύσεις, ἢ τούτων ἐπιζημιώτερον οὐδὲν φέρει. νὴ δία τὸν μέγιστον ἡγήσιπως ἑτῶς ἴσμεν, οὗτος ἂν εἴποιμεν πρὸς σέ. δῆμος ἄπας, ἄτακτος, ἀνοῦς, ἀπέραντος, ἑτοιμότατος ἐφ' ὅτου τύχοι μεταχθῆναι. ἄπιστος, ἀβέβαιος, ὀξύς, προδοτικός, ἐψευσμένος, φωνὴ μόνον. ἀνωφελὴς. καὶ πρὸς ὀργήν, καὶ πρὸς ἔπαινον εὐχερής. τοῦτ' ἔστι τὸ, μετ' ἐνδόξου προπηλακισμοῦ φθείρεσθαι, τὸ, δήμῳ πολιτευόμενον ζητεῖν ἀρέσκειν. μεμήνασι δὲ ὅμως τινὲς εἰς τοῦτο, ἀνοήτῳ καὶ δυσκαθέκτῳ ὁρμῇ, μᾶλλον δὲ λύσσῃ χρώμενοι. καὶ πολλοὶ παίδων ὄντες ἐρασταί, τοσούτους πόθους οὐκ ἔσχον εἰς τέκνα. καὶ χαίροντες γάμοις, οὐχ οὕτως εἶδον ἀσμένως γυναῖκας, καὶ φιλόπλουτοι ὄντες, οὐ παραπλησίως ἔστερξαν χρήματα. καὶ φίλοπλοι καὶ μαχηταί, καὶ φιλιπποτρόφοι, νίκης ἕνεκα τῆς ἐν ὀλυμπιάσιν ἀγώνων, οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον ἥσθησαν ἑκάστοις τούτων, ὡς ἀθλίαν δόξαν, καὶ τιμὴν ἀνόητον, καὶ κρότον ἐπὶ ζημίᾳ τῇ ἑαυτῶν ἀγρεύοντες. τοῖς δὲ τῶν τοιούτων ἐρασταῖς, οἱ μὲν οἰκεῖοι, συναχθεσθεῖεν ἂν, ὡς ἔνι μάλιστα. οἱ δὲ ἐχθροί, τὰ μέγιστα πάντων ἐφησθεῖεν. ὑμεῖς δὲ παραμυθεῖσθε μὲν κλεισθένην, συγγενεῖς ὄντες, εἰ ἄρα δυσθύμως ἔχει, ἀνθρώπινόν τι πεπονθότα. ἀποτρέπετε δὲ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς φιλοτιμεῖσθαι, ὡς ἂν ἥκιστα ἡμαρτηκότα.

Στησιχόρῳ, lx

ν Ικοκλῆς ὁ συρακούσιος, οὐκ ἀγνοεῖς δ' ἴσως ὃν λέγω, διὰ γὰρ ἐπιφάνειαν οἰκείαν οὐκ ἔστι τῶν ἀγνοηθῆναι δυναμένων ὑπὸ στησιχόρου, γυναικὸς ἀποθανούσης αὐτῷ, μέγα πρὸς φάτος καὶ περιττὸν ἐπιτέθειται πένθος, εἰκότως. ἔτυχε γὰρ τὴν αὐτὴν ταύτην ἀδελφιδῆν ἔχων καὶ γυναῖκα. οὗτος ὁ νικοκλῆς ᾔδει γὰρ ὡς ἔοικεν, ὅσοις πρὸς ἀλλήλους κεχρήμεθα ἤθεσι, πέμψας πρὸς ἐμὲ κλεόνικον ἀδελφὸν αὐτοῦ. ἠξίου, ὅπως σου δεη

θείαν, ἔπαινον ἐν ποιήσει διαθέσθαι περὶ τῆς ἀνθρώπου. καὶ γὰρ ὡς πυνθάνομαι Συρακουσίων, πᾶσαν τε τὴν ἄλλην ἀρετὴν, πρὸς δὲ καὶ τὴν ἀνωτάτω σωφροσύνην αὐτῇ προσμαρτυρούντων, οὐκ ἦν ἀνάξιος ὑπὸ τοῦ σοῦ στόματος ὑμνηθῆναι. πεφύλαξαι μὲν οὖν γράφειν, εἰς τοὺς κατὰ σεαυτὸν ἀνθρώπους, ἵνα μὴ δόξῃς σου τις ὠνίαν εἶναι τὴν ποίησιν. ἔστι δὴ πιστὴ φιλότης, οὐδὲ αὐτὴ καθ᾽ ἡμᾶς, εἰς τὸ χρεὼν ἀπηλλαγμένη. μὴ δὴ τὸ συνηθές σου τῆς γνώμης προβαλλόμενος, ἀποστραφῇς μου τὴν δέησιν. οὐδὲ γὰρ εἰκὸς ἀτυχῆσαι παρὰ Στησιχόρου Φάλαριν αἰτησάμενον, οὐχ ὅτι χάριτας ὀφείλεις ὑπέρ τινος, ἀλλ᾽ ὅτι τὴν πεπιστευμένην δόξαν, ἀξιοῦμεν ὑπὸ σοῦ βεβαιωθῆναι. δός δή μοι προφανῶς χάριν τῆς αὐτοῦ φύσεως ἀφθόνως, αὐτὴν μὲν ὡς μὲν ἀδώσεις, εἰς ἐμαυτόν. ληψομένῳ δὲ εἰς φίλον. λοιπὸν εἶπε νενόηκας ἐπὶ τὴν χάριν, Κλεαρέτην καὶ Συρακουσίαν τὸ γένος, Ἐχεκρατίδου παιδὸς ἀδελφιδῆν, ὅτε γράφαμεν καὶ γυναῖκα. ἐνκαίδεκα συνεζηκυῖαν ἔτη. τριακοστὸν δὲ ζήσασαν. δυοῖν παίδοιν μητέρα. τεθνηκυῖαν δὲ ἐκ διαφθορᾶς. τὰ μὲν κεφάλαια τῶν ὑποθηκῶν ταῦτα. ἐμπυνθανθείης δὲ εἰς τὰ κατὰ μέρος τῆς γραφῆς, ὑφ᾽ ὧν κατέχῃ θεῶν. καί σου τὴν ἱερὰν, καὶ ὑμνοπόλον κεφαλὴν, ἡ μουσῶν συγγένεια κοσμήσειεν, ἄλλαις τε ὑμνῳδίαις, καὶ τὴν ὑφ᾽ ἡμῶν εἰς Κλεαρέτην ἐπεσταλμένην.

Τῷ αὐτῷ lxi.

Ὧν μὲν ἐπὶ Κλεαρέτῃ μελῶν, πολλή σοι καὶ μεγάλη χάρις ἀπονείσεται. καὶ γὰρ ἐπέδωκας σαυτὸν, εἰς ἃ παρεκάλουν. καὶ ταῖς κατὰ μέρος οἰκονομίαις, ὑπερφυῶς συνηνέχθης. καὶ τὸ σχῆμα τῆς γραφῆς θαυμαστῶς ηὐδοκίμησεν, οὐ παρ᾽ ἐμοὶ μόνῳ, ἐγὼ γὰρ ἐπὶ πᾶσιν ὁμοίως ἄγαμαι τοῖς Στησιχόρου, ἀλλὰ καὶ τοῖς συνακούουσιν Ἀκραγαντίνοις, πολλοῖς γινομένοις. ἔσονται δὲ οὐχ

οἱ τὸ παρὸν ἀκηκοότες, οὐδὲ ὅσοι νῦν εἰσιν, ἀλλ' ὅσους ὁ μεθ' ἡμᾶς οἴσει βίος. ἡ μὲν οὖν ὑπὲρ ταύτης σου τῆς ποιήσεως χάρις ὡς ἔφην, ὀφείλεται ὑπ' ἐμοῦ. κεχάρισαι δὲ διὰ τῆς ἐμῆς ἀξιώσεως, τοῖς τε νῦν οὖσι, καὶ τοῖς ἐσομένοις ἀνθρώποις, καὶ ταύτην τὴν μελῳδίαν. ἐπεὶ δὲ ἐμοῦ, καὶ τῶν ἐμῶν, τοιοῦτον γάρ τι διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐδήλους, πρὸς σὲ ἑταιρείου διὸς, καὶ κοινῆς ἑστίας, μὴ δὲ ἓν ἐμποιήσει. μήθ' ὡς κάκιστος ἐγενόμην, μήθ' ὡς ἀγαθὸς, ἐπιμνησθῇς. ἐκμελὲς γάρ ἐστι μου τοὔνομα διὰ τὰς τύχας. γεγράφθω δὲ φάλαρις ἐν αὐτῷ στησιχόρῳ, εἴτε βελτίων τῆς κατεχούσης ἐν ἀνθρώποις δόξης, εἴτε τοὐναντίον ὑπείληπται.

Κλεαινέτῃ, καὶ θεανοῖ. lxii.

τ Ἡν μὲν φιλοφροσύνην ὑμῶν ἀσμένως ἀποδέχομαι, τοσαύτῃ σπουδῇ βουλομένων με ὀνομάσαι Φάλαριν. παραιτοῦνται δὲ αἱ τύχαι, κἂν ἡμεῖς συγχωρῶμεν. εὑρήσετε γὰρ αὐτὸ ἐπίληπτον, καὶ ἀκατηγόρητον ἐκ τοῦ γένους ὄνομα αὐτῷ γεγενημένον. ἐγὼ δὲ πολλὰ καὶ μεγάλα διὰ πικρᾶς εἱμαρμένης ἀνάγκην, ἀκουσίως πραχθέντα μοι κατέγνωσμαι. τὸ δ' ἐμὸν ὄνομα δι' οὐδὲν ἕτερον ἐστὶν ἐκμελὲς, ἢ ὅτι νόμοις οὐ πείθομαι. νόμος δέ εἰμι τοῖς ὑπηκόοις. ἣν δέ μοι χάριτος ἀμοιβὴν προσφέρεσθε, φάλαριν ὀνομάζουσαι, ταύτην εὐεργεσίαν ποιήσασθε μὴ τοῦτο τιθέναι τὸ ὄνομα.

Ἐνναίοις. lxiii.

ο Υ μεταμελόμενος ἐπὶ τῇ παρέσει τῶν χρημάτων ἄνδρες ἐνναῖοι, τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὑμῖν ἐπέσταλκα. ἀλλ' ἵνα βεβαίαν ἔχητε τὴν χάριν, ἐπεξελθόντες τῇ δίκῃ πείσανδρον. τοῦ γὰρ ἀληθῶς οὐκ ἔχειν τὴν πόλιν, ἀλλὰ μὴ προφά

σειψηφα δεῖ καταχρωμένῳ ἀποστερεῖν τοὺς δεδανεικότας, ἀπόδειξις ἔσται μοι, τὸ τούτου τῆς κλοπῆς ὑμᾶς καταψηφίσασθαι. οὐ γὰρ ἔχει λόγον ὑγιῆ, τοὺς αὐτοὺς, τοτὲ μὲν, ὡς πενομένους παρεῖναι, καὶ δεῖσθαι χρημάτων, τοτὲ δὲ, ὡς πλουτοῦντας, πολλὰ τῶν κοινῶν εἰς τοὺς ἁρπάζοντας προεῖσθαι. ἀλλ᾽ ἢ καὶ πρὸς τοὺς δανειστὰς πλουσίους ὑμᾶς εἶναι δέον, ἢ καὶ πρὸς τοὺς κλέπτοντας, πένητας. ἐὰν δὲ τὰ μὲν τῆς πόλεως χαρίζησθε τοῖς νοσφιζομένοις, ὡς περιουσιάζοντες, τὰ δὲ τῶν δεδανεικότων ἀποστερῆτε διὰ τοὺς δημαγωγοὺς ὡς ἀπορούμενοι, πρῶτον μὲν, ὃ καὶ μεῖζόν ἐστιν, ἀδικήσετε, μηδενὸς ὑμῖν ἀδικεῖν ἐπιτρέποντος. ἔπειτα, πολλῷ δικαιότερόν ἐστιν, ἀποτίσειν ὃ δεδάνεισθε ὑμεῖς, ἔχειν οὐ δυνάμενοι διὰ τοὺς ἀφαιρουμένους καὶ κομίσασθαι τὸν δεδανεικότα, ἢ Φαλάειδος ἐπ᾽ ὀνόματι δωρεᾶς χρεοκοπηθέντος, περίανδρον ἡδέως κεκερδακέναι τὰ τοῦ παρεικότος. ὥσθ᾽ ὑμῖν πάρεστιν, ἢ τὴν τῶν σῶσαι τὰ σφέτερα, κυρίαν ἔχειν καὶ τὴν ἀπ᾽ ἐμοῦ χάριν, ἢ μετὰ τῆς τῶν ἰδίων χρημάτων ἀπωλείας, παραχθῆναι καὶ τὰ παρειμένα.

Τιμάνδρῳ. lxiiii

Τῆς ἐν Καμαρίνῃ πολιτείας κατ᾽ ἐμοῦ, μὴ πεπεισμένων Καμαριναίων μέγαν ὑπὲρ μικρᾶς αἰτίας ἐπάρασθαι πόλεμον, νῦν μὲν ἴσως παραμυθίαν ἔχεις, τὸ κατ᾽ ἐμοῦ στρατείαν ἀγείρειν. ὅταν δὲ τὸ κοῦφον ἐπιλίπῃ σε τῆς τεθείσης ἐλπίδος, τότε κατὰ τὴν ἀξίαν, οὐχ ὧν δέδρακας, ἀλλ᾽ ὧν πέπονθας ἀνιάσῃ. καίτοι τί σοι ὄφελος εἰς παραμυθίαν. εἰ μὲν γὰρ ἐμελήσαμεν πεῖσαι, ὥσπερ ἐκπεπλῆχθαι σὺ, τάχα ἂν τινος εἶχου λόγου διὰ τὸ ἐμὸν φόβον. νῦν δὲ εἰς τἆλλα μὲν, οὐδὲ ὅσον ἡμᾶς ἐλύπησας. σὺ δὲ τὸ, μηδὲ ἐναρμόσαι σεαυτὸν, τῶν παρ᾽ ὑμῖν ἀπολέσθαι βασανιστηρίῳ. οὐδεμιᾶς γάρ σοι δεῖ τελετῆς, ἐπεὶ τοι

αὐτοὺς

αὐταῖς κολαζομένῳ συμφοραῖς, ἀλλὰ καὶ τὴν κατὰ φύσιν ζωῆς εἰ δ' οἷόν τε μακροτέρου βίου.

Μελιταίοις. lxv

Ὑμῖν ἀπέπεισμαι πρεσβευσαμένοις ὑμῖν δανεῖσαι χρήματα. καίπερ πρὸς τὸ παρὸν οὐκ εὐπόρως ἔχων. διὰ τὸ συνεχῶς εἰς πολέμους ἀνηλωκέναι. ἀλλὰ προφάσεως οὐ φασὶ δεῖ πρὸς φίλους. πάθητε δὲ οὐδὲν ὅμοιον τοῖς πολλοῖς, οἳ δανειζόμενοι μὲν τοῖς εὐφημοτάτοις ὀνόμασιν ἀποχρῶνται. ἀπαιτούμενοι δὲ τοῖς χαλεπωτάτοις. ἔργον οὔτε δίκαιον, οὔτε ἀχάριστον κρίνοντες. δεῖ γὰρ λαβόντας, μεμνῆσθαι τῶν δεδωκότων, καὶ μέχρι τῆς ἀποδόσεως ὁμοίως ἡγεῖσθαι τοῖς δεδανεικόσι. καὶ εἴτε χρηστὸς εἴη, ὡς χρηστῷ διαλύεσθαι. εἴτε καὶ φαῦλος ὡς καὶ φαύλῳ. καὶ γὰρ ἐπιεικεῖ καὶ μὴ βιαίῳ, δίκαιον ἀποδοῦναι τὸ πεπιστευμένον. ἐγὼ μὲν οὖν ὦ Μελιταῖοι, καὶ ὅταν δανείζω, καὶ ὅταν ἀπαιτῶ, εἷς εἰμί, καὶ ἐμαυτῷ παραπλήσιος, οἱ δανειζόμενοι δὲ πρὸς τοὺς καιροὺς καὶ τὸν τρόπον, ὥσπερ φασὶ τοὺς χαμαιλέοντας τὰ χρώματα πρὸς τοὺς τόπους, ἀλλάττουσιν. καὶ λαμβάνοντες μὲν, ὡς εὐεργέτην καὶ θεὸν ἐπαινοῦσιν. ἀπαιτούμενοι δὲ, ὡς τύραννον, καὶ οὐκ ἀκαθαρὸν ἀποκαλοῦσιν. οἶδα δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι πολλῶν κρεῖττόν ἐστιν, ἰδιώτην δανείσαντα χρεωκοπεῖσθαι, ἢ πόλιν. ὑπὸ ἰδιώτου μὲν γάρ τις ἀποστερούμενος, ἐχθρὸν ἕνα κέκτηται, καὶ τοῦτον ἀσθενῆ. ὑπὸ δὲ πόλεως, ζημιοῦται μὲν οὐδὲν ἧττον. ἐχθροὺς δὲ τοὺς πολλοὺς ἔχει. καὶ οὐχ ἕνα. οὐ μὴν καταγνοίην ὑμῶν τοιόνδε τι. ἀλλ' ἀνυπόπτως δίδωμι τὰ χρήματα. τά τε γὰρ ἄλλα μνήμονας ὑμᾶς ἐπίσταμαι, καὶ περὶ τὰ συμβόλαια δικαιοτάτους. καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις οὐδὲ τοῦτο ἀγνοοῦντας, ὅτι κατηγορία μᾶλλόν ἐστι πολλῶν, ἀδικεῖν ἕνα, ἢ ἑνὸς ὑπὸ πολλῶν ἀδικεῖσθαι. οὐ γὰρ εἰκὸς ἕνα πολλῶν, πολλοὺς δὲ ἑνὸς καταφρονεῖν, εὐλογώτερον.

Οὐκ ἠγνόουν, ὅτι πέμψαντός μου τοῖς παρ᾽ ὑμῖν θεοῖς ἀναθήματα, τρίποδάς τε δελφικοὺς, καὶ στεφάνους χρυσοῦς, καὶ ἄλλα πολλὰ, καὶ πολυτελῆ χαριστήρια τῆς σωτηρίας, δυοῖν θάτερον ποιήσετε, ἢ τοῖς θεοῖς ἀσεβοῦντες ἀναθήσετε, ἢ τούτοις ἀποστεροῦντες, αὐτοὶ διανεμεῖσθε, ὅπερ δεδράκατε. προσποιησάμενοι γὰρ ἐμοὶ λοιδορεῖσθαι, ὡς τῶν ἀναθημάτων διὰ τὸν κτησάμενον οὐκ καθαρῶν ὄντων, τοὺς θεοὺς ἱεροσυλήκατε. τί γὰρ διαφέρει τὰ καθωσιωμένα περισπάσαντας ἀπενεγκεῖν, ἢ τὰ καθωνομασμένα τοῖς θεοῖς. ἐκείνων γὰρ ἀμφότερα ἦν, καὶ οὐ τῶν πεμψόντων. ἡ μὲν οὖν παρ᾽ ἐμοῦ χάρις εἰς τοὺς θεοὺς, καὶ ἡ παρ᾽ ὑμῶν ἀσέβεια, παντελής ἐστι. καὶ γὰρ ἐμὲ τὸν δεδωκότα, καὶ τοὺς ἁρπάσαντας ὑμᾶς, ἴσασιν. ἀρκεῖ δέ μοι τὸ, τῶν θεῶν οὐ λαβόντων, ἐναργεῖς ὑμᾶς ὁρᾶν τετηρηκότας, τῇ τῶν ἱεροσυληθέντων ὀργῇ. σὺν γὰρ τοῖς ἄλλοις, δι᾽ ὧν αὐτὰ κέρδος ἡγήσασθε, προσωμολογήκατε μηδὲν εἶναι μυσαρὸν τῶν ἀπεσταλμένων, εἰ μὴ τὰ αὐτὰ κειμήλια, διττὰς ἔχει τύχας. ἂν μὲν ὑμεῖς αὐτὰ διανέμησθε, τὰς ἀμείνους. ἂν δὲ τοῖς θεοῖς κομισθῶσι, τὰς χείρους. πρὸς δὲ τούτοις, ἑαυτοὺς ἐλέγχετε περιφανῶς ἠστοχηκότας. οἱ μὲν γὰρ ἄρχοντες, τοῦ ψηφίσασθαι πολέμια εἶναι τὰ χρήματα τὴν αἰτίαν ἐπὶ τὸν δῆμον ἀναφέρουσιν. ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος, ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας. καὶ τὸ πάντων δεινότατον, τοὺς μὲν θεοὺς ὡς κακοὺς ἀνθρώπους προδότας ἂν γενέσθαι λέγετε, εἰ δῶρα παρὰ τυράννου λάβοιεν. τοὺς δὲ πολιτευομένους ἀγαθοὺς παρ᾽ ὑμῖν, οἳ δὶς καὶ οὐχ ἅπαξ Μεσσήνην, ὡς ἀκεράζαντά μοι ὑπὸ χεῖρα πεποιήκεσαν, εἰ χρήματα αὐτοῖς αὐτοῦσι προείμην, οὐ κολάζετε. τὸ δ᾽ αἴτιον, ὅτι κοινωνεῖτε τῆς αὐτῆς προαιρέσεως. καὶ οὐ δύνασθε τοῖς αἰτίοις ἐλευθέρως ἐπεξελθεῖν. πάντες γὰρ ἔνοχοι δωροδοκίας εὑρεθήσεσθε. οὐ μὴν, ἀλλ᾽ ἔγωγε μὲν, ἵνα μὴ δοκῶ περὶ τῶν ἀναθημάτων λέγειν, μήτε παρ᾽

ἐμοὶ μεμνηκότων, μήτε τοῖς θεοῖς ἀνατεθειμένων, οὐδεμί-
αν ποιήσομαι φροντίδα. μετελάσονται δὲ ὑμᾶς ἀξίως τῶν
πεπλημμελημένων, οἱ συνειλημμένοι, καὶ περὶ ὧν εἰς αὐτοὺς ἠσεβήκα-
τε. ἔρρωσθε. τὸ δὲ ἔρρωσθε δηλῶν παρέμφασιν ἔχον, ἀγαθοῦ,
καὶ καλοῦ, μὴ ἀγνοεῖτε ὅτι πρὸς τὸ χεῖρον γέγραπται.

Τιμώνακτι. lxvii

ν Ενίκηκα τῷ πολέμῳ Λεοντίνους. ἵνα δὲ τῆς λύπης διαρ-
κέσῃς, καὶ μὴ πάντων ἀθρόως ἀκούσας ἀποκαρτερή-
σῃς, οὐκ ἔγραψά σοι περὶ τῶν ὅλων, ὅτι καὶ Ταυρομενείτας, καὶ Ζαγ-
κλαίους, συμμαχήσαντας αὐτοῖς, εἰς τέλος νενίκηκα. οὐδ' ὅτι
λαβὼν ὑπὲρ τῆς ἀφέσεως τῶν ἑαλωκότων, τάλαντα ἑκατὸν, ἀ-
πελύτρωσα τοὺς αἰχμαλώτους. οὐ γὰρ ἐβουλόμην διὰ τὴν ὑπερ-
βάλλουσαν τῆς ἀτυχημένων μοι προσαγγελίαν ἀπολουμένου σου,
τὸν οὐκ ὀρθῶς ὄντα δοκεῖν ἄνθρωπον ἀνῃρηκέναι

Ἱέρωνι. lxviii

π Ολὰ λέγειν ἔχων, καὶ περὶ σοῦ, καὶ περὶ ἧς κατ' ἐμοῦ πε-
φλυάρηκας ἐν Λεοντίνοις δημοκοπίας, οὐδὲν ἐρῶ περισσότε-
ρον, πλὴν ὅτι κώνωπος ἐλέφας ἰνδὸς οὐκ ἀλεγίζει.

Ἀεισαινέτῳ. lxviiii

ὁ Υ λυπεῖ με τὸ γῆρας. οὐ γὰρ ἡ τῆς τυραννίδος ἰσχὺς γεγήρα-
κεν, ἀλλὰ Φάλαρις. λυπεῖς δέ με σὺ, λίαν ὑπερφοβού-
μενός μου. τὸ γὰρ εἱμαρμένον ἥξει, κἂν ἀεισαίνετος, μᾶλλον ἢ
δεῖ φοβηθῇ. πολλῷ δὲ κρεῖττον ὅμως, μὴ δεδοικότα παθεῖν τὸ μέλ-
λον δεινὸν, ἢ δεδοικότα. ἵνα σοι καὶ μετὰ παραδειγμάτων ποι-
ητικῶν ἐπιστείλω.

Ἱμεραίοις. lxx

ἡ Μῖν μὲν ὦ Ἱμεραῖοι, τὴν γνώμην τὴν ἑαυτῶν, καὶ σφό-
δρα δήλην ἐποιήσατε, ὅτι ὑμῖν οὐδὲν διαφέρειν ἡγεῖ-
σθε, Φάλαριν ἐχθρὸν, ἢ φίλον εἶναι. τὸ θεῖον δὲ καλῶς ἐποίησέ τε,

καὶ πείθομαι. ὅτι ἔχω ἰσχυρὸν παρ' αὐτοῦ σύμβολον, τοῦ ὅτι καὶ τἆλλα χωρήσει μοι κατὰ νοῦν. ἐγὼ δὲ κόνωνα μὲν ὥσπερ καὶ πρότερον ὑμῖν ἐπέστειλα ἀποσφάξαι ἀδεῶς ἐκέλευσα, εἰδὼς πονηρὸν ὄντα, καὶ οὐδὲ γονεῦσιν αὐτοῦ, οὐδὲ συγγενέσι τῇ πόλει ὄντας. Δρωπίδην δὲ ὑμῖν ἀπέπεμψα, τιμήσας ὡς ἔχω. οὔτε γὰρ πονηρὸς ἡμῖν, οὔτε ἠδικηκὼς ἡμᾶς οὐδέν. περὶ δὲ στησιχόρου βουλευσόμεθα.

Νεολαΐδᾳ. lxxi

ο Υ̓δὲν ἄχαρι βούλομαί σε παθεῖν ἀπ' ἐμοῦ. πλείω γὰρ ἀντισηκῶσι τὰ ἀγαθὰ πεπραγμένα τῶν χειρόνων. διὸ καὶ τοῦτό σου τῶν βελτιόνων ἓν γενέσθω, τὸ μὴ προσαναγκάζειν με, τῷ χαλεπωτέρῳ τῆς ψυχῆς κατὰ σοῦ χρήσασθαι πάθει.

Μνησικλεῖ. lxxii

τ Η͂ς μὲν ἀτυχίας, ὡς μάλιστα συνήχθημεν, ἀκούσαντες, εἰ καὶ σφόδρα σοι βουλομένῳ υἱὸν ποιήσασθαι, θυγάτηρ ἐγένετο. καὶ νομίζομεν αὐτὴν τοσούτῳ ποθεινοτέραν ἔσεσθαί σοι, καθόσον ἀντὶ υἱοῦ γέγονεν. πέφυκε γὰρ θυγάτηρ μᾶλλον ἀρσένων παίδων, περὶ πλείστου ποιεῖσθαι γονέας. τὰς δὲ δωρεὰς τὰς παρ' ἡμῶν, τότε ἂν ἀσμένως δόξειας λαμβάνειν, ὅταν μὴ μόνον ἃ πέμπομεν προθύμως ἀποδέχῃ, ἀλλὰ καὶ ὧν δεῖ σοι ἀγνοούντων ἡμῶν, ἐπιστέλλῃς. δεῖ δέ σοι καὶ πλειόνων ἤδη νυνί, καὶ πολυτελεστέρων διὰ τὴν θυγατέρα.

Ἀλκάνδρῳ. lxxiii

μ Ήτε σύ, μήτε ἄλλος ἀνθρώπων μηδείς, ἐμὲ καταδείσειν λόγῳ μὲν ἴσως οἰέσθω. καὶ μηδὲν εἴπω, ἀλλὰ μηδὲ ἔργοις ἐλπιζέτω. καὶ πολέμων γὰρ ἔμπειρος ὤν, καὶ οὔτε ἐπ' ἀδίκῳ, οὔτε παρὰ δύναμιν θρασυνόμενος, καὶ τοὺς καιροὺς ῥοπὰς ἀγχιστρόφους, καὶ ἑτεροκλινεῖς εἰδὼς ἔχοντας, ἔτι δὲ τὰς τύχας ἀβεβαίους, εἰπεῖν μᾶλλον ἱκανώτερος πεφυκὼς ἢ ἀκοῦσαι, θαρρῶ μὲν ἐπεμαυ-

τῷ

του, ὅσον οὐδεὶς τῶν ὄντων. πιστεύω δὲ τῷ δαίμονι, πρὸς μηδένα τῶν ἀδικησάντων ἔλαττον σχήσειν. ἔχω καὶ παρ' αὐτοῦ πίστιν ἰσχυ-ράν, τὸ πάντας ὑφ' ἡμᾶς ποιῆσαι τοὺς ἐπιβουλεύοντας.

Στησιχόρῳ. lxxiiii

α Κούω σε καὶ εἰς Ἀλούντιον παρεληλυθέναι, καὶ εἰς Ἄλαι-σαν. καὶ χρήματα ἀγείρειν. καὶ στρατιώτας παραλαμ-βάνειν, πέμπειν τε εἰς τὰς πόλεις, καὶ ταῦτα συντάττειν ἐφ' ἡμᾶς. οὐκ ἄρα Στησίχορε παύσῃ τῆς ἀκρασίας, τοῦ πολιτεύεσθαι τηλικοῦτος γέ-ρων; οὐδὲ αἰσχύνῃ τὰς θεάς, ὧν ζηλωτὴς μὲν εἶναι προσποιῇ, λυμαί-νῃ δὲ αὐτάς, ἐν οἷς πολιτεύῃ πρὸς ἄνδρας ἀμείνους; οὐδὲ ἐλεεῖς τοὺς παῖδας, οὐ πολὺ ἀποδέοντας ἄνδρας εἶναι ἤδη; ἀλλὰ προ-πετὴς εἶ ἀκμήν, γέρων ὢν στρατιώτας ἔχειν; καὶ χρήματα ἀ-γείρειν ἐθέλων, μέλλων αὐτοῖς ἐχθρὸν ἐπιτειχίσειν οὕτω βαρύν; οὓς αὐτοὺς ἐκτίσεσθαι ἐπί τινος δίκην. καὶ τοὺς μὲν τῶν Ἀχαιῶν νό-στους πυνθάνομαί σε συγγράφειν, καί τισι τῶν ἡρώων ἐκείνων, ἀβου-λίαν ἐπιτιμᾶν ἱκανῶς. ὅπως δὲ αὐτὸς ἀπονοστήσῃς ἀπαθὴς ἐξ Ἀλαίσης εἰς Ἱμέραν οὐδὲν φροντίζεις; ἀλλ' ἄπιθι, ὅτι μένουσί σε καὶ Καφηρείδες πέτραι, καὶ πλαγκταί, καὶ Χάρυβδις, καὶ ὁ ναύπλιος στόλος. καὶ οὐκ ἂν ἐκφύγῃς ὅλως τὰς ἐμὰς χεῖρας, οὐδ' ἂν εἰ θε-ός σέ τις καθ' ὑμᾶς τῶν ποιητῶν ἀιστώσῃ.

Ἱμεραίοις. lxxv.

α Πελύσαμεν Στησίχορον ὦ Ἱμεραῖοι, παρέντες αὐτὸν τῶν πε-πολιτευμένων πρὸς ἡμᾶς τὰς αἰτίας, οὐδ' ὑμᾶς ἀξι-οῦντες, ὡς ὑμῶν γε ἕνεκα, κἂν ἀπωλώλει πολλάκις, οὐχ ἅπαξ. ἀλλὰ ταῖς θεαῖς αὐτὸν ἀφήκαμεν, αἷς οὗτος κάτοχος, καὶ ὅσοι ἔ-χουσι τὴν Ἱμερίδα γῆν, θεοί τε, καὶ ἥρωες. οὐδὲν γὰρ ἔχω ἐκείνοις ἐγ-καλεῖν, εἰ καὶ ὑμῖν πάνυ πολλά. καὶ αὐτοὶ δὲ ὑμεῖς ἴστε, οἷα ἐπε-χείρησε πρῖν σοι κακά. ἀλλ' ᾐδέσθην ἱερὸν ἄνδρα, καὶ τὴν σοφίαν εὐ-κλεᾶ, καὶ ταῖς μούσαις ὡς ἀληθῶς κατεσπεισμένον, συγκατα-τάξαι τῷ πόρνῳ, καὶ βδελυρῷ κόμωνι, καὶ βιάσασθαι ἀποθα-

νεῖν. ὡς εἴθετε καὶ τὴν μοῖραν ἀπέχειν τοιούτων ἐνῆν. καὶ ὑμῖν δὲ ἐπιστήσω λιπαρῶς, ὡς οἷόν τε ὦ ἱμεραῖοι, μὴ κατασύρειν αὐτὸν, εἰς ἐκμελῆ, καὶ ἀπῳδὰ τῶν ἑκάστων αὐτοῦ πολιτεύματα. καὶ γὰρ οὐδὲ αὐτὸς ἑκὼν παραδίδωσιν ἑαυτὸν, ὡς πυνθάνομαι παρὰ τῶν εἰς ἄλαισαν ἀφικνουμένων. ἀλλ' ἥσσων ὢν τῆς ὑμετέρας ἀγνωμοσύνης καὶ βίας. παύσασθε, οὖν βιαζόμενοι αὐτὸν, κεχρῆσθαι τοῖς ἀνεπιτηδειοτέροις. στησίχορον δὲ, ἄνετον εἶναι καὶ σχολάζειν πρὸς τῇ λύρᾳ τῇ ἑαυτοῦ, ἄφετε. καὶ μὴ ὁμοίους ἐμοὶ ἐχθροὺς αὐτῷ κατασκευάζετε. οὐχ ὁμοίως ἴσως αὐτῷ προσποιουμένους. εἰ δὲ δεῖσθε πάντως τῶν προσπολιτευομένων, προχειρίσασθε τοιούτους ἑτέρους ἐξ ὑμῶν τινὰς, οὓς ἐγὼ λαβὼν, ὡς ἄν μοι φίλον ᾖ, καὶ πρὸς ὑμᾶς τύχω κεχαρισμένος, μετ' οὐδεμιᾶς δεισιδαιμονίας καταχρήσομαι.

Στησιχόρῳ. lxxvi

τ Υραννοῦμεν ὦ στησίχορε, οὐχ ἱμεραίων, ἀλλὰ ἀκραγαντίνων. ὥστε σοι πολλὴν εἰδέναι χάριν, ὅτι ἀφελόμενος ἡμᾶς ἐλάσσω ἀρχὴν, τὴν μείζω δέδωκας. ἀ μέντοι ἴσθι, ὅτι καὶ οἱ ἐν ἀκράγαντι ἄρχοντες τοὺς ἐν ἱμέρᾳ ἐχθροὺς, ἀμύνεσθαι δυνησόμεθα.

Αὐτονόῃ. lxxvii

ε Πεμψάσοι τὸ ἀργύριον, οὐδ' ὅσον ὑπαναβαλλόμενος. μετὰ τὸ λαβεῖν τὰ γράμματα. νομίζων οὐ χάριτος εἶναι τὸν καιρὸν, ἀλλὰ τοῦ τάχους. δία μὲν οὖν τάλαντα ὡς ἠξίους ἀπεδώκαμεν, ὅπως τε κατατεθειμένη τὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ζημίαν λύσῃς τὰς ψυχὰς αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐπὶ πλεῖον ἀλκιτάνη. πεῖρα γὰρ οἴδαμεν τὴν τοῦ φάγειν ἀτυχίαν, ὅσον ἐστὶ κακόν. δία δὲ παρ' ἑαυτῶν ἀπεστείλαμεν, ἵνα τὰ δημιόπρατα τῆς οὐσίας παραλάβῃς. παραινῶ δὲ τοῦ λοιποῦ τὸν κληθέντα, πολιτείας ἀπέχεσθαι, καὶ μὴ τοιαύτας αἱρεῖσθαι πραγματείας, ἐν αἷς αἱ μὲν ὠφέλειαι πάσης γίνονται τῆς πόλεως. αἱ βλάβαι δὲ, ἴδιαι τῶν προεστηκότων. καὶ εἰ

τὰ οἰκεῖα, μήθ' οἷά τε σωφρονίζειν ἑαυτὸν, τοῖς ἐμοῖς παραδείγ-
μασιν ἀνεψιαδοῦ πρὸς μηδὸς ὄντος, χρήσθω. ὅτι κἀγὼ διὰ πο-
λιτείας ἄνοιαν ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος, οὐδὲ τύραννος ὢν ἴσχυνα
κατελθεῖν. οὐδὲν δὲ περὶ τοῦ τέλους ἡγοῦμαι τῆς ἀρχῆς, ὡς ἀνιαρὸν τὸ
φεύγειν τὴν πατρίδα. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐπιστέλλω μὰ τοὺς θεοὺς, οὐκ
ἐφ' οἷς δέδωκα ἀλγῶν, ἀλλ' ἐφ' οἷς πέπονθά τε ἀνιώμενος. οὐ
δ' ὅπως μὴ πάλιν ποτὲ δῶ, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς μὴ, εἰς μηδὲν κα-
κὸν ἀξιώσητε λαβεῖν. ἐγὼ δὲ εἰς τὰς τυχίας αἰτούμενος ὑπὸ τῶν
εἰκότατων, καὶ προθυμότερον, καὶ πολυτελέστερον χαρίζομαι.

Νικοφήμῳ. lxxviii

Ο Υς ἐν λεοντίνοις κατελέγου δημαγωγῶν, κατοικισθέν
τας ἀρκλέσθαι οἰκτίστως, ἐπιβουλεύσαντας ἀπολέσαμεν.
καὶ οὐδὲ τοῦτο αἰσθάνῃ, ὅτι τοὺς ὑπ' ἐμοῦ τιμωρηθέντας παραφέ
ρων, οὐ μόνον αὐτὸς ἐπιβουλεύεις ἐμοὶ, τοιαῦτα ἔχων παραδείγ-
ματα, ἀλλὰ καὶ λεοντίνους πολεμεῖν ἀναγκάζων, ὀκνηροτέ-
ρους ποιεῖς. ὅτι πρὸς τοιοῦτον ἐχθρὸν ἀδικοῦντες, πολέμου ἄρξου
σιν. ἀμήχανον γὰρ τὸν αὐτὸν καὶ μισεῖσθαι διὰ χαλεπότητα, καὶ κα
ταφρονεῖσθαι ἐπὶ μαλακίᾳ, εἴπερ ἀπέβη τὸ δόξαν. ἐπὶ τοιού-
τοις γὰρ ἄθλοις, οὔτε φθονοῦμεν ὑμῖν, οὔτε ἀποσυμβουλεύομεν
φιλοτιμεῖσθαι.

Λυσίνῳ. lxxviiii.

Ο Υ παύσῃ τῆς ἀβουλίας ἀμαθέστατε λυσῖνε; οὐδὲ φείσῃ σε
αυτοῦ τριάκοντα ἔτη γεγονὼς, βαρυτέρους ἐχθροὺς, ἢ δυνή
σῃ, μετὰ πολλῶν ἄλλων τοιούτων φέρειν πειρώμενος, ἀλλ' ἔτι, καὶ
τραγῳδίας εἰς ἐμὲ γράφεις, ὡς ἀνιώμενον; τὸ δὲ ἀποτέλεσμα
τὸ σοὶ, δεινότερα πάσης τραγῳδίας φυλάξῃ μὴ γίνεσθαι.

Ἐπιχάρμῳ. lxxx

Α ΡΚεῖς μόνος δικαίους ἡμᾶς νομίζων, κἂν μηδεὶς ἄλ
λος λέγῃ τί σοι πείθηται. εἷς γὰρ ἀνὴρ ἐμοὶ τοιοῦ-

τος, ἁπάσης ἐπὶ σικελίας μέτρον· τὸ δὲ ἀνεξέταστον πλῆθος, ἐ-
ρημίας ὑπειλήφαμεν ἀναπλήρωμα· ὑφ' οὗ καὶ τὸ ἀγνοεῖσθαι
καὶ μὴ χρηστοτέρους δοκεῖν οὐκ ἐσμέν, τάχα οὐκ ἀνωφελές. πολ-
λοὺς μὲν ἔχεις ὁμοίους σπουδῆς· τὴν γὰρ ἀρετὴν τῶν ὄντων, οὐ τὸν ἀ-
ριθμὸν σκοπούμεθα, μεθ' ὧν ἔγνωκας ἡμᾶς καλοὺς κἀγαθούς.
εἰ μέντοι καὶ μόνος ἦσθα, ἐπλουτοῦμεν μαρτύρων. καὶ πλειό-
νων οὐ προσεδεόμεθα ἐπαίνων.

Κέρβωνι. lxxxi.

Τ Ἴδη ποτὲ θαυμάζοντές με τῶν τρόπων, ὡς δειναῖς χρώ-
μενον αἰκίαις, τοὺς ἐπιχειροῦντας ἐξ ὑμῶν τῷ βίῳ τῷ οὐκ
ἐκπεπλῆχθε, ἀλλὰ τὰς μὲν τύχας ὀλοφύρεσθε τῶν τιμωρηθέντων·
συμβούλους δὲ αὐτοὺς οὐ ποιεῖσθε μὴ ἀδικεῖν φάλαριν. ἄμεινον
μὲν οὖν κἀμοὶ ἦν, μὴ καθίστασθαι εἰς τοιαύτης ἀμύνης ἀνά-
γκην· λυσιτελέστερον δὲ ὑμῖν, τὸ μὴ χρῆσθαι προπετείᾳ κατὰ
πάντα. ἔπειτα τε, ὡς ἐμοὶ ὁ τρόπος ἐννοουμένῳ, τί ποτ' ἂν ἐπρά-
ξατε, εἰ μὴ τοιοῦτος ἐγενόμην ἔγωγε περὶ τὰς τιμωρίας, ὁπότε
μηδὲν ἐλπίζοντες μέτριον, ἐμπαραβάλλεσθε αὐτοῖς. ἔστιν οὖν
ἐμὲ παῦσαι τῆς ὠμότητος, ἐὰν αὐτοὶ πρότερον παύσησθε ἀδι-
κίας.

Εὐκτήμονι. lxxxii.

Ο Υ̓δὲν ἔψευσαι τῶν ἐπ' ἐμοὶ διαβολῶν. καὶ γὰρ αὐτὸς πάνθ'
ὡς κατηγορεῖς, ἐν συρακουσίοις, ὁμολογῶ. ἀλλ' εἰ τὸν αὐ-
τὸν τρόπον ἐγώ τε τοῦ τιμωρεῖσθαι τοὺς εἰς ἐμαυτὸν ἁμαρτά-
νοντας, οὐκ ἐφ' οἷς εἰκὸς τὸν παθόντα συγγνῶναι ἐφειδόμην, καὶ
ὑμεῖς τοῦ προπετῶς οὕτως, κἀμοὶ καὶ ἑαυτοῖς ἀνήκεστα ἐπι-
βουλάδην, οὐδεὶς ἄν, οὔτε ἐμοῦ κατηγόρησεν, ὡς ἤθεσι μαιδρῶν-
τος, οὔθ' ὑμᾶς ὡς αἴτια πάσχοντας ὠκτίζετο.

Κλεοβούλῳ. lxxxiii.

Ο Ὑπείθονταί σοι καμαριναῖοι τὸν πρὸς ἐμὲ πόλεμον ἐξε-
νεγκεῖν, σφόδρα πολλὰ ἑκάστης ἐκκλησίας πρισοῦντι· κα

λοῦς γὰρ ἴσασι πόλεμον ἔργοις οὐ λόγοις δημηγόρων κατορθούμενον· ὥστε εἰ βούλει πολεμεῖν αὐτοὺς, τὰ ἀποτελέσματα δεῖξον τῇ γνώμῃ συνοίσοντα. εἰ μέντοι μὴ δ' οὕτως ὑπακούσωσι, μεταβαλλόμενος τἀναντία παράγγελλε. καὶ τάχα αὐτοὺς τὸ πειθήσοιο τῷ τρόπῳ, ὃν βεβούλευσαι. δυοῖν γὰρ θάτερον ἐν τῷ παρόντι, ἢ τὴν γνώμην ἀσύμφορον, ἢ τὸν συμβουλεύοντα, οὐδενὸς ἄξιον ἡγοῦνται. ἐγὼ μὲν γὰρ οἴομαι ἑκάτερα. εὖ μέντοι ἴσθι καὶ τὰ ἐνθάδε, ὡς οὐ λόγοις ἀπράκτοις ἀμυνούμεθά σε, οἷς εἰς ἡμᾶς ἄρχειν δοκεῖς ἀδικίας, ἀλλ' ἔργοις. ὧν οἱ πειραθέντες, οὐκέτι αὖθις ἐπεβούλευσαν. Ταῦτα εἰδότες καμαριναῖοι, οὐ βούλονται πεῖραν λαβεῖν ὀργιζομένου Φαλάριδος. χαριζόμενος γὰρ αὐτοῖς, ἡδίων ἔδοξα.

Κλεοδίκῳ. lxxxiiii

π ολὺ δεινὰ βεβούλευσαι κατ' ἐμοῦ κλεόδικε, παρὰ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν. πόθεν γάρ σοι τὸ ἐλπίσαι, καλῶς ποιῆσαι Φάλαριν χειρουμένῳ τῇ τοῦ θεράποντος τοῦ βυρσοδέψου θυγατριδῇ. αὐτάνδρου δὲ γυναικὶ, τοῦ δεσπότου ἑαυτοῦ κτείναντος. ἐξ ὧν οὕτω πλουτῆσαι αὐτῷ συνέβη, καὶ παρὰ τοὺς τῆς φύσεως νόμους ἐνυβρικότι. οὐ μὴν εἰς τοῦτό γε προαχθήσομαι τῆς ὀργῆς, ὥστε τὰ σοὶ πεπραγμένα λόγῳ διεξελθεῖν. εἰ γὰρ σε ἄξιον ἀμύνης ἡγησώμεθα, οὐκ ἐν λόγοις βουλησόμεθα μόνον, ἀλλ' ἐν ἔργοις δυνησόμεθα, ἅπερ εἰς ἡμᾶς ὠρέχθης ἐξαμαρτάνειν, εἰς κεφαλὴν σοί τε καὶ τῷ σῷ γένει τρέψαι.

Ταῖς στησιχόρου παισίν. lxxxv

τ οὐ μὲν πένθους, τίνα αὖ τις ἄλλην ἱκανωτέραν ὑμῖν παράκλησιν εἰσενέγκοιτο παῖδες, ἢ τὴν ἀρετὴν τοῦ γονέως, ἐφ' ᾧ τε τὸ πένθος φέρεσθε. οὐ γὰρ δακρύεσθαι τὰ στησιχόρου πρέπον, ἀλλ' ὑμνεῖσθαι. καὶ καθόλου μὲν, οὐκ ἂν ἐβουλόμην ὑμᾶς, οὔτε θρήνους, οὔτε αἰκισμοὺς προΐεσθαι σωμάτων, οὐχ ὅτι οὐ κοινὰ ταῦτα πάθη κατηναγκασμένα παρέπεται πᾶσιν, ἀλλ' ὅτι τὰ τοι-

αὐτὰ ἀνθρώποις ἐστὶν ἁρμοστὰ δυστήνοις. ὧν οὐχὶ τελευτὴ τὰς ὀλοφύρσεις προσηκούσας, ἀλλ' ὁ βίος ἔχει. μᾶλλον δὲ τούτοις ἐστὶ δακρύων ἄξιος ὁ θάνατος, οὐ στησιχόρῳ, ζήσαντι μὲν ἔτη ταῦτα, σὺν ταῖς ἁγιωτάταις θεαῖς, ἐν χοροῖς, καὶ μέλεσι μουσῶν. ὀνομασθησομένῳ δὲ ἐπὶ τιμαῖς τε στεφάνοις. ὁμολογουμένως γάρ. οὔτε παρ' ἡμῖν, οὔτε παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεῖζον. ἢ γὰρ ἀθάνατος τοῦ θεοῦ μοῖρα, πρὸς τὸ πᾶν οὖσα, αὕτη, καὶ οὐχ ἑτέρα τις ἔμοιγε εἶναι δοκεῖ. ὥστε ὦ παῖδες μεγάλου καὶ ὑπερφυοῦς πατρὸς, φρονήσαιμεν ἄξια τοῦ τεκνώσαντος. οὐ γὰρ μικρὸς ὑμῖν ἀγών, μὴ πολὺ καταδεεστέρους ἐκείνου ὑμᾶς γενέσθαι. πενθεῖτε δὲ μηδαμῶς αὐτοῦ τὴν μοῖραν ἥρωος, οὐχ ἑνὶ μακαρισθησομένου χρόνῳ, παντὶ δὲ αἰῶνι. μηδὲ τῶν τιμῶν, ἃς ψηφίζονται ὡς ἐπὶ θεῷ ἱμεραῖοι, τὸ λαμπρότατον ὑφαιρεῖσθε τὴν δόξαν. οὐ γὰρ ἐκεῖνός γε, ὃν ἡμεῖς ἴσμεν, ἤχθετο θάνατον προθεσμία συγκαιρούμενος. οὐδὲ τῶν ἡρώων τοὺς γενναιοτάτους, ἐπεὶ περὶ δόξης ἔθνησκον, ἐν τοῖς καλλίστοις ποιήμασιν ὑμνήσας, ἅπερ ὑμῖν, χρήματα μὲν τοῦ παντός ἐστιν ἄξια. παραδείγματα δὲ βίου σωφρονέστατα, αὐτὸς, ὁ ποθήκεν ἡ μοῖρα πρὸς τὸ πέρας, ἀπλοήκτως ἔθνησκεν. ἀλλ' ἴστε ὦ παῖδες, οὐ γὰρ ὑφ' ἡμῖν γενόμενος, ἐχθροῖς οὐ συνέδεισεν. οὐδὲ ὡς δεινόν τι πείσεσθαι μέλλων ἐπεκλάσθη. πολὺ δὲ γενναιότερος αἰχμάλωτος ἡμῖν ἦν, ἢ ἀντίπαλος. ἡττήθη γοῦν τὰ πικρὰ τῆς τυραννίδος ὑπὸ σοφίας, οὐδ' ὅτι οὐν ἔχοντός μου δρᾶσαι κατ' αὐτοῦ δεινόν. ὁ γὰρ ἔδρων, ἐχαριζόμην. ἐγὼ δὲ μυρίοις πόνοις προθυμηθεὶς ἐλθεῖν, ἐπεὶ τούτου περιεγενόμην, οὐδὲν ἔχον ἕτερον, αἱρεθεὶς ὑπὸ τούτου μᾶλλον, ἢ χάριν εἰδέναι, καὶ εὐεργεσίας παρ' ἡμῶν ἐθελήσῃ λαμβάνειν. ἐφ' ᾧ οὐδ' ὀφείλεσθαι χάριν ἐμαυτῷ νομίζω, περιποιησάμενος εἰς δώδεκα μάλιστα αὐτὸν ἔτη. ταῦτα γάρ ἐστιν, ἃ προσβεβίωκεν. ἐγὼ δὲ ὀφείλειν, ὅτι καὶ τὰ ἄλλα προσεπέρρωσεν ἡμᾶς, καὶ θανάτου καταφρο-

νῆξαι, μόνος ἀνθρώπων ἔπεισεν.

Καταναίοις. lcxxvi.

ὑμεῖς μὲν ἴσως ἐμαυτῷ πλεονάζουσας δοκεῖτε κοινάς τε τικέναι, ὧν εἰς ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς παρηνομήσατε, ἀντὶ μὲν ἀνδρῶν τριάκοντα, οὓς ἀσεβῶς κατεπυρπολήσατε, πεντακοσίους ὁπλίτας ἀπολωλεκότες, ἀντὶ δὲ ταλάντων ἑπτά, ὧν διηρπάσατε, πλείστας ἀπεστερημένοι προσόδους. ἐγὼ δὲ προοίμιον ὑμῖν, ὧν μέλλετε πάσχειν ὑπ' ἐμοῦ, τὰ νῦν γεγονότα καταγγέλλω. ἵνα δ' ἐμαυτὸν συμμαχήσαντα τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν πεπονθότες, ὁμολογεῖν αἰσχύνησθε. οὐ μὴν ἀνήσω ποτὲ τὴν πρὸς ὑμᾶς δυσμένειαν, ἕως ἂν ἡ διοικοῦσα πρόνοια, τὴν αὐτὴν ἁρμονίαν τοῦ κόσμου φυλάττῃ. ἐξοίσω δὲ τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον, οὐχ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ τοσοῦτον, ὅσον ὑπὲρ θεῶν, τῶν πάντα καὶ σώζειν, καὶ φθείρειν δυναμένων, εἴτε θείας τύχης, ὥσπερ τὰ λοιπὰ τῆς φύσεως στοιχεῖα, καὶ τὸ κατὰ τὴν Αἴτνην πῦρ μεμοίραται, εἰς ὃ τοὺς ἱκέτας ἀθώους βαλόντες, οὐ Φάλαριν ἐχθρόν, ἀλλὰ τὸν πάντων ἐπόπτην ἥλιον ἐπικέκλησθε.

Μεκαυέλῳ. lxxxvii

τὸ πολλάκις ἴσως ἡμᾶς ἐπεσταλκέναι τῷ σῷ παιδί, παύσασθαι τῆς ἀφροσύνης, ἐπῆρκεν, ὡς οὐκ ἂν εἰ μὴ ἐδεδοίκειμεν, τὴν ἔχθραν ἀποδείξειν παρεκελευόμεθα. ἐγὼ δέ, ἐπεὶ τὴν τούτου τόλμην οὕτως ἔχειν, οὐδὲ γράφειν ἀξιῶ. πυνθανόμενος δὲ ἐπιεικῆ τὸν γέροντα εἶναι, καὶ μηδὲ ἑτέρους αὐτῷ γεγονέναι παῖδας, ἐκεῖνον μὲν ἐλεῶν, σοῦ δέ, παρὰ τὴν ἡλικίαν θρασυνομένου φειδόμενος, τέως τοῦ παρόντος ἀνέσχηκα. σὺ δέ, οὔτε πατέρα πρεσβύτην οἰκτείρεις, ἐφ' ἑνὶ κινδυνεύοντι παιδί, οὔτε σεαυτοῦ φροντίζεις. ἐπιμένεις δὲ τῇ προπετείᾳ, πρῶτον μὲν τάχα, παρ' ὅσον οὐθὲν ὑφ' ἡμῶν πέπονθας, εἶτ' οἰόμενος ἐξεῖναί σοι ὁπόταν βούλῃ πεπαῦσθαι. τοῦτο δέ, οὐδὲ τοῖς πολὺ σοῦ δυνατωτέροις ἐ

γίνεται. ἕως οὖν σοι πάρον, τῶν ἑκατέρων ἑλέσθαι τὸ λυσιτελέστερον, μὴ μιμοῦ Τίμανδρον. ἐχθρῷ δὲ μᾶλλον ὠφελίμῳ, ἢ λίαν ἐπιζημίῳ συμβούλῳ χρῆσθαι.

Πολυδεύκει. lxxxviii.

ἐ Ρρωμενέστερον ἀδικοῦμαι τῷ παντί, ἢ τιμωροῦμαι πολύδευκες. οὐχ ὥσπερ ἔφησθα, καὶ πάσχειν μὲν δεινά, καὶ δρᾶν. ἐγὼ μὲν γάρ, καὶ δὶς καὶ τρίς, ἀδείας τοὺς αὐτοὺς τῶν ἐπιβουλευσάντων ἠξίωσα. τῶν δὲ ἀδικούντων οὐδείς ἐστιν, ὅστις ἐπὶ τοῖς πρώτοις ἁλοὺς κακοῖς, ἐπὶ τὸ δεύτερον πονηρὸς ὀφθῆναι ἠδέσθη. ἔρρωσο

Ἐγγυΐνοις. lxxxviiii.

ὄ Υτε προφάσεως ἐνδεῖν μοι δοκῶ, δι' ἣν οὐκ ἂν δικαίως ὑμᾶς ἀμυναίμην, οὔτε βουλομένῳ ἐπεξιέναι δυνάμεως. βουλήσομαι δέ, ἂν μὴ νῦν γέ ποτε αἰδεσθέντες ἡμᾶς ἀπολύσητε τοὺς ἄνδρας, οὓς οὐδενὶ δικαίῳ, διότι καὶ τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ πασίωνι, παραδιδομένῳ πρὸς ὑμᾶς ἔδοξε, δίκην ἤδη μίαν τοῦτον ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ κατέχετε.

Ἱμεραίοις. lxxxx.

σ Τησίχορον ἴστε καὶ κόνωνα, καὶ δρωπίδαν, περαιουμένους ἀπὸ πα-χίνου εἰς πελοπόννησον, ἀντὶ κορινθίων, πρὸς οὓς γε ἐπέμφθησαν ὑφ' ὑμῶν, πρὸς ἐμὲ ἀχθέντας. καὶ δρωπίδαν μὲν ἴσως ἀποδώσομεν ὑμῖν. κόνωνα δὲ εὐθὺς ἀπεσφάξαμεν. στησίχορος δέ, σῶός ἐστιν, ἕως ἂν τὸν τρόπον λογισώμεθα, ὃν χρὴ αὐτὸν τιμωρηθέντα ἀποθανεῖν.

Στησιχόρῳ lxxxxi.

π υνθάνομαί σε περιδεῆ σφόδρα εἶναι, ἐννοοῦντα τὴν δύναμιν ἡμῶν, καὶ συνειδότα ἃ μάλιστα πρὸς ἐμέ σοι πεπολιτευμένοις. θαυμάζω δέ σε εἰ νῦν ἤρξω περιδεὴς εἶναι, ἀλλ' οὐ τότε εὐθέως, ὅτε ἐπολιτεύου πρός με, ἀρχῆς παρανόμου, ὥσπερ σὺ προὔλεγες ἱμεραίοις συλλαβέσθαι βουλόμενος, ἐλογίζου, ὅτι γένοιτ' ἂν τάχα, ἃ σὺ λέγεις ἱμεραίοις. εἰ μὲν οὖν

ὑπερφρονεῖς θανάτου, ὥσπερ καὶ ἐχρῆν σοφὸν ὄντα, τί νῦν τῷ
μάταιε ἰλιγγιᾷς, ἐξὸν ἀπροσδοκήτως τότε, οὐδὲν ἧττον θρασὺς
ἦσθα, ταῦτα καὶ πελάζοντα γενναίως ὑπομένειν. εἰ δὲ ὥσπερ
δειλὸς εἶ, πειρώμενος εἶχες πρὸς τὴν ἀφήμονα δίκην ἐσο-
μένην, τί ὦ προπετέστατε ἐβόας τότε, καὶ τοσοῦτον ἑαυτῷ παρε-
σκεύαζες ἔχθρον, ἐναγῆ, καὶ αὐθάδη καλῶν, καὶ τὰς ἐκ τῶν ἐπῶν
συρρήσεις εἰσφέρων εἰς τὰς ἐκκλησίας. τί δὲ μουσικὸς καὶ με-
λοποιὸς ὤν, καθίστας σεαυτὸν εἰς ἐναντίον σχῆμα, καὶ προαίρε-
σιν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν, ἐξὸν σχολὴν ἄγειν καθεζόμενον, καὶ
μὴ θερμοτέρων ἅπτεσθαι πραγμάτων, ἢ κριτικοῖς πρέπει. ἐπεὶ
δὲ ἄν τι κριτικοῦ δημαγωγὸς ὠρέχθης γενέσθαι, μάνθανε οἷα φημί,
οὐ κριτάς, οὐδὲ μουσικοὺς ἄνδρας, ἀλλὰ δημαγωγοὺς ὑπὲρ δύ-
ναμιν θρασυνομένους, κρατοῦντας ἐχθρῶν. Κλεοθένει. lxxxxii.

Οὐ τοῖς πολλοῖς εἰθισμένον, ὅταν ἐπὶ τῷ λόγῳ βλαβέν-
τες, ἐν τοῖς ἀποτελέσμασι τῶν ἔργων ἀδοκιμήσωσι,
πρᾶξαι βουλόμενος, ἐπιστεῖλαί σοι δεῖν ᾠήθην. ἵν' ἐν ᾧ παρὰ γνώ-
μην ἐσφάλης, οὐ πεισθεὶς ἐμοὶ τὰ βέλτιστα εἰπόντι, μέρος συμ-
φορᾶς γενόμενος ἐπιτιμοίην. οὐδὲν γὰρ ἕτερόν μοι δοκοῦσιν οἱ
τοῦθ' αἱρούμενοι ποιεῖν, ἢ πλὴν ἑαυτῶν ἔπαινον ἀβουλίας δια-
τιθέμενοι, κατηγορεῖν τῶν ἐπιγνόντων. ὅτι οὔτε προέγνωσαν τὸ
συμφέρον, οὔτε τοῖς προειποῦσιν ἐπείσθησαν. ἀλλ' ὥσπερ αἰ-
σθανόμενος περὶ σοῦ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι, ἵνα μὴ πάθῃς οἱ κό-
τατος ἐγνώμην, οὐ τῷ πεπονθότος ἃ μήποτε ὤφελες, αὐτὸς οἶμαι
καὶ συναμαρτεῖν, καὶ ταλαιπωρεῖν. προὔλεγον μὲν γάρ, ἵνα μὴ
γένηται. γενομένων δὲ διὰ τύχην ἴσως, ἢ γνώμην, συνατυχῶ, καὶ
τῇ τύχῃ οὐκ ὀνειδίζω. ἀλλ' ἵνα μὴ μείνῃ τοιαῦτα, ὡς ἔνεστι πε-
φιλοτίμημαι. ταῦτα μὲν οὖν παρὰ τῶν σεαυτοῦ μηδὸς ἥκων, ἄμει-
νον ἂν μάθοις. σὺ δὲ σχέτλιος, ὃς οὐδὲ ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος, παρ'
ἡμῖν ἐβουλήθης τοῖς δυστάτοις τὰς ψυχὰς ἀναπαῦσαι. τοῦ-

το δὲ, εἰ μὲν ἄλλου του χάριν εἶλου, δίκαιος οὐκ ἂν εἴης περὶ ἡ-
μᾶς. εἰ δ' ὡς ὀνειδισθησόμενος ἠδέσθης τοὺς προειπόντας, καὶ
οὐ πείσαντας, μικροῦ δέω λέγειν, ὅτι καὶ ἥδομαι, οὐ τόσου σω-
φρονοῦντος. αἰσχυνόμενος γὰρ ἐπὶ τοῖς πρώτοις εἰρημένοις,
οὐκ ἂν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἁλίσκοιο ἁμαρτάνων.

Νικίππῳ. lxxxiii.

τ Οὐ μὴν εἰληφέναι σε τὰς παρ' ἐμοῦ δωρεὰς, πλείστη σοι
χάρις. ἐγὼ δὲ, ὅπερ ἔλεγες φοβεῖσθαι Συρακουσίους, μή
τί σοι χαλεπὸν ἐξ αὐτῶν ἀνάσχῃ, δεξαμένῳ τὰ παρ' ἐμοῦ χρή-
ματα, μηνύσεως αὐτοῖς ἀποδοθείσης, τοῦτ' ἔμελλον ποιήσειν,
μὴ λαβόντος σου, κατηγορεῖν ὡς εἰληφότος, ἵν' ᾖ σοι τὸ αὐτὸ
δεξαμένῳ, καὶ μή. μᾶλλον δὲ, τὸ μὲν, ἧττον. τὸ δὲ, παντὶ χεῖ-
ρον. μὴ λαβὼν μὲν γὰρ, ἐμοῦ κατηγοροῦντος τὸ δεδωκέναι, πάν-
τως ἂν αἰτίαν εἰληφέναι. λαβὼν δὲ ταῖς ἀληθείαις, ἐμοῦ μὴ
δεδωκέναι λέγοντος, οὐκ ἴσως, ἀλλ' ὄντως ἀπήλλαξο τῆς αἰ-
τίας.

Ἱερωνύμῳ. lxxxiiii.

ἐ Πυνθάνου τίσιν αὐτεξήτακα τὸ δύνασθαι, Λεοντίνων μοι
ἐπεξιόντων κατὰ τῆς χώρας, ἣν ἐμὴν οὖσαν ἀποτέ-
μνονται, περιεγγενέσθαι. τὸ μὲν, ὅτι δικαιοτέρων ἐχόμενος, καὶ
οὐκ ἄρχων πολέμου, ἀλλ' ἀμυνόμενος, οὐκ ἂν ἐπισείλαιμι.
τούτων γὰρ παρ' ὑμῖν οὐκ ἔστι λόγος. ὃ δὲ, κἂν μὴ προσποιῆσθε, ὑ-
μᾶς εἰδέναι ἀνάγκη, τοῦτ' ἂν εἴποιμι. ὅπλοις πολλοῖς, καὶ ἀν-
δράσι δυνατοῖς, καὶ χρήμασι. καὶ ναυσί. καὶ ἵπποις. ὧν ἁπάντων
ἐνδεεῖς ὄντες αὐτοὶ, μαχοῦνται πολεμίῳ. καὶ περὶ ταῦτα, καὶ
περὶ τὰς τύχας πεπλουτηκότι.

Λαμάχῳ. lxxxxv.

τ Οὓς ἔπεμψα καὶ τριάκοντα τούσδε, ὅθεν τὸ πλῆθος λάθῃ τῶν
Καμαριναίων, χαλκωθῆναι κατὰ φύσεως ἀπάνθρω

πίαν ἀποφαίνεις, βούλομαι μὲν ἐν τούτῳ μεῖναι τῷ ἀριθμῷ. καὶ μὴ τὸν δία τὸν μέγιστον ἄρχομαι· οὐχ ὁρῶ δὲ ἑώμενον τοῦτο ὑπό τινων, μέχρι τούτων ὠεῖσθαι· σὺ γοῦν αὐτὸς ἐννέα καὶ τριάκοντα βιάζῃ τούτους γενέσθαι, προσνέμων σεαυτὸν, καὶ τὸν αὐαίσθητον ἐπιθέρσην· καὶ οὐχ ὁμοιονοῦσιν, ἢ ἐμὲ διαβάλλεσθαι ὑφ' ὑμῶν ἀπολλυμένων, ἢ ὑμᾶς πονηροτάτους ὄντας ὑπ' ἐμοῦ ἀμυνομένους, ἀπολέσθαι.

Νικάρχῳ. lxxxxvi

Ο ὐκ ἀναγκάζεις καμαθηναίους ἐμοὶ πολεμεῖν, ἀλλ' ὑπ' ἐμοῦ πολεμεῖσθαι. οἱ δὲ, σωφρόνων ἀνδρῶν ποιοῦντες πρᾶγμα, καὶ τοῦτο σαφῶς εἰδότες, καὶ πρὸ τῶν λόγων τὰ ἔργα σκοπούμενοι, καὶ πρὸ τῶν ἔργων, ἔτι τάχιον τὰ ἀποτελέσματα, πολὺν ἤδη χρόνον, παραπέμπουσί σου τὰς δημαγωγίας. οὐδὲ ἐστὶν αἰσχύνη βαρύτερος ὢν ἐκείνοις, ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ τῶν λόγων, ἢ ἐμοὶ καθ' ἐπολιτεία κ.

Νικίᾳ. lxxxxvii.

Ο ὐ δοκεῖ σοι πικρὸν βασανιστήριον ὁ ταῦρος. οὐδὲ τῶν παρ' ἡμῖν μηχανημάτων οὐδέν. ἐπεὶ τὸν εἰς ἐκεῖνα ἔλεον, οὐκ ἂν μέλλων ἡμῖν μάχεσθαι, προανήλισκες.

Κλεομέδοντι. lxxxxviii.

Σ ὺ μὲν ὡς πυνθάνομαι κατηγορῶν ἐμοῦ, τὰς περὶ τὸν κλεόμβροτον τύχας οἰκτρὰς, ὀδύρεσθαι ἐπιχειρεῖς. ἐγὼ δέ σε κλεόμεδον, πολὺ μὲν ἐκείνου τολμῶντα ἀδικώτερα, τῷ παντὶ δὲ ὄντα ἀσθενέστερον, ἐμοὶ ὑποχείριον γενέσθαι.

Μελιταίοις. lxxxxviiii.

Ο ὐκ ἐκφαυλίζων ὦ μελιταῖοι τὰς τιμὰς ὑμῶν, ἀπέπεμψα τὸν πρεσβευτὴν, κατεστημασμένας φέροντα αὐτάς. οὐκ ἐᾶ δέ με ἐπαινεῖσθαι τὰ πεπραγμένα. ὑμεῖς μὲν οὖν ἴσως, οἷον αὐτοί με εἶναι δοκεῖν ἐθέλετε, τοιοῦτον οἴεσθε ὑπολαμβάνεσθαι καὶ παρ' ἑτέροις. ἐγὼ δὲ οἶδα, παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἅπασι, κακὸς ὑπολαμβανόμενος. παρὰ δ' ὑμῖν, καὶ νομίζο-

μαι ἀγειθός· οὐδὲ ἐκτεῖναι δυνάμενος ἐντεῦθεν ἐπὶ τοὺς ἀλφήμην. πολὺ δὲ μᾶλλον εἰς τὰς ψευδοδοξίας τῶν ἀνθρώπων βλέψων ὑμᾶς, ὅτι τὸν κάκιστον, οὐκ ἂν εἰ μὴ τοιοῦτοι καθεστήκειτε, ἐπῃνεῖτε. ἐξὸν τοίνυν ὑμεῖς μὲν ἀδίκως πονηροί, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἐπιεικέστερος ἐμαυτοῦ ὑπολαμβανοίμην, οὐκ ᾤμην δεῖν ἑαυτὸν τιμᾶσθαι.

Καμαριναίοις. c.

Καὶ εἰς Γέλαν ἔπεμψα καὶ εἰς Λεοντίνους, καὶ πρὸς ὑμᾶς πέμψαι δεῖν ᾠήθην, ὅπως μοι συλλάβησθε εἰς τὰ παρόντα, οὐχ ὅπλων, οὐδὲ ἵππων δεόμενος. οὐδὲ ἀνδρῶν, ὧν κενὴν εἶναι λέγετε τὴν πόλιν, ἀλλ᾽ ἀργυρίου. καὶ Λεοντῖνοι μὲν ἡμῖν ἔπεμψαν πέντε τάλαντα εὐθέως. Γελῷοι δὲ ὑπέσχηνται δέκα δώσειν. ὑμᾶς δὲ, οὔτε βραδυτέρους Λεοντίνων, οὔτε μικροπρεπεστέρους ἔσεσθαι Γελῴων ὑπολαμβάνω.

Ἀστυπαλαιεῦσιν. ci

Οὔτε μᾶλλον ἀνιαθεὶς ἐν τῷ ζῆν, ἐμαυτῷ σύνοιδα ἄνδρες πολῖται, καίτοι πολλαῖς καὶ παραδόξοις χρησάμενος μεταβολαῖς, οὔτε πλέον ἡσθείς. ἄμοιρος γὰρ οὐδὲ τῶν τερπνῶν ἐγενόμην. ἠνιάθην μὲν οὖν ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ τῆς πατρίδος ἐξέπεσον ἀδίκως. ὅπερ ἀλγεινότατόν ἐστι, καὶ τοῖς δικαίως τοῦτο πάσχουσιν. ἥσθην δὲ ὅτε δημοσίᾳ μου μνησθέντες, ἐγράψατέ μοι περὶ ὧν ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἤπειγεν. ὡς γὰρ παρ᾽ ἑνὸς τῶν μάλιστα εὐνοουμένων, καὶ περὶ ὑμᾶς ἐσπουδακότων ᾐτήσασθε. οὐ τοσοῦτον ὡς ἔοικε τοῦ λαβεῖν τι τῶν ἐψηφισμένων, ὅσον τοῦ μαρτυρῆσαι μὲν ἐμοὶ δημοσίᾳ, τὸ μὴ δικαίως ἐξεληλάσθαι, καταγνῶναι δὲ τῶν τοῦτο δρασάντων. οὔτε γὰρ αἰτῆσαι χάριτας παρὰ τοῦ μὴ στεργομένου τις ἄν, οὔτε λαβεῖν παρὰ τοῦ μὴ στέργοντος ὑπομείνειεν. οὔτε νῦν παραδέδωκεν ὁ καιρός, μέμψασθαι μὲν ὑμᾶς ὡς φιλτάτους. τοὺς πρώτους χρόνους μηδὲν αἰτιασαμένους. εὐχαριστῆσαι δὲ τοῦ παρόν-

τος,

τος ἡνίκα αἰτεῖσθε. ἅπερ ὑμεῖς μὲν οἱ λαβόντες, δώσετε ταῖς ἀληθείαις. δέδεγμαι γὰρ ὑμῶν χάριν τὴν αἴτησιν. ἐγὼ δέ, ὅ με τῆς τοσαύτης ἡδονῆς λήψομαι μᾶλλον, ἢ δώσω. τί γὰρ ἂν δεῖ φιλοπάτριδι κάλλιον καὶ μεγαλοπρεπέστερον, ἢ δοκεῖν τοὺς ἑαυτοῦ πολίτας εὖ ποιεῖν. ὃ διὰ τῆς ἐπιστολῆς μοι τῆς ὑμετέρας πεπλήρωται. τὸ μὲν οὖν βραδύτερον ἀφῖχθαι τὰς δωρεάς, ἢ παρ' ὃν ἐβούλεσθε χρόνον, μήτε ἐμέ, μήτε τοὺς πρέσβεις ὑμῶν αἰτιᾶσθε. τὸν δὲ χειμῶνα, καὶ τὴν ὥραν τοῦ καθεστῶτος χρόνου. τὸ γὰρ ἐξ ὑμῶν, προθυμίας οὐδ' ἧστινος ἀπελείπετο. πλεῖν δὲ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ χειμῶνος, οὐδὲ μετὰ τῶν ἐσχάτων τολμημάτων ἦν. τὸ μέντοι σεσῶσθαι τὰ πεμφθέντα, καίτοι πελαγίῳ παραβληθέντα κινδύνῳ, τῇ τύχῃ χάριν εἰδότες, οὐκ ἂν ἁμαρτάνοιτε. οὐ μὴν ἀλλὰ τῶν κομιζομένων. ἀποδώσουσι μὲν ὑμῖν ὁμολογουμένως οἱ πρέσβεις. δηλώσει δὲ καθέκαστα, καὶ ὁ συναπεσταλμένος αὐτοῖς ἀνήρ, ὁ καὶ τὴν ἐπιστολὴν φέρων ἀλόφος. παρ' οὗ τά τε εἴδη, καὶ τὸν ἀριθμὸν λαβόντες, τὰ μὲν ἄλλα διανείμασθε, καθ' ὃν ἂν προκρίνησθε τρόπον. τὰ χρήματα δέ, πρὸς ἐπισκευὴν τῆς πόλεως, καὶ κόσμον χρησάμενοι, καλῶς ἂν εἴητε πεφρονηκότες, οὐ διὰ τὴν ἐμὴν παραίνεσιν, διὰ δὲ τὴν ὑμετέραν αὐτῶν εὐβουλίαν. οὐδεὶς γὰρ ἀλλοτρία προαιρέσει, ἀλλὰ τῇ οἰκεία χρηστὸς πέφυκεν. εἰ δὲ ὅπερ οὐδὲ λέγειν ἐφ' ὑμῶν ἄξιον, τοῖς εἰς ἕτερον εἶδος δεδωρημένοις, εἰς ἄλλο τι καταχρήσεσθε τῶν οὐκ ἀναγκαίων. εὖ ἴστε, ὅτι ὑμεῖς μᾶλλον μεμφθείητε τὸ μὴ δεόντως προσενηνέχθαι τοῖς δωρηθεῖσιν, ἢ ὁ δοὺς εὐλογηθείη τοῦ δεδωκέναι. ὡς γὰρ ἄτοπον τὸν ἐκπεπτωκότα τῆς πατρίδος διὰ τὴν φυγὴν ἐμέ, τοὺς αὐτῆς ἀνακτήσασθαι ζητεῖν τὰ κατερρηγμένα, οὕτως τοὺς ἐνοικοῦντας τὰ πίπτοντα μέρη περιιδεῖν, καὶ μηδὲ ἐξὸν ἄλλος δίδωσι φιλοτιμεῖσθαι. ἐὰν μέντοι δικαιώσητε, μὴ μόνοις ὑμῖν πεπέμφθαι τὰς δωρεάς, ἀλ-

λὰ καὶ τοῖς μεθ' ἡμᾶς, καὶ μετ' ἐκείνων τῇ πόλει καὶ τοῖς θεοῖς, τότ' ἂν ὑμεῖς θαυμασθείητε πλέον τῆς ἀβουλίας, ἢ τοῦ δεδωρῆσθαι τί τῷ υἱῷ δίδων ὁ δεδωρημένος. τίς γὰρ ἂν ἀγνοήσειεν, ὅτι τὸ μὲν χαρίσασθαι, τῆς τοῦ διδόντος ἐπιμελείας ἔπαινός ἐστι. τὸ δὲ χρήσασθαι τοῖς δοθεῖσιν ὡς προσήκει, τῆς τοῦ λαβόντος ἀλογιστίας. βουλοίμην δ' ἂν ὑμᾶς, μαρτυρηθῆναι περὶ ἀρετῆς μᾶλλον, ἢ περὶ πλούτου δαψιλείας ἐμαυτόν. τὸ μὲν γὰρ ψυχῆς ἀγαθῆς, τὸ δὲ, τύχης περιουσιαζούσης ἐγκώμιον δόξει. ἔρρωσθε.

Ἀνδροκλεῖ. cii.

κ Ἀγόμενα ἐσπουδασμένως ἐπέσταλκα Στησιχόρῳ, μηδὲν ἀχθεσθῆναι περὶ τῆς διαβολῆς, ἣν κατ' αὐτοῦ πεποίηνται πρός με οἱ περὶ Ἄβουλον. καὶ οὐδέ μοι δὸς ταύτην τὴν χάριν, ἀνάξιος αὐτῷ γενόμενος, περὶ τοῦ μηδὲν ἐμὲ κατ' αὐτοῦ πονηρὸν πεπιστευκέναι. μᾶλλον γὰρ ἂν πεισθείην, ὡς ἀρχὴν, οὐδ' ἐπιβουλεύθην ὑπ' αὐτῶν, ὅπερ ὁμολογήκασιν, ἢ ὡς διὰ τὰς ἐκείνου ποιήσεις, ἀλλὰ διὰ τὰς ἰδίας κακουργίας, εἴησαν ἐπιβεβουλευκότες. ἔρρωσο.

Λεοντιάδῃ. ciii.

ο Οὐ νῦν, ἀλλὰ πολλάκις ἤδη σοι γέγραφα, μηδεμίαν ἄλλην ἂν χαρίσαιο ἢ ταύτην ἡμῖν ἀποδιδόμαι περὶ τῆς γυναικὸς, εἰ ἄρα νομίζεις ὑφ' ἡμῶν τι πεπονθέναι διὰ τὸν γάμον, τὸ στέργειν ἐκείνην, δι' ἣν ἡμῖν οἶδα δεῖν χάριτας ἀποπέμψειν. ἐξ ἧς ἡ συνάφεια τοῦ πρὸς ἡμᾶς γένους, ἀρχὴν εἰληφέναι σοι φαίνεται.

Τιμοθέῳ. ciiii.

τ Τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν ἡμίσεις εἰς τὸ Φρούριον ἐπιμείναντες ἐκκοψάτωσαν. οἱ δ' ἄλλοι, τὰς ἐπιδρομὰς τῆς θαλάσσης διαχωσάτωσαν. ἵνα τῆς πλημμυρείας ψυγείσης, ἐνεργὸν ἀντὶ ἀργοῦ γένηται τὸ πεδίον. ἀνακείσθω δὴ περὶ ἑκατέρων αὐ-

τῶν χάριν, τοῖς πρώτοις τὸ καθ' ἑαυτοὺς ἔργον ἀποτελέσασιν.

Κλεομενίδῃ. cv.

τ ῶν δωρεῶν, ὅσαι μὲν πρὸς τὴν γυμνασιαρχίαν ἀνήκουσι, σοὶ πέπομφα μὲν, ἐλαίου μετρητὰς διακοσίους, καὶ πυρῶν μεδίμνους τετρακοσίους, ὅσα δὲ νεότητός ἐστιν, τῷ ἴσῳ σου, τόν τε οἶνον, καὶ τοὺς γραμματεῖς παῖδας, καὶ τὰ στιχηρὰ ποιήματα. εἰ μὴ καὶ ταῦτά τις τὰ δῶρα Συρακουσίων ὑποπτεύσειε. νεωτέρων ἕνεκα πραγμάτων ὑπὸ τυράννου πεπέμφθαι.

Γοργίᾳ. cvi

τ Ἃ μὲν ἄλλα τῆς ἐπιστολῆς συντάττεις, καλῶς ἡγοῦμαι γεγράφθαι. τὴν δὲ παράκλησιν τὴν ἐπὶ τοῖς μέλλουσι, περιττὴν ἐν τῷ νυνὶ μάλιστα λογίζομαι. ἐγὼ γὰρ, οὔτε τελευτὴν, οὔτε τελευτῆς εἶδος φεύγω, σωφρονεῖν ὑπολαμβανόμενος. εἱμαρμένη γὰρ, οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων νομοθετεῖται. καὶ καθόλου δὲ τὸν ἐξετάζοντα περὶ τῶν τοιούτων, ἢ διότι περὶ τῶν ἐσομένων καλῶν ἢ κακῶν, λίαν εὐήθη νομίζω, εἴ τις ἢ προγνῶναι δύνασθαι τὸ μέλλον πέπεισται, ἢ προγνοὺς φυλάξασθαι. εἰ δὲ φυλάξασθαι ἀδύνατον, τοῦ, χάριν ἐσπουδάκεν εἰδέναι τὸ γενησόμενον, ὅπερ ἀγνοοῦντος, καὶ γινώσκοντος ἔσται. οὐ μὴν ἀλλ' εἰ καὶ σὺν τῷ γνῶναι, καὶ τὸ φυλάξασθαι τοὐπίον εἶναι φήσει τίς, ὡς γενέσθαι, καὶ διατάξαι, καὶ μεταθεῖναι ἄλλο ἀντὶ τοῦ προγνωσθέντος, χείρονα ὄντα τὸν ἐπιεικέστερον τρόπον, ὡς τελευτῆσαι δύναιτ' ἄν, ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. θεοῦ γὰρ ἔργον τὸ τοιοῦτον, οὐκ ἀνθρώπου. ἐνθυμηθεὶς δέ τις τοὺς λεγομένους ἀπὸ τοῦ Διὸς, Αἰακὸν, καὶ Μίνω, καὶ Ῥαδάμανθυν, καὶ τοὺς ἄλλους ἡμιθέους, οὔτε ἀθανάτους γενομένους, οὔτε ἄλλως ἀποθανόντας, ἢ κατὰ τὴν ἰδίαν ἑκάστου εἱμαρμένην, ἢ περὶ μοίρας, ἢ θανάτου μὴ δυσανασχετεῖ, ἢ φοβοῦμαι, ἐμπεδόφρων εἶναι μοι δοκεῖ μάλιστα μὲν οὖν πειρῶ

καὶ σύ, τοιαύτην διάνοιαν ἐν τοῖς ἰδίοις περὶ τῶν ἀφανῶν ἔχειν, ὡς μηδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζειν· ἐπείτοι περὶ ἡμῶν ὡς μηδὲν μεμνημένων ἐπίστασο.

Τεύκρῳ. cvii

ἀ Ριστομένης ὁ σός, τὸ χωρίον παρεδόθη, καὶ Ἱππολυτίων ἀφῃρέθη τῶν ἐγκλημάτων· σὲ δ' ὡς ἐπαγγέλλῃ προσδοκῶμεν· ἐγὼ δὲ ἔρρωμαι, εἰ τοῦτ' ἔστιν ἐρρῶσθαι, τὸ πολλοῖς ἐπιχειρήσαντα, καὶ τῶν πλείστων περιγινόμενον, διὰ τὰ χείρω, μεταμελεῖσθαι καὶ περὶ τῶν βελτιόνων.

Ναυσικλεῖ. cviii.

ὅ περ ἤδη πολλάκις ἐπεσταλκώς σοι τυγχάνω, καὶ Ἑρμοκράτης, ἤ τις ἄλλος, εἴρξῃ τὰς παρ' ἐμοῦ δωρεὰς λαβεῖν, τὴν Φιλοδήμου θυγατέρα γαμουμένην, ἃ πέμπω δέδωκα. καὶ τὸν ἔπαινον ἴσον, μᾶλλον δὲ εὐκλεέστερον ἔχω παρ' ὅσον τοιούτοις συγγενής ἐστιν ὁ τύραννος καὶ μηδὲν προσήκων ἀντεξετάζομαι. πρὸς δὲ τοὺς ὀνειδίζοντας, ὅτι χαριζόμενοι πειθόμεθα, ταύτην ἔχειν τὴν ἀπολογίαν, τὸ μὴ δύνασθαι πρὸς τοὺς εὐεργετουμένους, ἀντὶ φιλοφροσύνης βίᾳ χρήσασθαι.

Ἱμεραίοις. cviiii.

ἐ Κέλευσα ὑμῖν Στησίχορόν μοι ἀποστεῖλαι, καὶ Κόνωνα, καὶ Ἑρμοκράτην διὰ τάχους· ὑμεῖς δέ, ἀντὶ Ἑρμοκράτους, καὶ Κόνωνος, καὶ Στησιχόρου, Σαμέαν καὶ Νίκαρχον ἐπέμψατε. ἐγὼ δέ, εἰ μὲν οἷον ὑμεῖς με ὑπετοπάσατε εἶναι, τοιοῦτος ἤμην, οὐκ ἠγνόουν, ὅτι δι' ἐκείνους μὴ ἀποδοῦναι ὑμῖν τι τῶν ἀνηκέστων ἐχρῆν, καὶ ἦκεν ἂν καὶ Στησίχορος, καὶ Κόνων πρός με καὶ Ἑρμοκράτης ἀδεῶς. οὐ γὰρ Κόνωνος μὲν ὑμῖν πεπορνευκότος ἀνθρώπου, ἔστι τις πρόνοια, Σαμέα δὲ καὶ Νικάρχου ἐπιφανεστάτων ἀνδρῶν, καὶ μάλιστα ἐξ ἁπάντων ὑμῶν βεβιωκότων, οὐκ ἔστιν. ἀλλ' οὔτε ἐπιεικεῖς ἄνδρας, καὶ μηδέν με ἠδικηκότας, μηδὲ τὴν πατρίδα τὴν ἑαυτῶν ἀδικεῖν ἐβουλόμην, οὐδὲ νόμον κοινὸν ἑλλήνων καταλύειν.

ταλύειν. καίτοι ὑμεῖς γε, πολλοὺς νόμους ἑλλήνων κοινοὺς κατε-
λύσατε, οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις. ἑνὸς πρὸς μὲ ἐπολι-
τεύεσθε. λόγων δὲ, οὐδὲν οἶμαι καταλέγειν, αὐτός τε εἰδὼς, καὶ
πρὸς εἰδότας γράφειν. ἀλλ᾽ οὐκ ἐμιμησάμην ὑμᾶς, οὐδὲ μι-
μήσομαι, ἐγὼ ὁ ἀνδροφόνος, καὶ ἐναγὴς τοσούτοις ἅπασιν. ἀλ-
λ᾽ ἔπεμψα ὑμῖν τοὺς πρέσβεις. παρὸν, τῶν δυοῖν θάτερον ἀμο-
γητὶ ἔχειν, ἢ ἐκείνους ὑμᾶς ἀναγκάζειν ἀντὶ τούτων πέμ-
ψαι, ἢ εἰς τοὺς ἐν χερσὶν ὄντας ἀφεῖναι τὴν πρὸς ἐκείνους ὀρ-
γήν. καὶ μὴν, εἰς τοῦτό γε ἤδη κατέστησε τὰ πράγματα ἡμᾶς, καὶ
ἡ ἀνάγκη τοῦ μὴ δικαίως βιοῦν, ὥστε μηδὲν παρὰ τοῦτο χεῖρον
ἡμᾶς νομισθῆναι, ἀποκτείναντας τοὺς πρέσβεις ὑμῶν. μηδὲ
ἀμείνους, σώσαντας. πέφυρται γὰρ ἤδη τὰ ἐμὰ, καὶ μεμίανται.
καὶ οἶδα ὅτι μικρὰ ῥοπὴ ἔτι ἡμῖν εἰς εὔνοιάν τε καὶ μῖσος ἀνθρώ-
πων, δίκαιον ἢ μὴ δίκαιόν τι πράσσειν. καὶ εἰς τοῦτο οὐχ ἥκιστά με ὑμεῖς
γ᾽ ὦ ἱμεραῖοι τὸ σχῆμα κατεστήσατε, καὶ οἱ ἄνδρες ὑμῶν ἐκεῖνοι. καὶ
τῶν μὲν ἄλλων, ὅσα ἔπαθον δι᾽ αὐτοὺς κακὰ, ἔστι καὶ συγγνῶναι τοῖς
αἰτίοις, καὶ καταχέαι λήθην τῶν γεγενημένων. τοῦ δὲ μὴ ἐξεῖναι δί-
καιόν τι πράσσειν, τίνα ἄν τις αὐτάρκη δίκην εἰσπράξαιτο πα-
ρὰ τῶν αἰτίων. ἐπεὶ τίνας ἦν δικαιότερον ἀπολαῦσαι τῆς ἡμε-
τέρας ἀδικίας, ἢ δι᾽ οὓς ἀνάγκη ἀδικεῖν ἡμᾶς ἐστιν. ἀλλ᾽ ὅμως
ὦ ἱμεραῖοι ταῦτα πάντα σκοπῶν, καὶ ὀργιζόμενος, καὶ τύραν-
νος ὢν, καὶ ἔχων, εἰ καὶ πάνυ οὐκ ἐβουλόμην, ἀλλ᾽ ὧν γε ἀναι-
ρεθέντων, ἐμέλλομεν ὑμᾶς, οὐδὲν ἧττον ἀνιάσειν, ἐφεισάμην
αὐτῶν, καὶ ἀπέπεμψα ἐάσας. εἰ μὲν οὖν καὶ αὐτοὶ τὰ δίκαια ἐν
μέρει φρονεῖν ἐθελήσετε, λογισάμενοι ὅτι οὐχ ἅπασαν ὀργὴν τὰ τείχη,
ἐὰν εἰς δύο ἄνδρας, ἢ τρεῖς, ἀποστρέψητε τὰ τῆς πόλεως ἐπι-
κρεμάμενα δεινά. εἰ δὲ κοινὸν ὅπως ὑφ᾽ ἑκάστου ὑμῶν εἰς τὸ
σῶμα παροινούμενος σώζηται, αὐτοῖς βάθροις ὑπομενεῖτε, ἀ-
νάστατον ἅπασαν γενέσθαι τὴν πόλιν. πειράσομαι γὰρ ὑμῖν, μὴ
δι

δεῖν ἐπιεικέστερος φανῆναι, ἢ ὑμεῖς νομίζετε.

Τηλεκλείδῃ. cx.

Ἰδία τινὶ χρώμενος γνώμῃ, πρὸς πολλοὺς ἤδη τῶν ἐμῶν ἑταίρων διείλεξαι, τοῦτο ἴσως διαπραττόμενος, ὃ καὶ γέγονεν, εἰς ἐμὲ κομισθῆναι τοὺς λόγους, ὡς οὐκ ἐχρῆν με μετὰ τὸν δημιουργὸν τοῦ ταύρου Περίλαον, ἄλλους κατεργάσασθαι τῷ τρόπῳ τῆς αὐτῆς αἰκίας. τὸν γὰρ ἴδιον λύειν ἔπαινον. ἐγὼ δέ, οὔτε τῆς ἐπὶ Περιλάῳ τιμωρίας ἐπαινούμενον ἐπιστρέφομαι, τιμωρὸς γὰρ οὐκ ἐγενόμην ἐπαίνου χάριν, οὔτε τῆς ἐπὶ τοῖς ἄλλοις κολάσεως διαβαλλόμενος ἄχθομαι. δόξης γὰρ αἰσχρᾶς, ἢ καλῆς, ἀμείνω κεχώρισται. ἀλλὰ μέντοι γε τοῦτο ἴσθι, ὅτι τοῦ μέλλειν τινὰς ἢ ἄλλους ἐν τῷ ταύρῳ διαφθείρεσθαι, χάριν ἐκολασάμην αὐτόν. ἐπεὶ τῆς τοῦ χαλκοῦ κατασκευῆς ἕνεκα, δωρεᾶς οὐκ ἀπωλείας ἦν ἄξιος. δίκαιον μὲν οὖν ἐκείνῳ τὰς περὶ τούτων αἰτίας, καὶ εἰς τοῦτο τύχης ἢ κἂν βιαζομένοις, ἀνακεῖσθαι. εἰ δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς ἀναφέροιντο ὑπὸ τῶν ἀγνωμόνως κρινόντων, οὐκ ἀχθόμεθα ἕως ἔχομεν ἀξίους ἀποδεικνύαι τῆς κολάσεως τοὺς ἀναιρουμένους. ἀρξάμενοι γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου κολασθέντος, ὃν ὑπὲρ ἁπάντων ἀνθρώπων, μᾶλλον δὲ αὐτῆς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐπυρπόλησα, τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς ἐξετάσεως ἐπὶ πάντων ποιεῖσθε. εἰ γὰρ τὴν ἐπὶ Περιλάῳ κόλασιν ὡς δικαίαν ἐπαινεῖτε, καὶ τῶν ἄλλων, ὅσους ὑπὲρ ἀλλοτρίων ἀδικημάτων ἐκολασάμην, οὐδή που μέμφοισθ' ἂν προσηκόντως, ὅσων ἀνῄρηκα μὲν, ἐκσπόνδων ἐμοὶ γενομένων, δι' οὓς ἐμηχανήσαντο ὀλέθρους. ἦ που σφόδρα γε ἂν ἄβουλος ἤμην, εἰ τοὺς ὑπὲρ ἄλλους κακούργους, ἐάν με καὶ ἂν ποιῶσι τιμωρούμενος, τοὺς εἰς ἐμὲ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντας ἀζημίους ἐάσαιμι. καὶ τὴν δύσκλειαν ὑπὲρ τῶν μὴ προσηκόντων ἐπὶ τῷ φοβερὸς δοκεῖν εἶναι τοῖς ἐπιβουλεύουσιν ἀναδεχόμε-

τος, ὑπὲρ τῶν ἰδίων κινδύνων ὀκνήσαιμι. πέπαυσο δή, καὶ σεαυτῷ καὶ ἐμοὶ πράγματα παρέχων.

Κτησίππῳ. cxi

Οὕτε πρῶτον, ὁπηνίκα Ταυρομενῖται ἀδίκως ἐξήνεγκαν τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον, ἀπολυτρώσας τοὺς αἰχμαλώτους ἐκείνοις ἐχαριζόμην, τοῦ δὲ κοινοῦ νόμου τὸν ἔλεον ἐκηναντιώθην, οὔθ' ὕστερον ἀποδιδοὺς ἅ τότε ἔλαβον, ἀνερπετῶν τοὺς ἀποληψομένους, ὅπερ ὠνείδιζες, αὐτοῖς ἀπέδωκα. Στησιχόρῳ δὲ πρεσβευσαμένῳ διὰ τῶν θυγατέρων περὶ αὐτῶν, ἐπείσθην. Ταυρομενῖται μὲν οὖν, καὶ τεθνηκότι Στησιχόρῳ, χάριν εἰδέτωσαν, ὧν ἔτυχον. Στησίχορος δέ, τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις. ἐγὼ δὲ περὶ πολλῶν καὶ μεγάλων, ἐκείνῳ χάριτας εἰδώς, οὐδὲ περὶ τῆς πρεσβείας ἀμνημονήσω. γινώσκω γὰρ ὅτι δι' αὐτῆς αἰτησάμενος τι παρ' ἐμοῦ, καὶ τυχών, Ταυρομενίτας μέν, εἰς χρήματα ὑπηρέτησεν. ἐμὲ δέ, εἰς ἐπίδειξιν ἧς ἔχειν ὑπὲρ ἀνθρώπων ἀπιστοῦμαι χρηστότητος.

Ἀθηναίοις. cxii.

Ἀφίκετο ὡς ἡμᾶς, Περίλαος ὁ πλάστης ὑμῶν ὦ Ἀθηναῖοι, δημιουργήματα, πάνυ τὴν κατασκευὴν ἀπεχθῶντα νομίζων. ἐφ' οἷς ἀσμενοί τε αὐτὸν ἐδεξάμεθα, καὶ δώροις ἀξίοις, διά τε τὴν τέχνην, καὶ οὐχ ἥκιστα διὰ τὴν πατρίδα, ἠμειψάμεθα. ὁ δέ, ἐντὸς οὐ πολλοῦ χρόνου χαλκευσάμενος ταῦρον, μετέθη πλείω τοῦ κατὰ φύσιν εἰς Ἀκράγαντα ἤνεγκεν. ᾔδημεν οὖν ζῶον ἐργατικόν, ἀνθρώπῳ ζωοφονεῖς δεξάμενοι. ὃ σφόδρα ἡμῖν τὸ θέαμα τυραννικὸν κατεφάνη χρῆμα, κόσμου ἄξιον. οὐ γάρ πω τὸν ἐν αὐτῷ λελοχημένον ἐπεδέδεικτο μόρον. ἐπειδὲ ἀναπτύξας τὸ πλευρὸν ἐγύμνωσε, πάσης μὲν ὠμότητος ἀνάπλεω φόνον, παντὸς δὲ θανάτου δυστιμότερον μόρον, τό τε δὴ τῆς τέχνης αὐτὸν ἐπαινέσαντες, τὸν τρόπον ἐτιμω-

ῥούμεθα. καὶ τῆς ἰδίας εὐνοίας τὴν ἀπόδειξιν, αὐτὸν πρὸ τῶν
ἄλλων, ἐπεὶ κακουργότερον οὐδένα τοῦ δημιουργήσαντος ἐξ-
εύρομεν, δοῦναι ἠξιώσαμεν. ἀνεβιβάσαμεν οὖν αὐτόν, καὶ πα-
ρείψαμεν ὡς αὐτὸς ὑπεξέθετο ἐμπρᾶσθαι. πείρας δὲ τῆς ἐ-
πιστήμης, ἀληθεῖς οὔσας τὰς ἀποδείξεις δέδωκεν. οὔτε γὰρ εἰδό-
μενός τις ὁ τιμωρούμενος, οὔτε ἠκούσαμεν γόων, οὐδὲ ὀλοφυρμῶν.
τὰς γὰρ ἔνδοθεν ἐμβοωμένας ὀλοφύρσεις, ὁ χαλκὸς εἰς τοὺς ἀ-
κουομένους κολαστὰς ἐξεμυκᾶτο. ὑμᾶς δέ, ὦ ἀθηναῖοι, πυν-
θανόμενος ἄχθεσθαι, περὶ τὴν αἵρεσιν τοῦ δημιουργοῦ, καὶ δι' ὀρ-
γῆς ἔχειν ἡμᾶς, ἐθαύμαζον. καὶ τέως ἀπιστῶ. εἰ μὲν γὰρ ὅτι μὴ χα-
λεπωτέρῳ ὀλέθρῳ ἠκισάμεθα αὐτόν, μέμφεσθε, ἀπολογοῦμαι
πρὸς ὑμᾶς, τὸ μὴ δυσποτμότερον ἐπινοῆσαι μόρον. εἰ δ' αὖ διὰ
τὸ ὁπωσοῦν τετιμωρῆσθαι, κινδυνεύετε πανδημεί, οἱ ἐπὶ χρηστότη-
τι ὑπεραυχοῦντες, ἐπικροτεῖν τὴν ὀφλῆσαι ὠμότητα, ἢ γὰρ ἑνὸς ἀν-
δρὸς τοὔργον, ἢ ἁπάσης ὑμῶν τῆς πόλεως εἶναι ἀδική. τοῦτο δὲ
διαγνώσεται, μόνη τῇ ὑμετέρᾳ πρός με διαθέσει. εἰ μὲν γὰρ δι-
καίως ἀνὴρ ἀπώλετο, καὶ προσήκει τοὺς τρόπους, καὶ τὴν φύσιν,
οὐδεὶς ἀθηναίων ἐκείνῳ, τοῦ χαίρειν ἡμᾶς μέμφοιτο ἄν; εἰ δὲ
ἀδίκως, ὑμεῖς μὲν ἐντεῦθεν ὁμολογεῖτε, οὐδὲν ἀμείνους εἶ-
ναι περιλάου. ἐγὼ δέ, οὔπω δίδωμι τὴν τιμωρίαν ὑπὲρ ἐπράχθαι
ἀδικοῦ, πρὶν ἂν ἐμαυτῷ δόξω τι δίκαιον εἰργάσθαι. καίτοι παρὰ τυράν-
νου τὰ δίκαια οὐδεὶς ἐπιζητεῖ. τὸ γὰρ σῶζον αὐτόν, τοῦτο ἔοικεν εἶναι. ἀλλὰ
τοῦτο μὲν ἀσφαλές, καὶ τὸ τῆς ἀρχῆς ὀχυρώτατον ὑπεξελών, τότε αὖ δό-
ξαιμι, ὅταν κατ' εὐθεῖαν μὴ τετιμωρῆσθαι δοκῶ. πέπειθα δὲ
μηθ' ὑμῶν τινα, μήτε τῶν ἄλλων ἑλλήνων, τὴν λώβην ἄδικον φα-
νεῖσθαι, ἥν τις ἑτέροις ἐτεκτήνατο, αὐτὸν ἐμφορήσασθαι τὸν
μηχανησάμενον. τεκμαιρόμενος, ἔκ τε τῶν λοιπῶν ἁπάντων.
οὐχ ἥκιστα μέντοι καὶ δι' ἐμαυτόν, ὅτι μοι ταύτῃ μάλιστα προσή-
κειν τιμωρηθῆναι ἔδοξε. καίτοι γ' οὖν ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν ὄλεθρον εὕρηκα

τὰ τῶν ἐπιβουλευόντων ἀχθηρότατον. ἀλλὰ τὸ μόνον ἀσφαλὲς
ἐνοῖς τῷ φύσει δικαίως κινεῖ τῆς ἀπεδείχθην, ἀφῆκα. ἀπλοῦν δὲ
ἐφ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον αὐτὸ ἐλογισάμην. καὶ μὴν, καὶ τὸ πικροτέ-
ρους ἐᾶν πολλοὺς ὑπάρχειν, ἢ δεῖν ἐμοὶ συναγορεῦσον. καὶ ἡμερώ-
τερος φανεὶς τῆς δόξης, μᾶλλον ἐπιβουλευθήσεσθαι. καὶ ὅτι παύ-
σω πάντα τινὰ προθυμούμενον εἰς ἐμὲ διὰ τῆς τούτου κολάσε-
ως, καὶ ὡς βέλτιον ἴσως τῇ βίᾳ χρῆσθαι, διὰ τὴν ἀνάγκην τῶν ἐ-
πιχειρούντων. ἀλλ' ὅμως ταῦτα εἰδὼς ἅπαντα, καὶ τῆς ὕστερον εὐ-
φημίας οὐδὲν δεόμενος, δεινὸν ἡγησάμην ἄνθρωπον, ἀνθρώ-
πους τοιοῦτον μόρου ἄρξαντα, εἶναι ἀτιμώρητον. διὰ τοῦτο αὖ τοὺς
ἄλλους μηδὲν ἀδικήσαντας αὐτὸν, ἢ ποικίλαις τέχναις ἐγκαταπειρῆ-
σαι, ταύταις ἐνδίκως ὑφ' ἡμῶν τῶν ἀξιωθέντων χάριτος τοιαύ-
της ἐνεφρουρήθη. τάχα τις ὑμῶν ὦ Ἀθηναῖοι ἀκούων τὸ παρά-
λογον, ὡς εἰδέοι τούτοις αὐτὸν τοῖς ὀλέθροις, οἷς ἐπενόησε
καθ' ἑτέρων περιπεσεῖν τὸν ἐξαίροντα, πολλαῖς μὲ ἐννύσιν ὀ-
φείλεσθαι νομίζει. μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἐξαρκέσειν ὅλαις τῇ αὐ-
τοῦ μιᾷ ψυχῇ. καθ' ἑαυτοῦ δὲ τοὺς μόρους ὑπογράφειν. ἀλλ' ἔχω
εἰς δυσμενείας σκέπτεσθαι ἐθελήσετε, εὕροιτε ἂν οὔτε δρῶν-
τας ἑκόντας ἡμᾶς, οὔτε εἰ πάσχομεν, δόξαν τῷ δαίμονι, δικαί-
ως ἀπολαύοντας. καὶ γὰρ ἐξουσίαν ἔχοντες δρᾶν διὰ τὴν τυραν-
νίδα τὰ πρὸς ὠμότητα, ὅμως ἴσμεν ἔκτοπα ὄντα, καὶ μηδὲν
τῶν πεπραγμένων ἑαυτοῖς ἀναλαβεῖν δυνάμενοι, τὸ μὲν ὅτι
δεινὰ ταῦτ' ἐστὶν, ὁμολογοῦμεν. εἴθε μέντοι μηδὲ δρᾶσαι αὐ-
τὰ πικρᾷ ἀνάγκῃ ἐβιάσθημεν. καὶ οὐδεὶς ἕτερος ἦν ἂν, ὡς χρη-
στὸς ἐπαινούμενος, ἡμῶν παρόντων. τίς γὰρ ὑμῶν ὦ Ἀθηναῖοι, ἢ
τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τὸν ἐπιβουλεύοντα ἑαυτῷ ἐχθρὸν, οὐ διὰ
πάσης ἀμύνης παραχθὼν ἐτιμωρήσατο. τοιοῦτον εὑρὼν πεί-
λαον ἐτιμωρησάμην. καὶ σύνοιδα μὲν ἐμαυτῷ, ἔκθεσμα δρᾶν.
παραμυθίαν δὲ ἔχω, τὸ μὴ μετὰ γνώμης ἐθελουσίου, ὁ τοῖς ὑ-

παρ' ἐμοῦ τιμωρουμένοις οὐ πρόσεστιν. ἐγὼ μὲν οὖν ὦ σοφώτατοι γηγενεῖς Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν τούτῳ τὰ ὑμέτερα ἤθη ἐμιμησάμην. ἐκεῖνος δέ, ἃ δέον ἔχειν ἡμᾶς τοὺς τυράννους, μετεδίωξε. καὶ δικαίως, οὐ τοιοῦτοι φύσει ἦμεν, ἀλλ' οἵους ἡμᾶς αὐτὸς ἔπλαττεν, εἰς αὐτὸν ἐγενόμεθα. ἃ μέντοι καὶ νῦν ἴστε, ὅτι οὔτε ἐγὼ ἰδιώτα ὢν Περίλαος αὐτῶν, οὔτε ἐκεῖνος μοναρχῶν, Φάλαρις. ὑμῖν μέντοι οὐχ ὅτι οὐδ' ἐὰν χαλεπαίνητε περὶ τῆς τούτου κολάσεως, ἀλλ' ἐὰν καὶ μὴ κολάζητε τοὺς τοιούτους. κοινὴ μὲν γὰρ ἁπάντων ἀνθρώπων ἡ δίκη, καθ' ὃ τοιούτους ἐπενόει μόρους. ἰδίᾳ δ' ὑμᾶς διαβάλλων εἰς ὠμότητα, καὶ τὸ τῆς πόλεως ἔμφυτον ἦθος λυμαινόμενος. ἅπαντας μὲν οὖν οἶμαι τὸν τρόπον τῆς τιμωρίας ἐπαινεῖν. ἄξιοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι πολῖται. εἰ δέ τις ἐστὶν, ᾧ ὁ μόρος οὐκ ἤρεσεν, ἴστω, ὡς οὐδὲ Περιλάῳ ἀρεστὰ ἐπράξαμεν.

Λυσικλεῖ. cxiii.

Ὀ ὐ θαυμάζω τὴν αἰτίαν, δι' ἣν οὐδὲν ἔχεις ἐμφερὲς, οὔτε τῷ πατρί σου, οὔτε τῷ υἱῷ σου Λυσίκλης. οὔτε γὰρ εἶ Λυσικράτους υἱὸς, οὔτε Νεοπτολέμου πατήρ. ταῦτα δέ φασι τὴν μητέρα σου, καὶ τὴν γυναῖκα, πρὸς πολλοὺς Σικελιωτῶν διαβεβαιοῦσθαι. καὶ διὰ τοῦτο τῶν μεγάλων τυγχάνειν ἐπαίνων. ἓν γάρ τι καὶ τοῦτο τῶν θαυμαζομένων ἐστὶ, τὸ πρὸς πάντας μὲν, μάλιστα δὲ πρὸς εἰδότας ἀψευστεῖν,

Πολυδάκῃ. cxiiii.

Τ ὺς ἐμοὶ περὶ τῶν κατὰ δίκην ἀναιρουμένων πολεμεῖν παρασκευαζομένους πολύδακες, ἀκούσαντας καὶ σαφῶς εἰδότας, περὶ ὅτου τοῦτο ποιήσουσι, τιμωροὺς ὁμολογεῖν δέον. σὺ μέντοι κατηγορῶν ἐν Συρακουσίοις ἐμοῦ, τὸ μὲν τιμωροὺς ὡς ἀδίκους λέγεις. τὰς δ' αἰτίας, ἃς μάλιστα ἔδει, ἐφ' οἷς ταῦτα ἔπαθον ὡς ἀνήκεστοι, οὐδέποτε ἠξίωσας προσθεῖναι. ἔχειν γὰρ

δημαγωγὲ πολύδανες, λέγειν μὲν τὸν θάνατον. ἐπιδείκνυσθαι δὲ τὴν πρόφασιν, ἵνα καὶ παρὰ τὴν αἰτίαν μᾶλλον ἐπαίρῃς τὰ πάθη, καθ' ὧν αὖ πολιτάρχη. εἰ δὲ αἰσχύνεσθε γυμνῶσαι τὰς αἰτίας, ἐφ' αἷς καταγορεῖτε, τίνι δικαίῳ πολεμήσετε ἐπ' αὐταῖς μὰ τοὺς θεούς; οὐκ οἶδα.

Λακείτῳ. CXV.

Ὡς μὲν οὐκ ἐχρῆν εἰς κινδύνους καθίστασθαι περὶ τοιαύτης ἐλπίδος, τοὺς οὕτω δεδιότας, οὐδὲ ἐβουλόμην ἂν θερμοτέρων ἀποτελεσμάτων λαβεῖν ἐπὶ σοὶ πεῖραν. ἐπειδὴ δὲ τὸν ἡμέτερον φόβον, ἡ σὴ νενίκηκε ῥώμη. ἀγαθῷ μὲν οὖν οἰωνῷ τούτῳ κέχρησαι, ὅτι καὶ τἄλλα σοι κατὰ νοῦν γεγόνασι. τεθαρρήκαμεν δέ, οὐδέν τι μᾶλλον ἀπηλλαγμένοι, ἀλλὰ καὶ ἐπιτεθημένοι ταῖς φροντίσι. καὶ μέχρις ἂν ἥκῃς ἡμῖν σῶος, πρὸς τὰς ἀπὸ σοῦ πεύσεις ἀνακρεμάμεθα. ἅπερ οὖν καὶ ἀποστέλλοντες παρῃνέσαμεν, ταῦτα αὖ ἀξιώσαιμεν ἀπηρκότα, πρὸ τοῦ χωρεῖν, ζητεῖν ἡμῖν περιεῖσθαι λάκειτον. ὃν αὐτὶ πολλῶν τόπων καὶ πόλεων, καὶ τυραννίδων, καὶ αὐτῆς γε νὴ τοὺς θεοὺς τῆς ψυχῆς, ἑαυτοῖς εἶναι νενομίκαμεν.

Τῷ αὐτῷ. CXVI.

Καὶ τῶν σῶν ὑποσχέσεων μέμνησο λάκειτε, καὶ τῆς Φαλάριδος ἐρημίας φρόντιζε. ἐν ὅσῃ γὰρ ἀπορίᾳ λείπομαι φίλων, οὐκ ἀγνοεῖς. ἐπιστέλλω δὲ περιφόβως οὕτως ἔχων, οὔτε τὴν τῶν πολλῶν ἰσχὺν πεφρικὼς ἔγωγε, πολὺ γὰρ ἡμῶν εἰσὶ καταδεέστεροι, οὔτε τὴν τῶν συμμάχων ἀσθένειαν, τῷ παντὶ γὰρ μᾶλλον τῶν ἀντιπάλων ἔρρωμαι. ἀλλὰ τὴν σὴν περὶ τὰς μάχας προθυμίαν, μὴ μᾶλλον ἤδη σπουδῇ μεταποιήσῃ, ἀγαθὸς φανῆναι τὰ πολέμια, ἀχθόμενος, εἰ μὴ πᾶσι τοῖς ἔργοις ἐνὶ χρόνῳ πελασομένοις παρέσῃ. μέμνησο δέ, ὅτι παραθήκην σοι σεαυτὸν ἐδώκαμεν ἐξιόντι, ἣν ὑπέσχου σῶαν ἡμῖν ἀποδώσειν. καὶ νῦν τοῦθ' ἱκετεύομεν. οὐχ ἵνα τῆς σαυτοῦ φύσεως ἀνάξιόν τι φρονήσῃς.

τοῦτο μὲν γὰρ ἀδύνατον. ἀλλ᾽ ἵνα εἰς τοὺς ἀγῶνας ἑτέρους ἔχῃς ἐπιδεῖξαι σαυτὸν μαχητὴν φιλόμοχθον. τανῦν δέ, καὶ αὐτὸς σαυτοῦ γίνῃ μαλακώτερος, ἐν ἄλλοις καὶ ἡμῖν σεαυτὸν ἐκπεπληρωμένον ἀποδώσεις.

Ἐπιστράτῳ. cxvii

μ Ἢ βιάζου με νικῆσαι, δίκας παρὰ σοῦ λαβεῖν, τρεῖς ἤδη παρεικότα. μηδὲ ἐμπαράβαλλου τῇ σαυτοῦ ψυχῇ ὡς οὐκ ἀλλότριον Φαλάριδος ἔλεον. εἰ καὶ πάνυ τοῦτο σέβεσθαι παραιτησάμενοι, τῇ τοῦ τυράννου χρησόμεθα ὀργῇ.

Ἀειφοίτῃ. cxviii.

μ Ἢ λογίζου τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς τὸν ταῦρον ἀνηλωμένων. πλείους γάρ εἰσιν, ἐὰν τὰς πράξεις αὐτῶν ἐξετάσῃς, ἢ τὰ ὀνόματα. ἀλλ᾽ ὅμως καὶ τοιοῦτοι ὄντες ὑφ᾽ ἡμῖν ἐγένοντο. σὲ δὲ οὐκ ἠξιοῦμεν, οὕτω νεώτερον ὄντα, πρεσβυτέρους ἐπαναιρεῖσθαι φροντίδας. δυστήνους γὰρ δείκνυμεν, τοὺς ἡμῖν ἀντιπράξαντας. ἐπεὶ δὲ ὀρέγῃ μεταβολὴν τοῦ βίου ἰδεῖν, παύσασθαι μὲν ἔτι παραινῶ μὰ τοὺς θεούς, οὐχ ὡς δεδιὼς ὑπὸ σοῦ κακόν τι παθεῖν. οὐ γὰρ ἐκ γυναικείας χειρὸς τυραννοκτονηθήσεται Φάλαρις. ἀλλ᾽ ἵνα μὴ καὶ σὺ συναριθμὸς τῶν εἰς τὸν ταῦρον γεννηθέντων γένῃ, καὶ διαβολῆς ἀδίκου μέρος εἰς ὠμότητα, τιμωρηθεὶς ὑπ᾽ ἐμοῦ. ἐὰν δὲ μὴ πείθῃ, τάχα σὺ σφόδρα προσδέχου, καὶ περὶ ταύτης ἡμῖν τῆς παραινέσεως, ἐκτίσαι δίκας. Τιμολάῳ. cxviiii.

τ Ὁ μηδὲν ἁμαρτάνων, εἰκότως ἴσως, καὶ δικαίως θεὸς νομίζεται. τὸ δ᾽ ἁμαρτόντα, τούτων αὖ πρὸς τὸ μέλλον σεσωφρονίσθαι, ἀνθρώπου. τὸ μέντοι μηδὲ παίσαντα καὶ ἀτυχήσαντα πεφυλάχθαι, οὐκ οἶδα ἄλλου τινὸς ὑποληφθῆναι δυνάμενον, ἢ κακοῦ. αἰσχρὸν οὖν. ἔτι γὰρ ἤπιον προσελαυσόμεθα, ἑτέροις παράδειγμα τῆς ἀβουλίας γενόμενον, αὐτὸν ἑαυτῷ, μηδὲ ἐκ τῆς οἰκείας συμφορᾶς χρήσιμον γενέσθαι.

Φαιδίμῳ. CXX.

π Επείσμεθα τὸ τρίτον ἤδη, μηδὲν ἀδικεῖσθαι ὑπὸ σοῦ. καίτοι χαλεπώτερον ταῖς αἰτίαις, ἐφ' ἑκάστῃ κατηγορίᾳ περιεσχημένου. ἀλλ' οἷον ἐβουλόμεθά σε, καὶ δίκαιον ἦν περὶ ἡμᾶς εἶναι, τοιοῦτον ᾠήθημεν γεγονέναι. τοὺς δὲ τῶν κατηγορούντων λόγους ψευδεῖς ἐνομίσαμεν, παρ' ὅσον ἐδείσαμεν ἐλέγξαι περὶ σοῦ τὴν ἀλήθειαν. εὖ μέντοι ἴσθι, ὅτι ἐστὶ τὸ μηδὲν ἀδικεῖν, ἐν αἰτίᾳ πολλάκις ἐνεχθὲν, ἀσφαλὲς αὐτοῦ τοῦ δαίμονος ἔδοξαν. οἱ περὶ αὐτὸν δεδιότες κεκολάσθαι. Φρόντιζε οὖν, ὅπως μήτε τὸν τρόπον ἡμῖν τὸν σεαυτοῦ ἐχθρὸν παρέξῃ, μήτε τὴν τύχην. χαλεπὴν δέ σοι δοξάτω μὴ τοῦτο μόνον, εἰ πολλάκις ὑπὲρ μοῦ, καὶ ἐφ' ἑκάστῃ γε ἀδικίᾳ εὖ παθὼν, οὐ τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμύνῃ. ἐγὼ μὲν γὰρ, οὐκ ἐάσω πονηρίας χρηστότητα ἐνέγκασθαι δευτερεῖα. ἀλλὰ μηδὲ σὺ σαυτὸν πρός με εὐεργετεῖν βεβουλημένον, ἂν ἐπιεικέστερος ὀφθήσῃ.

Φιλοδήμῳ. CXXI.

ε Ν μεγάλῃ μοι δοκεῖς εὐηθείᾳ καθεστάναι φιλόδημε. εἰ τὸ σαυτῆς εὐχὰς οἴει, καὶ σπουδὰς ἡμῖν ὑπὲρ σοῦ, ὡς οἴκαδε ἀπονοστήσῃς γενέσθαι, περὶ τῶν πέντε ταλάντων, ὅπως ταῦθ' ἡμῖν σωθείη, ἃ μετὰ τοῦ μηδὲν ἐλπίζειν περὶ σοῦ χρηστὸν ἀπεδώκαμεν, ἀλλ' οὐκ αὐτοῦ σου τῆς ἑταιρείας. τοῦτο δὲ μὰ τοὺς θεοὺς, οὐδενὸς πλήθους ἐστὶν αὐτὸ ἄξιον. εἰ δὲ πάντως θέλεις παρὰ σαυτοῦ δοκεῖν ἐκπεπορίσθαι τῷ παιδὶ, ἔστι μὲν, οὐδὲν ἧττον ἐστὶ ταῦτα ἐκ τῶν σῶν. εἰ δὲ οὐ δοκεῖς, προσθεὶς ἐκείνοις τοῖς πέντε ταλάντοις, τὰ παρὰ σαυτοῦ τοσαῦτα, τὴν προῖκα δέκα ταλάντων ἀνάγραψον. ἵν' εἰ βούλει τῆς προικὸς, ὁ μέν τι τῆς Φαλάριδος εἴη χάριτος. ὁ δὲ τῆς φιλοδήμου περιουσίας. μαρτυροῦσα δ' ἡμῖν πρὸς σὲ, πολλὰ καὶ μεγάλα θεανὼ, χαρᾶς ἡμᾶς ἀναπίμπλησιν. ἀγαθὲ ὅτι πάσης οὖσα ἔπαθε, μὴ τηρηγνομένη μαρτυρεῖ.

κ Τελεσίππῃ, χαλεπῶς ἔοικέ σοι φέρειν τὴν ἐν Συρακού-
σαις μονήν. εἰς τοσοῦτον δὲ πάσχουσα, φιλάνδρου καὶ
σώφρονος ἔργον γυναικὸς ἐμαρτύρατο ἡμᾶς, καὶ κατὰ σοῦ
τὴν ἀρχὴν πικρὰν ἔχοντας, οὐκ ἀνέξεσθαι φάσκουσα εἰς πλεί-
ω σε ἀπόντα, ἀλλ' ἐπιβοησομένη τὸν ἑαυτῆς πατέρα. γινώσκεις
ἴσως ὃ βούλεται πράττειν. ἀλλ' αὐτὸ ἴσθι, καὶ ποιήσειεν ἄν. οὐ γὰρ οἷα τέ
ἐστι δύνασθαι περιορᾶν ὡς ἀλλότριον ἑαυτῆς ἄνδρα νενομισμένον.
κἀκείνη μέν, ἐμὲ ἠξίου δύνασθαι ἐπανήκειν ἀναγκάζειν. ἐγὼ
δὲ ἐκείνην. οὐ γὰρ οὕτως οἴομαί σε Φάλαριν φοβεῖσθαι, ὡς Τελε-
σίππην φοβεῖσθαι. ἐπάνηκε οὖν, καὶ τοῖς ποθοῦσιν ἀπόδιδου
σαυτόν, εἴθ' ἡμᾶς αἰσχύνῃ μᾶλλον, εἴτε ἐκείνην, ἀξίαν οὖσαν νὴ
τοὺς θεούς, ἀγαπᾶσθαι πλέον. Πολυμνήστῳ. cxxiii.

π Ὀλλά σοι καὶ μεγάλα πρὸς ἡμᾶς ἐμαρτύρει Λάκριτος
καὶ περὶ τὰ ἄλλα μὲν ἅπαντα. μάλιστα δὲ περὶ τῆς συμ-
μαχίας τῶν πελτοφόρων. τῇ γὰρ σῇ σπουδῇ, καὶ τῇ τῶν ἀγωνισα-
μένων ἀνδρῶν, τὸ χωρίον ἁλῶναι ἀποφαίνει. καὶ τοὺς ἰδίους ἵπ-
πους, ὡς ἔοικέ σοι παραχωρῶν ἀνακεῖσθαι. ἐγὼ δέ, εἰ μὲν ἐ-
λάμβανες τὰς παρ' ἐμοῦ δωρεὰς πάσας, ἐδεδοίκειν ἂν καὶ οὐ τὸ
μὰ τοὺς θεούς, μὴ ἡττῶμαι τῆς φιλοφροσύνης τῆς παρὰ σοῦ. νῦν
δέ σου καὶ τὰς χάριτας, οὐ καθ' ὃ πέμπονται ἀποδεχόμενος, νικᾶ-
σθαι ὁ τύραννος ὁμολογῶ, ἰδιώτου ἑνός. εἰ μέντοι τὸ παρὸν
μὴ δέξῃ τὰ τρίτα τῆς λείας, διανεῖμαι τοῖς στρατιώταις, ἃ καὶ
λακεῖ τοῦ διδόντος παραυτίκα, οὐχ οἷός τε ἐγένου λαβεῖν, εὖ
ἴσθι ὀκνηροτέρους ἡμᾶς γενέσθαι οὐκ ἀπορεῖν. τοῦτο μὲν γὰρ
οὐκ ἦν ἡμῖν ἐπὶ σοῦ. ἀλλ' αὐτὸ πάσχειν ὑπὸ σοῦ πρὸς τὸ ἐπιὸν ἀ-
ναγκάσεις. Τῷ αὐτῷ. cxxiiii.

ε Δείσας ἡμῶν τὰς ἀπειλάς, τοῦ μὴ δὲ αὖθις δεήσε-
σθαι, παρότι καὶ τὴν λείαν διένειμας ὡς ἠξιοῦμεν, ἀ-

πολλοὺς τοῖς πονήσασι τῶν κινδύνων τὰ ἔπαθλα, καὶ καλῶς. ηὔφρανάς τε γάρ, καὶ ἐπέρρωσας, μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖσθαι παρὰ σοῦ, καὶ τοὺς ἄνδρας, ὅτε δέοι ἀγωνίζεσθαι, προθυμοτέρους ἐποίησας. τίς γὰρ ἂν ἕλοιτο σήκωμα τῶν πόνων χωρίς, οὐδείς, ὅστις ἂν ὑποστῇ τοὺς καμάτους. ἄλλοις μὲν οὖν, καὶ ταῦτα ἐνομίσω, οὐ μήν. ἀλλὰ καὶ λαμβάνων εἰς τὸ ἐπιτηδείους ἡμῖν κατασκευάζῃ τοὺς στρατιώτας. ἐὰν εἰς τὰ μέλλοντα δεηθῶμεν καὶ ταῦτα λαμβάνειν ἔοικας.

Ταύρῳ. CXXV.

τ Οὓς μὲν γάμους ἤρχθαι τῆς Φιλοδήμου θυγατρός, θᾶττον, ἢ σὺν νῷ ἡμῖν ἐπιστείλας ἔτυχες, ἠκούσαμεν. φθάνει γὰρ ἡ φήμη, καὶ τοὺς πάνυ πολλῇ σπουδῇ περὶ τὰς μηνύσεις κεχρημένους, ἐπεὶ ταχεῖα τῶν γιγνομένων, κἂν διὰ μακροῦ τὸ πραχθὲν νομίζῃ, ἄγγελος ἡ θεός. καὶ ἡμεῖς τάχα ἂν εἰκότως ἐμεμψάμεθα αὐτήν, τοιοίδε παραδέδοσθαι, καὶ διὰ τὰ ἄλλα μὲν ἀδίκως εἰς τὸ σαυτὴν ὠμότητα διαβαλλόμενοι, οὐχ ἥκιστα δέ, καὶ διὰ ταύτην κατεγνωσμένοι. φέρει γὰρ ἡμᾶς, κακοὺς πανταχόθεν περιβοῶσα τοῖς ἀκουσομένοις, καὶ διὰ ταύτην, οὐδ᾽ ἐνδόντες ἐμὲ τῶν νῦν ὄντων τινές, ὅτι πειραθέντων, ὡς ἐπ᾽ ἀνθρώπων γεγονότα ὀλέθρῳ περιβέβληνται. ταῦτα μὲν οὖν ἐμὰ ταλαιπωρήματα, καὶ οὐδενὸς ἑτέρου. τὴν δὲ οἰκίαν, εἰς ἣν ἐτελέσθησαν αἱ πρῶται σύνοδοι, Λεοντίνοι τε, καὶ Θεανοῖ, κρατεῖν αὐτῶν ὡς ἔχουσιν ἐπίτρεπε. μὴ δὲ ἀνίστα τὸν ὑμέναιον ἀπὸ τῆς ἑστίας, ἔνθα ᾔσθη. ἄξιον τὸ δώρημα τοῖς νομισμένοις, ἀπ᾽ ἀρχῆς νενομίκαμεν. φίλτατα γὰρ τὰ χωρία τοῖς νυμφαγωγηθεῖσιν, ἔνθα ἂν τὰ πρῶτα θεσμὰ ἀπόθωνται παρθενίας. φθόνου δὲ Συρακουσίοις μᾶλλον ἄξιος Φιλόδημος, ἢ ἐλέου καθίκετο. καὶ μηδεὶς ἀτυχὴς οὕτω ἐν εὐδαιμονίας μοίρᾳ, ὡς ἐκεῖνος ἐν κακοπραγίᾳ τύχης, τοῖς φθονοῦσι νομισθήτω. Φάλαριν δὲ μισείτωσαν ἅπαντες, οὐ γὰρ παραιτοῦμαι μι-

πος ἀζήμιον. εὐχέσθωσαν δὲ καλῶς κατὰ σφᾶς, κἂν μή τισι
προσποιοῦνται, τοιούτων καὶ αὐτοὶ λαβέσθαι φίλων.

Τιμάνδρῳ. CXXVI

τ ὰ πολιτεύματά σου τὰ ἐν Καμαρίνῃ, Τίμανδρε, καὶ ὁ πο-
λὺς οἰκτισμὸς, ὑπὲρ τοῖς ὑφ᾽ ἡμῶν ἀπολλυμένοις, ἐπέρ-
ρωσε μὰ τὸν Δία, οὐδὲ βουλομένους, τοὺς περὶ Κλεόμβροτον ἐνεῖρ-
ξαι τῷ ταύρῳ. ἐδεδοίκεσαν γὰρ, ἄδειαν αὐτοῖς ἐπιχορηγήσας, παῦ-
σαι κατ᾽ ἐμοῦ τὴν πόλιν ἀνιστάντα. ἡδέως γὰρ ἐμαυτὸν πολί-
τευμα παρέχω τῷ δήμῳ, ἕως οὐκ αἰσχύνονται Καμαριναῖοι τῶν
σῶν ἀνεχόμενοι λόγων. οὐ ταῦτα πολιτεύματα, οὐχ ὅπως ἐπὶ Φάλα-
ριν ἀμήχανα, ἀλλ᾽ οὐδὲ ἐπὶ οἰκέτην φαλάριδος αὐθείην. καὶ χα-
λεπὸν μὲν, εἰ καὶ πάνυ συνέφερεν αὐτοῖς, πολεμεῖν Ἀκραγαν-
τίνοις, τὸ πεισθέντας ἅψασθαι τῶν ἔργων. νῦν δὲ ὁ πόλεμος αὐ-
τοῖς, τῷ παντὶ βαρύτερος τοῦ συμβούλου, μᾶλλον δὲ δημηγόρου.
οὐδὲ μικρὰ ῥοπὴ τῆς τούτου ταλαιπωρίας, ἐγείρειν μέντοι τὰ
πλήθη, λέγοντα τὰς αἰτίας ἥρμοζεν. ἵν᾽ ἡ πεισθεῖσα πόλις ὑπὸ
σοῦ στρατεύεσθαι, πολεμικοῦ σφόδρα ἀναγράφηται, ὑπὲρ οἱ ἀ-
πεπραχότων τιμωρὸς ἀνίσταται. ἀλλ᾽ οὐκ ἐθέλετε. καθ᾽ ἕνα γὰρ
ὑμῶν ὀνομαζόντων πολλὰς αἰτίας, ἀπειρημένας ἔξω δεί-
κνυτε. ἀλλὰ μὴν εἴ τις ἀφεὶς τοὺς ἐντελεῖς, διὰ τὸ μὴ δοκεῖν ὅ-
σιον, αὐτόν σε σκέψαιτο, τοῦ πάντων χαλεπωτέρου τυχεῖν ὀλέ-
θρου, νομίσειεν ἄξιον εἶναι. ὃς ἀποδόμενος τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ
χωρία, καὶ εἴ τισι πατρῷον ἦν ἀνδράποδον, στρατιὰν ἐπὶ ἐμὲ μι-
σθοφορεῖς, καὶ Καμαριναίους νεώτερα ἀναγκάζεις φρονεῖν.
ταῦτα δὲ ποιῶν, οὐδὲν ἀλλ᾽ ἢ σαυτὸν μὲν ἀπέγνωκας, ἄξιον ἴσως
ὄντα. πολλὰ γάρ σοι καὶ δεινὰ πέπρακται. βιάζῃ δὲ τὴν πόλιν,
τῆς σῆς ἀφροσύνης οὐκ ἐπαίουσαν ἀπολαῦσαι.

Ἐνναίοις. CXXVII.

ἐ κ τῶν πάνυ χρημάτων, ὧν ἐδανείσασθε παρ᾽ ἐμοῦ, ὀκτὼ τά-

λαντα

λαντα μόνον ἀποδοῦναι πείσαντες, καὶ ταῦτα ἐν τοῖς μάλιστα καιροῖς χρημάτων ἐδεόμην ἐπικυρωθέντες, οὐδὲ περὶ ταῦτα διατετήκατε. ἀλλὰ τέσσαρα μόλις ἀχθόμενοι, καὶ στένοντες διελύσασθε. τέσσαρα δὲ ἀκμὴν κατέχετε. εἰ μὰ τοὺς θεοὺς, οὐχ οὕτω περὶ τούτων ἄχθομαι, ὡς περὶ τοῖς ἀφεθεῖσι χάρισι. ἡ μὲν γὰρ χρεωκοπία ὑμῶν, ἐὰν ἐπιβλέπωμεν εἰς τὸ ὅλον, τεσσάρων μόνων ταλάντων ἔχει ζημίαν. ἡ δὲ ἀχαριστία, ὑπὲρ δεκατάλαντον τὴν βλάβην. ὁμοίως γὰρ καὶ ταῦτα ἀποδώσειν ὑπισχνεῖσθε. καὶ τὰς περὶ ἐκείνων εἰδέναι χάριτας ὁμολογεῖτε. ὥστε οὐδεμία περὶ τῆς ἐν ὑμῖν οὔσης ἀχαριστίας χρηστὴ ἐλπίς. εἰ τὴν ἐφ' ἡμῖν οὖσαν κομιδὴν, οὐχ οἷοί τε ἐγγύεσθε ἐκτίνειν. οὐ μὴν, ἀλλ' εἰ καὶ ταύτης ἐστὲ τῆς γνώμης, ἐγὼ πυνθανόμενος ὑμᾶς παρὰ τῶν πρέσβεων ἐνδεῶς ἔχειν, καὶ ἐκ τῶν ἰδίων οἴκων εἰσφέρειν, ἀφίημι καὶ τούτων τὴν πόλιν. μᾶλλον δὲ, εἰ καὶ τὰ ἀποδοθέντα βούλεσθε λαμβάνειν, ἀντιπέμπειν ἕτοιμός εἰμι, εἰ μέλλετε ἐπωφελεῖσθαι, εἰ μὴ οἱ τὰ τοῦ δήμου κλέψαντες, ἐξ ὧν ὑμεῖς κοινῇ πένεσθε, καὶ ταῦτα οἴσονται. τὰς δὲ αὖ στάσεις τῶν εἰκόνων, ἃς εὐεργεσίας ἀμοιβὴν εἰς ἐμὲ πρεσβεύοντες ἐπαγγέλλεσθε, μὴ φιλοτιμεῖσθε. μετὰ γὰρ τῆς ἐμαυτοῦ, καὶ τὴν εἰς ταῦτα ὑμῖν χαρίζομαι δαπάνην.

Λυσάνδρῳ. cxxviii.

Ἐφθάκαμεν τὴν παρὰ σοῦ πεμπομένην συμμαχίαν. πρὶν γὰρ ἐλθεῖν τοὺς παρὰ Εὐκλείδου στρατιώτας, ἐνικῶμεν τοὺς πολεμίους. ὥσθ' ἡμᾶς, εἰς μὲν τὴν μάχην, ὑπὸ τῶν μισθοφόρων ὑστερησάντων, μηδ' ὁτιοῦν ὀνηθῆναι. εἰς δὲ τὴν δόξαν καὶ τοὺς ἐπαίνους, πλεῖστον. εἰς ὀλίγους γὰρ ἡμῶν τοὺς ἀγωνισαμένους, οὐκ εἰς ἅπαντας ἡ νίκη ἀνάκειται. κινδύνων δὲ μειζόνων μετασχόντες, ἐπάθλων λαμπροτέρων ἐτύχομεν.

Ἀειμάχῳ. CXXVIIII.

Οὐκ ἀχθόμεθα τῆς διαβολῆς, οὐδὲ τῆς δόξης, ἧς ἔχουσιν ἐπ' ἐμοὶ οἱ νῦν ἄνθρωποι. ἰδὼν γὰρ ἐν ἴσῳ τὸ ἀδικεῖν, μᾶλλον δὲ πολλῷ δικαιότερον ἤδη τοῦ δικαίου νενομισμένον τὸ ἄδικον, τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ ἐπικρύπτεσθαι, ὥστε ἐπ' αὐτοῖς παρρησιάζεσθαι. ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις φύσει τοιούτοις, ἐμοὶ δὲ ἀνάγκη συμβέβηκεν. φημὶ γάρ, καὶ ἡμῖν τὰ παράνομα προσγεγενῆσθαι πάθη, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τὸ αὐτὸ ἔμφυτον εἶναι. διαφέρει δὲ ἐν τούτῳ, ὅτι ἡμεῖς μὲν τύραννοι δοξασθέντες, ἔχοντες ἐξουσίαν, ὁμολογοῦμεν. ἐκεῖνοι δὲ ἰδιῶται ὄντες, παρ' ὅσον δεδίασι δίκην δοῦναι ἀρνοῦνται.

Πολυστράτῳ. CXXX.

Ἐγὼ τῶν μὲν ἀπεσταλμένων ὑπὸ σοῦ, οὐδένα ἂν εἴποιμι, οὔτε πρὸς σέ, οὔτε πρὸς ἄλλον ἀνθρώπων οὐδένα. οὐ γὰρ δήπου, ἵνα σὺ δέξαιο τὰς παρ' ἡμῶν δωρεάς. ἃς πέμπομεν παρ' ὁρᾷς, τὸ καὶ ἑτέρους πολλοὺς ἐπιδείκνυσθαι λαβόντας, περὶ του δεῖ. πρόσετι, καὶ ἀνυπόπτως, τοῖς λαβοῦσιν ὀνειδιοῦμεν. οὐ γὰρ οἰόμεθα ὀνείδους ἀπηλλάχθαι, οὔτε ἂν αὐτός τις ἕκαστος, ἰδίας εὐεργεσίας διεξίοι, οὔτε ἂν ἑτέρων λεγόντων ἀκούειν ἐθέλοι. ὅσοι μέντοι παρὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην, βίᾳ, καὶ ἀδικίᾳ πολλὰ τῶν ἐμῶν ἀπώλεσαν, ἔξεστί σοι λογίσασθαι. καίτοι πολλοὺς ἂν σφόδρα εὕροις περὶ πλείστου ποιησαμένους τὰ δίκαια κατασχεῖν. ἔπειτα ἀρτίσαντας οὐχ ἑκουσίως, ἀνάγκῃ, καὶ φόβῳ πολέμου, καὶ ὅπλων. τινὲς ὁσιώτατα, ἀλλὰ καὶ πάντων εὐσεβέστατα κατέχον, ἐφ' ὅσων ῥώμης μετεποιοῦντο. οὐ γὰρ δήπου προσδόκιμα χρήματα καὶ ἐναγῆ, μετὰ κινδύνων τοσούτων κατασχεῖν ὑπέμειναν. ἃ καὶ ἀναγκαζομένους λαβεῖν, ἐχρῆν ἀπώσασθαι. τίνα οὖν σὺ πρὸς Διὸς ὑποτυπούμενος, οὐκ ἤθελες τὴν δωρεὰν λαμβάνειν. ἐπεὶ καὶ αἱ προφάσεις, ἃς σὺ προσποιούμενος ἔλεγες προβεβλῆσθαι, καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ, καὶ μυρίοις ἑτέ-

ροις λύονται. μαρτυρεῖται γὰρ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν τὰ χρήματα καθαρὰ εἶναι, εἰ μὴ τούτῳ διοίσει, ὅτι ἐκεῖνοι μὲν, διὰ δίκης ὀνόματος τῆς ἁρπαγῆς, ἔχειν ἐβιάζοντο, καὶ τοῦτο προστιθέντες τῷ ἀσεβεῖν. σὺ δὲ μετὰ τοῦ δικαιοτάτου λήψῃ. φίλου πιστοῦ διδόντος ἑκουσίως.

Ἀγεμόρτῳ. cxxxi.

ἠ Σθόμην ποτὲ ὦ Ἀγέμορτε, ὅπως περὶ τῶν κατ' ἐμαυτὸν ἐβουλευσάμην. πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἠνίασεν ἡμᾶς ἡ περίβλεπτος αὕτη μοναρχία, περὶ ἧς ὁ ἄθλιος ἐγὼ, τοὺς πολλοὺς πόνους καὶ κινδύνους ὑπέστην ἑκών. μεγίστου δὲ ἐν αὐτῇ τούτου κακοῦ ἐπειράθην, εἰ μὴ δὲ ἂν παθεῖν τίς ὑφ' ἡμῶν ἐπιεικὴς ἀνὴρ βούλεται. ἀλλ' ἀνάγκη πᾶσα, ἂν δέῃ σε χαρίσασθαι τινὶ τῶν δεομένων, τοῖς ἐξωλεστάτοις χαρίζεσθαι. οἱ γὰρ ἀγνώμονες ὑμεῖς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀπεστραμμένοι. τί γὰρ ἄλλο, ἢ δεδιότες ἂν παθεῖν ὑπ' ἐμοῦ. ἐπεὶ τίνος ἕνεκεν, τοσούτων ἐμοὶ καὶ συμφοιτητῶν γενομένων, καὶ συνεφήβων, καὶ φίλων, οὐδὲ εἷς ἀφῖκται ὑμῶν, ἀλλ' οὐδὲ ὑπέσχηταί τις ἀφίξεσθαι πρὸς ἐμὲ, πλὴν καλλισθένους. καὶ ἂν οἶδα γὰρ, οὐδὲ ἐκεῖνος ἀφίξεται. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἴσως, εἰσί τινες ἀποφυγαὶ, τοῦ μὴ δοκεῖν ἀναφανδὸν βδελύττεσθαί μου τὰς δωρεὰς, ὅσοις ἐλθεῖν γε κατ' ἀρχὰς ὡς ἐμὲ, τοὺς μὲν, νόσοι, τοὺς δὲ, πατέρες, πολλοὺς δὲ κωλύματα πολιτικά. σὲ δὲ ἐγὼ ἂν εἰδὼς, οὐδὲ ἐπεχείρησά πω καλέσαι, μέλλων γε μὴ τυγχάνειν. οὐδὲ καλέσαιμ' ἂν ἔτι τὰ μάλιστα ὤν, τήν γε ἀρρωστίαν ἀκούων σου, καὶ τοὺς παῖδας, οὓς μετὰ τὸν ἔκπλουν τὸν ἡμέτερον οἴκοθεν ἐπυθόμην, ἐκ παραύλης σοι γε γενῆσθαι. συνήσθην γε νὴ δία, τοῦ πρὸς πλεῖστον ἀνακεῖσθαι, κήδους ἕνεκεν, καὶ τῆς πολυπαιδίας. τίς οὖν ἀπολείπεταί σοι πρόφασις, τοῦ μὴ οὐ δεδιέναι δοκεῖν. ὅστις ὦ θεοὶ, πέμψαντος ἔναγχος ἐμοῦ σοι, οὐ μὰ τὸν δία φόρτον ἐπίφθονον, οἷον ἔμελλεν

ὄψεσθαι, παραπεμπόμενον μετ᾽ αὐλῶν καὶ παιάνων πᾶσα ἡ πόλις, ἀλλὰ χρυσίδιον, καὶ τοῦτο νύκτωρ, ἀπεὶ παντάπασιν, ὥσπερ τι ἄγος, ἢ μίασμα ἰδὼν ἀπόφορον, αὐτόθεν ἀπεστράφης ὡς εἰκός· κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς τὴν δῶρα. καὶ πεφυρμένου φόνῳ ἀνθρώπων. καὶ μεγάλως σχέτλιος εἶ τις, καὶ ἀγνώμων τὸν τρόπον τῷ ἀπέμορπε. καὶ μέντοι πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀνηλεής, ὃς οὐκ οἰκτείρεις με κακοδαίμονα ὄντα, καὶ διακείμενον οὕτω, ὥσπερ διάκειμαι νῦν ἀθλίως. ὃς οὗπερ ἕνεκα καὶ ὠρέχθην μάλιστα μοναρχίας, ἵν᾽ ἔχοιμι λαμπρὸς εἶναι πρὸς τοὺς φίλους, ἐπειδὴ τάχιστα τούτου, κατ᾽ εὐχὴν παρὰ τῶν θεῶν ἔτυχον, οὐκ ἔχω πρὸς οὓς ἐλλαμπρύνομαι ταῖς χάρισιν. ἀλλ᾽ ὃ μόνον ἦν μοι πάντων παραμύθιον τῶν κακῶν, καὶ τούτου με ἀπεστερήκατε οἱ φίλοι, μηδὲ ἂν ποιεῖν μηδένα ὑμῶν ἐπιτρέποντες ἐκ τῶν περιόντων. ἀλλ᾽ εἰς ἀνάγκην καθέστηκα μὲν ὦ θεοί, μὴ προσιεμένων ὑμῶν τὰς δωρεάς, οἷς βούλομαι διδόναι τῶν κολάκων, καὶ τῶν βωμολόχων τῆς τυραννίδος διδόναι, οἷς οὐ βούλομαι.

Ταύρῳ. cxxxii.

τ Τὴν Φιλοδήμου γυναῖκα Κλεαινέτην, οἶσθα δή που τὴν λέγω τεῦκρε, βουλόμενος ὑπὲρ θυγατρὸς γάμου ἰδεῖν, τοῖς ἐν ποσὶν ἐκωλύθην. ἐφ᾽ ἃ καὶ σὲ παρεκάλουν ἥκειν αὖ, εἴπερ μὴ περὶ τοιαύτης κηδεμονίας ἐγνώκειν ἐν Συρακούσαις καταλιπεῖν. ἔνθεν καὶ περιοσότερον αἴσθοιο ἂν ὡς οὐκ εἰκῇ σοι περὶ αὐτῶν ἐπιστέλλομεν. μέτελθε ταύτην αὐτός. καὶ πέντε τάλαντα ἀνάδεξαι προοικὸς τῷ κηδεστῇ, γαμουμένης τῆς παιδός. μὴ μᾶλλον ὡς δωρεὰς διδομένης, ἢ χρέος ὀφειλόμενον ὑπ᾽ ἐμοῦ διορθούμενος. ἐὰν μέντοι πυνθάνηται, πόθεν ἔχομεν Φιλοδήμου τοσαῦτα χρήματα, μὴ φάσκε εἰδέναι, ἀλλ᾽ εἰς ἐμὲ τὸν λαβόντα, καὶ Φιλόδημον τὸν δόντα, τὸ γινώσκειν ἀνάφερε. καὶ διὰ σπουδῆς μὲν ἔχε, λέοντα κηδεστὴν ποιήσασθαι. ἀφίκετο πρὸς ἡμᾶς, με-

τιὼν

σιῶν τὸν γάμον· καὶ γὰρ διὰ τάχους πάνθ' ὑποσχόμενος, ἀπέσταλκα αὐτὸν ὡς σέ. κἂν δὲ ἄλλον τινὰ ἀμείνω εὕρηται νυμφίον ἡ μήτηρ τῆς παιδός, ἐκείνῳ τὴν προῖκα ἀνάδεχου. καὶ μηκέτι πρὸς Φιλοτίμου· οὐ γὰρ ἐφίεμαι κηδεστῇ Φιλοδήμου μεμνῆσθαι ὡμολογήσαμεν· οὐδὲ δωρούμενοι χρήματα χαιρόμεθα τῶν γάμων· ἀλλὰ πρὸς θεῶν μὴ οὕτω ἀμελῶς χρῶ ἐπ' ἴσῳ ὡς ἀντιδιδούς, ἀλλ' ὡς λαμβάνων πέντε τάλαντα, εἴπερ ἀνδρί τινι ταύτην ζεῦξαι ἐφίεται. αἰσχρὸν γὰρ ἀτυχῆσαι διδόντας, ἔνθα πρόκειται δοκεῖν, τούτου μὴ δυνῆσαι χάριν, ἃ προσεποιήθημεν χρήματα. ἑκόντι ἀποτίσαι οὐ μὴν καταγνοίην γ' ἂν ἐμοῦ τοιοῦτο δέ τι. ὡς ἐγγυητὴν τὸν ἥλιον δέξω ζημίαν, μείναντα παρ' ἐμοὶ τὰ χρήματα, καὶ μέγα ὄφελος λαβούσης εἰς τὸν γάμον τῆς παιδός. οὐ γὰρ ὅμοια φρονεῖν δεῖ αὐτοῦ αὖ, μηδὲν εἰδότες περὶ ἐμοῦ. εἴθε δὲ μηδεινότερον ἁπανταχοῦ Φάλαριν τὸν τρόπον περιεβόων. πέμπε δὲ τοῖς γάμοις τῇ παιδί, θυγατέρα τέτταρας ὁμήλικας, καὶ γυναικείας ἀμπεχομένας, ἃς σὺ φημὶ μόνων σταλείσας ἔχεις. καὶ χρυσοῦς ἑξήκοντα. καὶ ταχέως μὲν ἀχθῆναι παραινῶ τοὺς γάμους, ὡς καὶ νῦν βραδέως ἀχθησομένους. προθύμως δὲ πέμπε τὰς δωρεάς, ὡς ἐπὶ τοῖς φαλάρεισι, ἰδίας καρπούμενος χάριτας. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἔχοι τὰ κρετὰ δ' ἄλλα, ὡς καὶ παντὸς δεομένῃ τῇ παιδί, καὶ ἀνδρὸς χηρευούσῃ γυναικί, τίμιος γίνου. καὶ προστὰς αὐτῶν τῆς χρείας, μετὰ τῆς ἰδίκου θύε τοὺς γάμους, ὡς μάλιστα πολυτελέστατα. μήτις συρακούσιον τῶν προσηκόντων τῇ παιδί, ἐν τῇ καλλίστῃ ἡμέρᾳ, ἄθλιον ἀντὶ μακαρίου εἴπῃ Φιλόδημον· ἀλλὰ νικησόμενον αὐτοῦ τὴν τύχην.

Κλεαρέτῃ. cxxxiii.

Ὁ Φιλοδήμου παῖς ἐπὶ τὴν ξένην, τοῦ σοῦ μὲν ἀνδρός, ἡμετέρου δὲ ἀτιμήτου φίλου, σοὶ μὲν ἀνηλεῶς ἔοικε παραγενέσθαι. τῇ θυγατρὶ δ' ὑμῶν, εἰ κοσὸν ἤδη ἕως οἰκουρούσῃ, οὐκ ἂν τυ

χῶς. ἡ μὲν γὰρ ἐπ' ἀνδρὶ χηρεία, χρόνους προσλαμβάνουσα,
πλείω ἀρετὴν. ἡ δὲ ἐπὶ παιδὶ παρ' ὥραν μηκυνομένη καὶ παρθενί-
α, διαβολὴν κτᾶται. πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις αἴσχιστον δέδονται, ὡς
μὴ δι' ἀλλ' ὅτι. παρὰ τοὺς τῆς φύσεως χρόνους θυγάτηρ οἰκουροῦσα. πά-
λαι γὰρ ἐχρῆν σε τὸν ἐκείνης βίον, ὥσπερ τὸν σὸν, πρὸς ἄνδρα ἐπαι-
νεῖσθαι. ἴσως μὲν οὖν αἰτὶ Φιλοδήμου παραθυμίαν ἡγῇ, παῖ-
δα ἔχειν, ἣν ἐκεῖνος καὶ σὺ ἐγεννᾶσθε. χείριον δὲ, διὰ πόθους
γαμέτου, θυγατέρα ἀποστερεῖν γάμων. καὶ οὐχ ὅμοιον τοῦ μετ' ὀλί-
γον ἥξοντος ἀφαιρεῖσθαι ἀνδρὸς, ἢ οὗ μήπω πεῖραν τὶς ἔσχηκε
καὶ συνήθειαν τοῖς τῆς φύσεως ἀκμαζομένη νόμοις. ὅταν δὲ, μὴ
δὲ κεκμηκότων γονέων, μηδὲ δι' ἔνδειαν χρημάτων, ὥσπερ νῦν,
καὶ μεγάλης ἀτυχίας τεκμήριον τοῦτο, ὃ μηδαμῶς κατοικο-
νίζου Κλεαινέτη. πεντετάλαντον γὰρ προῖκα κατέλιπεν αὐτῇ Φι-
λόδημος ἐκ πλέονων παρ' ἡμῖν. καὶ οὐχὶ ταῦτα μόνον, ὅτι γὰρ αὐ-
τῶν κοινὰ, καὶ τὰ Φαλαρίδος χρήματα. ὥστε οὐκ οἶδα Κλεαινέ-
τη, τί ἂν μέλλοις. οὐ γὰρ οἶμαι δεῖν, μηδενὸς ὑστερίζουσαν εἰς τὸν γά-
μον, τὴν Φιλοδήμου μένειν ἄφιξιν. ὅσα μὲν γὰρ εἰκὸς εἰς τὴν
ἐκείνου παρουσίαν ἀναβαλέσθαι, μὴ φθάνωμεν. ὅσα δὲ αὐτὴ
κατεπείγει φύσις ἀκόντων ἡμῶν, ἀνοίου τε, μὴ περιμένωμεν.
ἐπεὶ τοὺς ὑμετέρους οὐκ ἀναδέχεται καιροὺς, ἡ τῆς παιδὸς ὥρα.
τάχα δὲ Φιλόδημος μὲν εἴρεται τοσούτοις, ὅσοις πατέρα εἰ-
κὸς εἴρεσθαι, ἐξώρου θυγατρὸς οὔσης εἰς γάμον. σοὶ δὲ τοῦ κατέ-
χειν οἴκαδε παρὰ τὸν νόμον τὴν παῖδα, οὐδεμία πρόφασις. οὐ
γὰρ οὕτως αὐτῇ πατρὸς εἰς τὸ παρὸν δεῖ, ὡς ἀνδρός. σὺ δὲ κατὰ
πολλὰς αἰτίας, καὶ μεγίστην τῆς τύχης ἀπόντι τῷ πατρὶ, προσ-
νέμειν οἴει δεῖν, καὶ παροῦσαν τὴν μητέρα; οὐκ, ἐάν γε μοὶ πεισθεῖ-
σα, καὶ περὶ ἀνδρὸς εὐτυχῶς, καὶ περὶ θυγατρὸς εὐπρεπῶς βου-
λεύσῃ. πολλὰ γὰρ καὶ ἕτερα καλῶς, δίχα Φιλοδήμου πράξα-
σα, ἐν τοῦ τἀντὶ πάντων κοινὸν ἐργάσῃ ἀγαθὸν, καὶ γυναικὶ σώ-

φρονοῦσι, κόσμιον οἶσθα, ἢν διάσωσαι κατὰ τοὺς νόμους τὴν παῖδα. τὰ μὲν οὖν χρήματα Τιμήρους οὑμός, ὁπόταν ἐθέλῃς παραριθμήσει. εἰ δέ του καὶ ἑτέρου δεῖ σοι πρὸς τὸν γάμον, ἐκεῖνος ὑπουργήσει. οὐ μόνον ἃ βούλει, πρόσταττε. καὶ Φιλόδημον ἄρχου μὲν ἐλθεῖν εἰς τὸν γάμον· ὑπερβάλλου δὲ μηδαμῶς, εἰς ἐκεῖνον ἥξοντα τοὺς τῶν παιδὸς χρόνους, καὶ τοῦ σῶον ἐκεῖνον εἶναι, καὶ παρέσεσθαι. καὶ τὰ ἄλλα μὲν ἔστω σοι μαρτυρία. μηδὲν δ᾽ ἧσσον ἡ πρὸς αὐτὸν φιλοφροσύνη.

Νικοκλεῖ. cxxxiiii.

Ἐπεὶ λαμβάνω Στησιχόρῳ, ὡς ἠξίους περὶ τοῦ ἐλεγείου, καὶ τὸν τρόπον οὖν ὑπεθέμεθα ὡς χρὴ γράφειν. ὁ δέ, ἅ σοι μὲν ἡμῖν τῶν ἑαυτοῦ φύσεως ἐπιδώσειν ὑπέσχετο, παραμυθίαν ἴσως ἡγούμενος ἔσεσθαί σοι τοῦ πένθους τὴν σοφίαν. ἡ μὲν οὖν συμφορά, δυσπαρηγόρητος, καὶ βαρυτέρα, ἢ ὥστε λόγοις ἐπικουφισθῆναι. ἐπειδὴ τοῖς ᾠκειωμένοις ὀνόμασιν, ἐνὶ χρόνῳ, περὶ ἑκατέρου αἰτία. ἀδελφιδῆς τε γὰρ ὁμομητρίας, καὶ γυναικὸς ἀγαθῆς ἀπενοσφίσθης. κάλλει μὲν ἐξοχωτάτης, σωφροσύνῃ δέ, οὐδὲ εἰς δευτερεῖον γυναικὶ μεθεῖσαν τὴν ἐφ᾽ ἧς τόπον, ὡς ἐκπέπληγας, καὶ πανταχόθεν ἀπέγνωκας σεαυτοῦ. καὶ τὰς ὀλοφύρσεις οὐ μεταποιούμενος, καὶ τοῦ σώζεσθαι προσποιῇ. χρὴ δὲ μὴ βαρύτερον φέρειν, ἢ δυνατὸν ἐνεγκεῖν τὴν ψυχήν. οὐ γὰρ ἀρετῆς, τοῦτό γε ἄξιον, εἰ πρὸς τὸ πένθος ἀπαλλάξεις σαυτόν. καὶ χρήσῃ ἀνηκέστῳ συμφορᾷ. ἀλλ᾽ ἄγε ὦ Νικόκλεις, μικρὸν ἀπὸ τῶν αἰτίας μεταστραφείς, σκέψαι τὸν ταλαίπωρον ἀνθρώπων βίον, οἷα καθήρμοσται τὰ ἑξῆς. γενναῖος τοι ἕκαστος ἡμῶν, ἐπὶ μυρίοις κακοῖς. καὶ ταῦθ᾽ ὅταν ἀνύσῃ, τῶν τοῦ ταλαιπωρεῖν αὐτὸ παύσασθαι ἐπιδημίας. τερπνὸν ἡγούμεθα τὸν βίον τοιοῦτον ὄντα παρ᾽ ὅσον οὐδὲν θανάτου πείσεσθαι κάκιον ἢ λοιπὰ κακά. καὶ οἱ τελευτήσαντες οἰκτιζόμενοι, ὥσπερ ὧν τὰ ἅπασιν οὐκ ἀκρό-

ἑπόμενοι τούτου, λελήθαμεν ἑαυτοῖς περιπίπτοντες τῷ δακρυα·
αὐτῇ δίκῃ ἀνθρώπων νικώμενοι. καὶ ἐπὶ τοιούτῳ τέλει ἅπαντες
ἀναστρεφόμεθα. οὐδὲ ἔστιν ὅντινα τῶν γινομένων, ἕτερον ὑποδέ-
ξεται χρῆμα τυραννικώτερον, μοῖρα τοῦ τὸ παντὸς ἀνθρώπου, ἐ-
πὸ οὐδενὸς γοητευόμενον. ὁρᾷς ἐμὲ τὸν μόναρχον, ὃν πάντες ἄν-
θρωποι βιαιότατον ἀποφαίνονται, ταύτης οὐδὲ ἂν μετριώτε-
ρον κηρύξωσιν οἱ νῦν ὄντες, οὐκ ἂν περιεγενοίμην. οὐδὲν γὰρ τῶν
παρ᾽ ἡμῖν χαλεπῶν ὑπεστήσεται, ἀλλ᾽ ἄπιμεν, ὅταν ἐνὶ τὸ χρεὼν
τελευτῇ ζωῇ. εἶθε δὲ ἐπὶ τοιούτῳ ἐτύχομεν μοναρχίας, οὐχ ὅπως
ἑαυτῶν ἀπωσώμεθα τοὺς μόρους, ἡμᾶς μὲν γὰρ ἴσως καὶ παρὸ
μοίρας ἀξίους φαίη τις ἂν εἶναι ἀπολέσθαι, καὶ πρὸς ταύτην
τὴν ἀξίωσιν, οὐδ᾽ αὐτοὶ ἐναντιούμεθα, ἀλλ᾽ ἵνα τῶν ἐπιεικεστάτων,
καὶ ὡς ἐπὶ μήκιστον ἀξίων ζῆν, ἐπέχωμεν τὰ τέλη. ἐπειδὴ δὲ ἐ-
κείνης καθ᾽ ἡμῶν, καὶ οὐχ ἡμεῖς κατ᾽ ἐκείνης τύραννοι ἀποδεί-
χθημεν, ἢ πῶς χρὴ φέρειν. οὐ διὰ τοῦτο μόνον, ὅτι εἰς οὐδὲν περ-
αίνονται οἱ γόοι, ἀλλ᾽ ὅτι καὶ τὸν ἐκείνης δαίμονα, εἴπερ αἴσθοι-
τό γε, τοῦτο κατασμυχόμενον, ἀνιᾶσαι μὲν εἰκὸς αὐτήν, τὸ πλεῖ-
στα μὲν εὐφράνασαν τὸν ἄνδρα, κηδεῖσαν δὲ ἐφ᾽ οἷς ἔχαιρεν ἐκεῖ-
νος, ἄχθεσθαι δὲ ἐν τῷ θανάτῳ. οὐ μὰ τὸν δία μόνον σὺ ταύτης
ἀπεσφάλης γυναικός, ἀλλ᾽ ὅτι καὶ ἐκείνη τοιούτου ἐστερήθη ἀν-
δρός. ἐπεὶ τοίνυν, οὔτε πρῶτος, οὔτε μόνος, τοιαύτῃ ἐχρήσω συμ-
φορᾷ, λογίζου τὰ ἀνθρώπινα πρᾴως φέρειν. εἰ δὲ μηδ᾽ ἐμέ, ἑτοί-
μως πρὸς θάνατον ὑπὸ ποικίλων ἔχοντα συμφορῶν, ἀλλὰ
τὴν ἰσότητα τῆς φύσεως, ὅτι πᾶσι κοινὸν τοῦτο, κἂν σφόδρα
περιφόβως ἔχουσί τινες. καὶ τοῖς μὴ λίαν ἀχθομένοις πλεῖστα
συμβέβηκεν ἀπολαύειν τοῦ βίου.

Στησιχόρω. cxxxv.

τ ὸ ἔλαιον ἐπέμψαμεν, ὡς ἐπινοούμενοι μάλιστα σοὶ τὸ πα

ρὸν, ἀλλὰ θυγατριδῶν σου. καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ μειράκιον, ἄξιον ἡμῖν λόγου φαίνεται. καὶ τὴν γυμνασιαρχίαν μηδὲν ἧσσον ἀγκισ-αλάς. βουλοίμην δ᾽ ἂν αὐτὸν ἐκτελέσαι τὸ καθ᾽ ἡμᾶς μέρος, τὸ ἀργύρειον τὸ παρ᾽ ἡμῶν, ὃ μὴ σὺ νομίζειν ἐβουλήθης τότε, παρὸν, εἰ μὴ λαβὼν ἔσῃ νῦν γε, προδοσίαν δ᾽ ἴσθι, πρὸς ἱμεραίους κατεψάσμαί σου. κἂν ἔτι παρασῇ. χαλεπώτερόν σου οἶμαι τὸ τοῦθ᾽ ὅπερ προπέμπων εἱλόμην προμὴν ἤδη στησίχορε. καὶ πρὸς τοῖς ἔπεσι, καὶ ἂ στιβαστότερος εἶ πολλῶν, καὶ θαυμασιώτερος, τὰ ἐπιτηδεύματα ταῦτα καὶ στέργε, καὶ τίμα. τῶν ἄλλων περιέμενον ἐν οἷς ποτ᾽ ἂν κατ᾽ ἄκραν δυνάμεις, ὁμοίως τοῖς πονηροτάτοις ἔσῃ.

Τοῦ αὐτοῦ. cxxxvi

σ ὑπὲρ ἡμῶν ὦ στησίχορε, μηδὲν μήτε ἐν ᾠδαῖς, μήτε ἄλλοθί ποι λέγε. οὐδὲν γὰρ βούλομαι μᾶλλον, ἢ σιωπᾶσθαι τὰ ἡμέτερα. τῶν δὲ ἄλλων φθόνος οὐδείς, ὑπὲρ ὅσων ἂν αὐτός τε κατὰ σαυτὸν ἐθέλῃς, κἀπὶ νοῦν ἄγει τὸ δαιμόνιον. πολιτείαν δὲ φεῦγε μάλιστα πάντων, ἡμᾶς ὁρῶν. ὃς ἣν ἵνα μακαριστὸς εἶναι ἐδόκουν πᾶσιν, ἐπὶ τούτοις ἐμαυτῷ συνοίδα μάλιστα αἰτιώμενος. εἰ δ᾽ ἔγωγέ σοι κατ᾽ ἐμαυτὸν εἰκότα πάσχειν φαίνομαι, μοναρχίας ὀρεχθεὶς ἑκὼν, ὑπὲρ πατρίδος δέ σοι πολιτευομένῳ, καὶ δημοκρατίας, οὐδὲν ἀπαντήσεσθαι δυσχερὲς οἴει, τὸ μὲν καθ᾽ ἡμᾶς ἄφες νῦν. εἰς δὲ σαυτὸν ἀτενὲς βλέψον ὦ στησίχορε, καὶ κατανόησον. οὐ γὰρ ὑπὲρ βελτιόνων τις οὐδὲ καθαρωτέραν ὁδόν σου βαδίσας, ἥψατο πολιτείας. ἀλλ᾽ ὅμως λόγισαι κατὰ σαυτὸν, οἷα μὲν πρὸ τούτων ἔπαθες, οἷα δ᾽ ἐμέλλησας παθεῖν, εἰ μὴ τοιοῦτος ἐχθρὸς ἡμῖν ἐγώ. καίτοι καλόν γε, κἂν εὐροῇ τις, καὶ κατ᾽ οὖρον φέρηται παρὰ τῆς τύχης, μὴ πάντα ποιεῖν αὐτὸν ἐπὶ τῇ τύχῃ. καὶ γὰρ σὺ νῦν αὐτὸς, οὔτε τύραν-

νος ἱμεραίων, οὔτε ἐχθρὸς πᾶσιν, ὥσπερ ἡμεῖς. ἀλλ' ἐν πολιτείαις καὶ φίλοις, ὡς ἐνόμιζες αὐτὸς, δι' οὓς ἐχθροὺς ἔσχες ἡμᾶς. κἀγὼ μὲν, οὐκ ἂν τυραννήσας, παρόν μοι νῦν αὐτῶ, διὰ σὲ, καὶ σοῦ στοχαζόμενος. ἀλλ' ὅμως λόγισαι κατανοήσας, πόσα ἄττα πέπονθας ὑπ' αὐτῶν. εἰ δὲ βούλει, τὸν ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἀγαθὰ μὲν πλεῖστα πεπονθότα, κακὸν δὲ μηδὲν, μήτε μὴν ἀχαριστήσαντα καθάπερ σὺ, σκέψαι. καὶ μάθοις ἂν, ὡς ἀνὴρ ἐκεῖνος ὅστις τῶν κοινῶν ἀφέμενος, τῶν ἰδίων προέστηκεν, καὶ ὃς οὐκ ἄλλο τι οἴεται τὸ ἑαυτοῦ πράσσειν, ἀλλ' ἢ σκοπεῖν, ὅπως μάλιστα ἡσθήσεται.

Τοῦ αὐτοῦ CXXXXII

μ Ἢ φρόντιζε ὦ Στησίχορε, τὴν ἀβούλου καὶ ἀειφαύτου πρὸς με κατηγορίας. μηδ' ὅσον ἄχθεσθαι ἧς, εἰ τὴν καθ' ἡμῶν ἐπιβουλῆς τὴν αἰτίαν, εἰς σὲ ἀναφέρειν, καὶ τὰ σὰ κάλλιστα ἐπηξίουν. παρ' ὅσον μὲν γὰρ ἤλθομεν ἐν ἱμέρᾳ κινδύνου, καὶ σὺ οἶσθα. μηδὲν δὲ ἡμῶν ἀνήκεστον παθόντων, ἥδεσθαι προσήκει σοι κατά γε τὴν ἐκείνων αἰτίαν μᾶλλον, ἢ ἀνιᾶσθαι. τὴν γε ῥώμης ἕνεκα τῶν ποιημάτων, ἅ σοι πνέουσιν αἱ θεαί, καὶ ἡμῶν πειρώντων, εἴ σοι ἄρα τι μέλλομεν, ἃ παρεξήτακας γὰρ κατὰ μέλη. πλέον, ἢ κατὰ λύραν δυνάμεως ἔχειν. καὶ φάλαριν μεῖζον ἢ κατὰ τυραννοκτόνους. ἡμεῖς δὲ παρακινδυνεύσαντες ἐσχάτως, καὶ εἰς τύρανον ὁρμήσαμεν, καὶ εἰς ἑταιρείαν ἐμείναμεν, καὶ οὐ μεμφόμεθα σε, μελλήσαντες ἀναιρεθῆναι. μᾶλλον δὲ ἀναιρεθέντος. οὐ γὰρ εἰ καὶ ἐτελέσθη τὸ ἄδικον βούλημα, Στησίχορος ἡμῖν παθεῖν ταῦτα ἐπῃνέσατο. σὺ μὲν γὰρ ἴσως εἰπὼν, κόσμῳ θεοειδεστάτῳ, τυραννοκτονεῖν ἐπαινεῖς, καὶ οὐκ ἀποτρέπομεν, εἴ τις θαυμάσει τὸν λόγον, ἀλλ' οὐ φάλαριν. ἀνδροφονεῖν γάρ ἐστι τὸ τοιοῦτον, ἀλλ' οὐ τυραννοκτονεῖν. οὐ γὰρ οἶσθα, ἄρχομαι πείρᾳ παθών. οὐδὲ Δρωπίδας, οὐδ' ἄλλος ἐπιεικὴς ἀνὴρ οὐδὲ εἷς,

ἀλλ' οὐδὲ ὅσῳ τὴν ἐν ἡμῖν ζωῆς, ἐνέμεινεν ἐν τῷ ἱερῷ καρτερός.
Ἀβούλου, καὶ Ἀλειφάντου, δυοῖν ἀδίκοιν, εἷς δίκαιος ἐγενόμην
τὸν τύραννόν με ἀπελισώσατο. Κόνων δὲ ὁ καταπορνευθεὶς, καὶ
Θεαγόρας ὁ τοὺς ὀλέθρους ἡμῖν μηχανησάμενος, καὶ Ἀντιμή-
δης, καὶ Περικλῆς, καὶ ὅσοι δὴ τούτοις παραπλήσιοι, ἀνῃρέθη-
σαν ὑπ' ἐμοῦ, τῷ δικαιοτάτῳ τῆς ἀμύνης τρόπῳ, οὓς εἰ μὴ καὶ το-
σαύτης ἐξουσίας εἰχόμην, ἀποθανεῖν ἂν εἱλόμην ἀντιτιμω-
ρησάμενος. λεγέτωσάν με μιαιφόνον, ἄθεον, ἐναγῆ, τύραννον,
πολλοῖς πεφυρμένον, καὶ ἀνηκέστοις μιάσμασι, καὶ τοῦτον, ἂν δὲ νεώτε-
ρόν τι εἰπεῖν καθ' ἡμῶν ἔχωσι, μὴ φειδέσθωσαν. ἐπαινοῦντες γάρ
με, διαβάλλειν ἐοίκασι πρὸς τοὺς χρηστοὺς οἱ πονηρότατοι. ὧν
οἱ μὲν, ἐπυρώθησαν ὑφ' ἡμῶν, ἔμφρουροι τῷ ταύρῳ. οἱ δὲ ἀνε-
σκολοπίσθησαν, ἔνθα ἔμελλον ἐμπρόσωποι ἔσεσθαι τοῖς
λοιποῖς, μηδὲν καθ' ἡμῶν τεκταίνειν κακόν, ἄλλοι δ' ὀψὲ ἐξη-
ράνθησαν. τινὲς δ' ἄκρα ἀπεκόπησαν, καὶ κατὰ τροχῶν ἐλυ-
γίσθησαν. καὶ κεφαλὰς ἄλλοι ἀπεσκυθίσθησαν. οἱ δ' ὡς ἔτυ-
χεν ἀδικίας προάρξαντες, ὀλέθρου πικροῦ κατὰ δίκην ἐνεφο-
ρήσαντο. δι' οὓς ὁμολογοῦμεν ἀνασταθῆναι τύραννοι, καὶ οὐκ ἀρ-
νησόμεθα κατὰ πονηρῶν μοναρχίας ὀρεχθῆναι. οὐδὲ παυσό-
μεθά ποτε τῆς ὠμότητος, καὶ ἀπανθρωπίας. πρὸς δὲ τοὺς χρη-
στοὺς ὅμοιοί τε ἐσμὲν ἄρχοντες, οἷοι περ ἐγενόμεθα πρὶν ἄρξαι.
μὴ δὴ δόξῃς ὦ Στησίχορε κατ' ἐμοῦ τι τῶν ἐπῶν, ὅταν κατὰ δυ-
νάστου γράφῃς ἐπιπνεῖσθαι. ὑποδέχου δὲ ἀσμένως τὰς θεὰς,
δι' ἡμᾶς μηδὲν τῶν ἐπὶ νοῦν ἡκόντων ἀποδιοπομπούμενος.
ἴσθι γὰρ ὡς μηδεὶς τυραννοκτονήσει Φάλαριν ἔξω τῆς ἰδίας
μοίρας, ἣν ἀπὸ νεότητος ἔχομεν καθ' ἑαυτῶν, ἐὰν καὶ τὰ ὑμνο-
πόλων σοι γένη μέλῃ. ὅθεν ἥκουσαν αὐτὴν ἀναγκαίως ὁπόταν
θέλῃ, ὡς ὀφειλομένην ἑαυτοῖς ὁμοίως ὑποδεξόμεθα. τοῖς δὲ πε-
ρὶ Ἄβουλον τυραννοκτόνοις, ἐπεὶ παρὰ ταύτην ἐπεχείρουν, ἆθλα

ἀποδώκαμεν, οὐχ ἃ παρὰ νόμον προσῆκεν ἀνδράσι κενὴν δόξαν
θηρωμένοις ἐπὶ καθαιρέσει μονάρχου, ἀλλ᾽ ἃ παρὰ τυράννου,
πλέον ἰσχύοντος νόμων. καταπαρέντες γὰρ εἰς τὴν ἱμεραίων
θηρόβοτον ἄχρι τῶν σκηθῶν, μετὰ πολλοὺς ἄλλους αἰκίας τρόπους,
τὴν λώβην διενυκτέρευσαν. σὺ δὲ ὡς ἐπὶ μέγιστον ἀτυχίας ἔρ-
ρωσο. καὶ τὸ μὲν μηδὲν παθεῖν τοιοῦτον, οὐκ ἂν συνευξαίμεθά σοι. πα-
ρὰ δὲ γὰρ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνης, τοῦ τε ἔχειν φαίης ἄν. ἀλλὰ μὴ δρᾶ-
σαί ποτε ἂν ἄστικην γενέσθαι, Φάλαριν παραπλήσιον. μέλλοιεν
δέ σοι μουσῶν ἀκλεεῖς πόνοι. πέμπε δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς τῶν ποιη-
μάτων, ἃ τὰς παρ᾽ οὐσ ἐπανήσει φροντίδας. Ἐνναίοις. cxxxviii

Ἐγὼ οἶμαι μὲν καὶ τῆς ἀληθείας ἐμαυτὸν αἴτιον ὑμῖν
γεγένημαι. ἀλλ᾽ ἐπεὶ μὲν τῆς ἀληθείας, οὐ μέμφομαι
ὑμῖν ἀχαρίστοις οὖσι. τὸ μὲν τοι ἀργύριον ὃ ἐδανείσασθε, ἀπό-
δοτε. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐν χρείᾳ εἰμὶ οὐ μετρίᾳ. καὶ ἐπεὶ πέμπω χρήμα-
τα διαμερίζομεν εἰς ἅπασαν σικελίαν. καὶ οἱ μὲν, ἐχαρίσαντο ἡμῖν
ὥσπερ λεοντῖνοι, καὶ γελῷοι. οἱ δὲ, ὑπέσχοντο δανεῖσαι, ὥσπερ ὑα-
λαῖοι, καὶ φιντιεῖς. τί ἂν οὖν πρὸς διὸς αὐτοὶ ὑπολάβοιτε περὶ
αὐτῶν, ἡνίκα οὗτοι ἃ δεδάνεισθε μὴ ἀποδιδόντων, ὁπότε ἄλλοι χαρί-
ζονται τοῦτο αὐτῶν, μηδὲν ἀγαθὸν ὑφ᾽ ἡμῶν πεπονθότων. εἰ δὲ πύθοιντο
οἱ ὑπεσχημένοι χαριεῖσθαι, ὅτι ἂν τι τοῦ κομίζεσθαι τὰ ὀφειλό-
μενα, τῶν μηδὲν ὀφείλουσι βαρεῖς ἐσμεν. ἆρ᾽ ἔτι δώσειν οἴεσθε
αὐτούς; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι, μηδὲ τοὺς δανείσειν ὑπεσχημένους, δανείσειν
ἔτι. ἀλλ᾽ ἐνθυμηθήσεσθαι, ὅτι ὁ μὴ ἂν ἀπαιτούμενος τὰ αὐτοῦ πα-
ρὰ τῶν ὀφειλόντων, οὗτος ἀποτίνειν τοῖς δανείσασιν οὐ βουλήσεται.
Ταῦτα τοίνυν ἐνθυμηθέντες, εἰ μὴ ἀποτίνητε, αἰδέσθητε. εἰ δὲ
μὴ ταῦτα ἀνύσειεν, ἴστε, ὅτι ἀρήσομεν, ὃ ἐπαναγκάσει ὑ-
μᾶς, εἴπερ οἴοιντε ἀπαναγκαζομένους τὰ δίκαια ποιεῖν.

Τέλος τῶν Φαλάριδος ἐπιστολῶν.

Ἐπιστολαὶ ἀπολλωνίου φιλοσόφου πυθαγορείου.

Ἀπολλώνιος εὐφράτῃ.

ἐ Μοὶ πρὸς φιλοσόφους ἐστὶ φιλία. πρὸς μέντοι σοφιστὰς, ἢ γραμματιστὰς, ἢ τι τοιοῦτο γένος ἕτερον, ἀνθρώπων κακοδαιμόνων, οὔτε νῦν ἐστὶ φιλία, μήτε ὕστερόν ποτε γένοιτο. ταῦτα δὲ μὲν οὖν οὐ πρὸς σέ, πλὴν εἰ μὴ καὶ σὺ τούτων εἷς. ἐκεῖνα δὲ καὶ πάνυ πρὸς σέ. θεράπευέ σου τὰ πάθη. καὶ πειρῶ φιλόσοφος εἶναι, καὶ μὴ φθονεῖν τοῖς ὄντως φιλοσόφοις. ἐπεί σοι καὶ γῆρας ἤδη πλησίον, καὶ θάνατος.

Τῷ αὐτῷ.

ἡ ἀρετὴ, φύσει, μαθήσει, κτήσει, χρήσει. δι' ἣν ἕκαστον ἂν εἴη τῶν προειρημένων ἀποδοχῆς ἄξιον. σκεπτέον εἴ τισι τούτων ἐστὶν, ἢ σοφιστείας παυστέον λοιπὸν, ἢ περὶ καίτε χρηστέον αὐτῇ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας. ἐπείπερ ἤδη σοι καὶ τὰ μεγαβύζου.

Τῷ αὐτῷ.

ἐ πῆλθες ἔθνη τὰ μεταξὺ τῆς ἰταλίας, ἀπὸ συρίας ἀρξάμενος, ἐπιδεικνὺς σεαυτὸν, ἐν ταῖς τοῦ βασιλέως λεγομέναις αὐλαῖς. τρίβων δ' ἦν σοι τότε καὶ πώγων, λευκὸς, καὶ μέγας. πλέον δὲ οὐδέν. εἶτα πῶς διὰ θαλάττης νῦν ὑποστρέφεις. ἄγων φορτίδα μεστὴν ἀργυρίου, χρυσίου, σκευῶν παντοδαπῶν, ἐσθήτων ποικίλων, κόσμου τοῦ λοιποῦ, τύφου, καὶ ἀλαζονείας, καὶ κακοδαιμονίας. τίς ὁ φόρτος καὶ ὁ τρόπος τῆς καινῆς ἐμπορείας; ζήνων τραγημάτων ἦν ἔμπορος.

Τῷ αὐτῷ.

ὀ λίγον δεῖ σου τοῖς παισὶν, εἰ φιλόσοφοι παῖδές εἰσιν. ἔδει μὲν μὴ δὲ φροντίσαι πλείοσι γίνεσθαι τῆς ἱκα

νῶν, ἄλλως τε μετὰ ἀδοξίας τινός. ἐπειδὴ δὲ ἅπαξ ἐγένετο, δεύτερον ἂν εἴη, μεγάλη σπουδῆ νεῖμαι σε τισὶν ἔνια τῶν ὄντων. ἔχεις δὲ καὶ πατρίδα, καὶ φίλους.

Τοῦ αὐτοῦ.

τ ῶν ἐπικούρου λόγων ὁ περὶ ἡδονῆς, οὐδενὸς ἔτι συνηγόρου δεῖται τοῦ ἐκ τοῦ κήπου, καὶ τῆς ἐκείνου διατριβῆς. πέφηνε γὰρ ὤν, καὶ κατὰ τὴν στοὰν ἀληθέστατος. εἰ δὲ αὖ τι λέγομεν προνομιεῖς τὰς χρυσίππου σχολὰς καὶ δόγματα, γέγραπταί τι καὶ ἐν τοῖς βασιλικοῖς γράμμασιν. εὐφράτης ἔλαβε, καὶ πάλιν ἔλαβεν. ἐπίκουρος δέ, οὐκ ἂν ἔλαβεν.

Τῶ αὐτῶ.

ἠ ρόμην πλουσίους τινὰς εἰ περαίνονται. τί δ᾽ οὐ μέλλομεν ἔφασαν. ἠρόμην οὖν καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀνάγκης. ἠτιῶντο τὸν πλοῦτον. σὺ δ᾽ ὦ τάλαν νεόπλουτος.

Τῶ αὐτῶ.

ἐ ὰν ὅτι τάχος εἰς αἰγὰς ἀφίκη, καὶ κενώσῃς ἐκεῖ τὴν ναῦν, ἰτέον αὖθίς σοι πάλιν, ὅτι τάχος εἰς τὴν ἰταλίαν, καὶ κολακευτέον ὁμοίως νοσοῦντας. γέροντας. γραῦς. ὀρφανούς. πλουσίους. θρυπτομένους. μίδας. γέτας. πάντα φασὶ δεῖν τὸν ἔμπορον κάλων σείειν. ἐμοὶ δ᾽ εἴη τὴν ἀλίαν ξυπᾶν ἐνθέμιδος οἴκῳ.

Τῶ αὐτῶ.

ἆ ραί τι καὶ σὺ γράψαις ἄν; εἰ γὰρ οὕτω γνήσιος γενναῖος, καὶ ἔχοις δ᾽ ἂν εἰπεῖν τὰ συνήθη ταῦτα καὶ πρόχειρα, λουτρὸν ἅπαν ἀπολλώνιος παραιτεῖται. καὶ τῆς οἰκίας οὐδέποτε πρόεισι. καὶ σωζομένους ἔχει τοὺς πόδας. οὐδὲ μὴ ὁρᾶται τοῦ σώματος κινῶν. διὸ ὅλου γὰρ τὴν ψυχὴν κινεῖ. κομᾷ τὴν κεφαλήν. καὶ γὰρ ὁ ἕλλην, ὅτι ἕλλην καὶ οὐ βάρβαρος. ἐσθῆτα φορεῖ λινῆν. καὶ τῶν ἱερῶν τὰ καθαρώτατα. μαντικῇ χρῆται. πολλὰ γὰρ τὰ ἄδηλα. καὶ ἄλλως ἀμήχανον, προαισθέσθαι τι τῶν ἐσομένων. ἀλλ᾽ οὐ πρέ-

του φιλοσόφῳ τὸ τοιοῦτον, ὃ πρέπει καὶ θεῷ. καὶ σωμάτων δὲ ὀδύνας ἀφαιρεῖ, καὶ πάθη παύει τοῦ τόπου, καὶ πρὸς τὸν ἀσκληπιὸν κοινὸν τὸ ἔγκλημα. σιτεῖται μόνος, οἱ δὲ λοιποὶ ἐσθίουσι. βραχέα λέγει, καὶ ἐπὶ βραχύ. σιγῆσαι γὰρ ἐστὶν ἀδύνατος. σαρκῶν ἀπέχεται πασῶν. καὶ θνείων πάντων, διὰ τοῦτο ἄνθρωπός ἐστιν. εἰ ταῦτα ἐρεῖς ἄφραστα γεγράφθαι, ἴσως ἐκεῖνο προσθήσεις, εἴ τι μὲν, ἔλαβεν ἂν ἀργύριον, ὡς ἐκ δωρεᾶς πολιτείας. εἴ τι μὲν, οὐκ ἂν ἔλαβεν, ἀλλὰ τῇ πατρίδι μὲν, ἔλαβεν ἄν. ἡ πατρὶς δὲ, ἢ μὴ οὐδὲν ὃ ἔχει.

Ἀπολλώνιος Δίωνι.

α υλοῖς καὶ λύρᾳ κρεῖττόν ἐστι τέρπειν, ἢ λόγῳ. τὰ μὲν γὰρ ἡδονῆς ὄργανα. καὶ μουσικὴ ὄνομα τῆς τέχνης. λόγος δὲ τἀληθὲς ἀεὶ σκοπεῖ. τοῦτό σοι πρακτέον. τοῦτο γραπτέον σοι, ῥητέον. ἢν ἐπὶ τούτου φιλοσοφῇς.

Τῷ αὐτῷ.

ζ ητοῦσί τινες τὴν αἰτίαν, δι' ἣν πέπαυμαι διαλεγόμενος ἐν πολλοῖς. εἰδέτωσαν οὖν οἷς ἂν εἰδέναι μέλῃ τὸ τοιοῦτον. ἀδύνατος ὠφελῆσαι λόγος ἅπας, ὃς ἂν εἷς ὤν, μὴ καὶ πρὸς ἕνα λέγηται. ὁ δ' ἴνων ἄλλως διαλεγόμενος, δόξης ἥττων ὢν δῆτα λέγοιτ' ἄν.

Ἀπολλώνιος Καισαρέων προβούλοις.

π ρῶτον εἰς πάντα, θεῶν ἄνθρωποι δέονται, καὶ περὶ παντὸς. ἔπειτα πόλεων. τιμητέον γὰρ δεύτερον πόλεις μετὰ θεούς. καὶ τῆς πόλεως προνοητέον παντὶ νοῦν ἔχοντι. εἰ δὲ μὴ πόλις μόνον εἴη, ἀλλὰ καὶ μεγίστη τῶν παλαιστίνης, ἀρίστη τε τῶν αὐτόθι, μετὰ θεούς, καὶ νόμοις, καὶ ἐπιτηδεύμασι, καὶ προγόνων κατὰ πόλεμον ἀρεταῖς, ἔτι τε ἤθεσι κατ' εἰρήνην, καθάπερ ἡ ὑμετέρα πόλις, μάλιστα πασῶν τῶν ἄλλων ἔμοιγε θαυμαστά, τιμητέα τε, καὶ ἄλλως δὲ

ὁμοίως παντὶ νοῦν ἔχοντι. τοῦτο μὲν οὖν ἐκ λόγου κοινοῦ τὸ προσηκειτι-
κὸν ἂν ᾖ. τὸ κατὰ σύγκρισιν τῶν πολλῶν. ὅταν δὲ καὶ ἀρχὴ πόλις
ποτὲ ᾖ πρὸς ἕνα τιμῆς ἄνδρα πόλις οὖσα, καὶ τοῦτον ἐὰν ᾖ
ξένον καὶ ἄποθεν, τί ἢ τούτου τοῦ ἀνδρὸς πρὸς ἀμοιβὴν, ἢ ὑμῖν
ἀλλήλοις τισὶν ἄξιον εἴη. τοῦτο μόνον ἴσως εἰ θεοφιλής τις ὢν
τύχοι, διά τινα φύσεως ἐπιτηδειότητα, τὸ εὔχεσθαι τῇ πόλει
τὰ ἀγαθὰ τυγχάνοντε ἦ εὐχῆς. ὅπερ ἂν διατελέσαιμι καὶ γὰρ
πράττων ὑπὲρ ὑμῶν. ἐπείπερ ἤθελον ἢ θέσιν ἑλληνικοῖς, φαί-
νουσι τὸ ἴδιον ἀγαθὸν, καὶ διὰ γραμμάτων κοινῶν. ἀπολλωνίδην
δὲ τὸν ἀφροδισίου, νεανίαν ἐρρωμένεστάτης φύσεως, ἀξίας τε τοῦ
ὑμετέρου ὀνόματος, πειράσομαι χρήσιμον ὑμῖν παρασκευά-
ζειν εἰς ἕκαστα μετὰ καὶ τύχης τινὸς ἀγαθῆς.

Σελευκέων τοῖς προβούλοις.

π όλις, ἥτις ἂν οὕτω πρός τε θεοὺς ἔχῃ, καὶ ἀνθρώπων πρὸς τοὺς
ἀξίους ἀποδοχῆς, αὕτη τε εὐδαίμων, καὶ εἰς ἀρετὴν ὠ-
φέλησε τοὺς μαρτυρηθέντας. ἄρξασθαι μὲν οὖν χάριτος οὐ δυσχε-
ρὲς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις τὸ κάλλιστον. ἀμοιβὴν οὐδ᾽ οὐ μό-
νον ῥᾴδιον, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ὁμοίαν εὑρεῖν, ἀδύνατον. τὸ γὰρ
ὕστερον τῇ τάξει δεύτερον, οὐδέποτε τῇ φύσει πρῶτον. ὥστε θεὸν ἀ-
νάγκη παρακαλεῖν ὑπὲρ ὑμῶν, ἀμείψασθαι τοὺς οὐ τῇ δυνά-
μει μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις κρείττους γινομένους. ἀνθρώπων
γὰρ οὐδεὶς, τάς τε ἡλικαῦτας δυνατός. καὶ τὸ ἐθελῆσαι δ᾽ ἄν με παρ᾽
ὑμῖν γενέσθαι, ἦν ὑμῶν ἂν εἴη χάριτος καὶ αὐτὸ εἰς ἡμᾶς, ὡς ἐ-
γὼ γ᾽ ἂν εὐξαίμην παρ᾽ ὑμῖν καὶ γεγενῆσθαι οἱ πρέσβεις ὑμῶν τιμι-
ώτεροι. διότι καὶ φίλοι ἱερώνυμος καὶ ζήνων.

Τοῖς αὐτοῖς.

σ τράτων μὲν ἐξ ἀνθρώπων οἴχεται. πᾶν ὅσον ἦν αὐτοῦ θνητὸν.

ἐπὶ γῆς καταλιπών. χρὴ δὲ τοὺς ἔτι κολαζομένους ἡμᾶς ἐνθάδε τὴν ἄλλως λεγομένους, ἔχειν τινὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων ἐπιμέλειαν. ἄλλοις μὲν οὖν ἄλλο τι ἔργον δικαίως γένοιτο νῦν, ἢ τὸ ὕστερον. οἷς μὲν, ὡς οἰκείοις, οἷς δ᾽ ὡς αὐτὸ μόνον ἀνδράσι φίλοις, οὐκ ἐν ἑτέρῳ γνωσθησομένους χρόνῳ. τούτων εἴπερ ἦν τῶν ὀνομάτων ἀληθές τι τὸ πρόσθεν. ἐγὼ μέντοι, καὶ ταύτῃ βουλόμενος ἐξαιρέτως ὑμέτερος εἶναι, τὸν ἐκ σελευκίδος υἱὸν αὐτῷ γενόμενον ἀλέξανδρον τὸ μεταδώσω παιδείας τῆς ἐμῆς. πάντων δ᾽ ἂν μετέδωκα καὶ χρημάτων, ὅτι μείζονα δοὺς, εἴπερ ἔχειν τὴν ἄξιον.

Εὐφράτῃ.

Π υνθάνονταί μου πολλοὶ πολλάκις, τίνος ἕνεκεν οὐ μετεπέμφθην εἰς ἰταλίαν, ἢ οὐ μεταπεμφθεὶς ἀφικόμην. ὥσπερ σὺ καὶ εἴ τις ἕτερος. ἐγὼ δὲ περὶ τοῦ προτέρου μὲν οὐκ ἀποκρινοῦμαι, μὴ καὶ δόξω τισὶν εἰδέναι τὴν αἰτίαν. οὐδ᾽ εἰ δέομαι μοι μέλον. περὶ δὲ τοῦ δευτέρου, τί ἂν τὸ δέοι μὴν ἕτερον λέγειν, ἢ ὅτι ἂν μᾶλλον μετεπέμφθην, ἢ ἀφικόμην.

Τῷ αὐτῷ.

Τ ὴν ἀρετὴν ἀδέσποτον εἶναι πλάτων ἔφησεν, εἰ δὲ μή τιμᾷ τοῦτό τις, καὶ πέπηγεν ἐπ᾽ αὐτῷ. ἀλλὰ τὸ ὤνιος γίνεται χρημάτων, πολλοὺς δεσπότας ἑαυτοῦ ποιεῖ.

Τῷ αὐτῷ.

Μ άγους οἴει δεῖν ὀνομάζειν, τοὺς ἀπὸ πυθαγόρου φιλοσόφους, ὧδέ που καὶ τοὺς ἀπὸ ὀρφέως. ἐγὼ δὲ, καὶ τοὺς ἀπὸ διὸς, οἶμαι δεῖν ὀνομάζεσθαι μάγους, εἰ μέλλουσιν εἶναι θεῖοί τε καὶ δίκαιοι.

Τῷ αὐτῷ.

Μ άγους ὀνομάζουσι τοὺς θεοὺς οἱ πέρσαι, μάγος οὖν ὁ θεραπευτὴς τῶν θεῶν, ἢ ὁ τὴν φύσιν θεῖος. σὺ δ᾽ οὐ μάγος ἀλλ᾽ ἄθεος.

Τῷ αὐτῷ.

η ρακλεῖτος ὁ φυσικὸς, ἄλογον εἶναι κατὰ φύσιν ἔφησε τὸν ἄνθρωπον. εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές, ὥσπερ ἐστὶν ἀληθές, ἐγκαλυπτέος ἕκαστος ὁ ματαίως ἐν δόξῃ γενόμενος.

Σκοπελιανῷ σοφιστῇ.

π έντε εἰσὶ σύμπαντες οἱ τοῦ λόγου χαρακτῆρες. ὁ φιλόσοφος. ὁ ἱστορικός. ὁ δικανικός. ὁ ἐπιστολικός. ὁ ὑπομνηματικός. ἐξηγουμένων δὴ τῶν γενικῶν χαρακτήρων τῇ τάξει, πάλιν γίνεται πρῶτος μὲν ὁ κατὰ τὴν ἑκάστου δύναμιν, ἢ φύσιν, ἴδιος ὤν. δεύτερος δὲ ὁ ἐν μιμήσει τοῦ ἀρίστου, ὢν ἐκ φύσεως, ἔτι τις ἐνδεὴς εἴη. τὸ δὲ ἄριστον, δυσάρεστόν τε, καὶ δυσεπίκειτον, ὥστε οἰκειότερος ἑκάστῳ, χαρακτὴρ ὁ ἴδιος, ἐπείπερ καὶ βεβαιότερος.

Τῷ αὐτῷ.

ἔ στι δύναμις, ὥσπερ ἐστί, καὶ φρόνησιν ἂν εἰκὸς ἡγητέον. καὶ γὰρ εἰ φρόνησις ἦν, δύναμις δὲ ἀπῆν, ὁμοίως ἔδει σοι δυνάμεως. δεῖται γὰρ ἀεὶ τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου, ὥσπερ ὄψις φωτός, καὶ φῶς ὄψεως.

Τῷ αὐτῷ.

β αρβάρων ἀφεκτέον, καὶ οὐ χαριτέον αὐτῶν. οὐ γὰρ θέμις βαρβάρους αὐτοὺς ὄντας εὖ πάσχειν.

Λεσβώνακτι.

δ εῖ πένεσθαι μὲν ὡς ἄνδρα. πλουτεῖν δὲ ὡς ἄνθρωπον.

Κείτωνι.

τ ὸ θειότατον πυθαγόρας ἰατρικὴν ἔφασκεν. εἰ δὲ ἰατρικὴ τὸ θειότατον, καὶ ψυχῆς ἐπιμελητέον μετὰ σώματος. ἢ τὸ ζῶον οὐκ ἂν ὑγιαίνοι τῷ κρείττονι νοσοῦν.

Ἑλλανοδίκαις, καὶ ἠλείοις.

ἀ ξιοῦτέ με τῷ ἀγῶνι τῶν ὀλυμπίων παραγενέσθαι καὶ διά

τοῦτο ὑπεμνήσατε πρέσβεις. ἐγὼ δὲ παρεγενόμην ἄν, ἐπὶ σωμάτων θέαν, καὶ ἅμιλλαν, εἰ μὴ τὸν μείζονα τῆς ἀρετῆς ἀγῶνα, καταλείψειν ἔμελλον.

Πελοποννησίοις.

ὀ λύμπια τὸ δεύτερον. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐγένεσθε πολέμιοι. τὸ δεύτερον δέ, οὐ φίλοι.

Τοῖς ἐν ὀλυμπίᾳ θεηκόροις,

θ εοὶ θυσιῶν οὐ δέονται. τί οὖν ἄν τις πράττων, χαρίζοιτο αὐτοῖς; φρόνησιν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ κτώμενος. ἀνθρώπων τε τοὺς ἀξίους εἰς δύναμιν εὖ ποιῶν. ταῦτα φίλα θεοῖς. ἐκεῖνα δὲ ἀθέων.

Τοῖς ἐν δελφοῖς ἱερεῦσιν.

αἵ ματι βωμοὺς μιαίνουσιν ἱερεῖς, εἶτα θαυμάζουσί τινες, πόθεν αἱ πόλεις ἀτυχοῦσιν, ὅταν μεγάλα δυστυχήσωσιν. ὢ τῆς ἀμαθίας. ἡράκλειτος δὲ ἦν σοφός. ἀλλ᾽ οὐδὲ ἐκεῖνος ἐφεσίους ἔπεισε, μὴ πηλῷ, πηλὸν καθαίρεσθαι.

Βασιλεῖ σκυθῶν.

ζ άμολξις, ἀνὴρ ἀγαθὸς ἦν, ὁ φιλόσοφος, εἴπερ μαθητὴς πυθαγόρου ἐγένετο. καὶ εἰ κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν χρόνον τοιοῦτος ἦν ὁ ῥωμαῖος, ἑκὼν ἂν ἐγένετο φίλος. εἰ δὲ ὑπὲρ ἐλευθερίας οἴει δεῖν, ἀγῶνα καὶ πόνον ἔχειν, ἀνὴρ οὐ φιλόσοφος, πού τέ σιν ἐλεύθερος.

Νομοθέτῃ.

α ἱ ἑορταί, νόσων αἴτιαι. τοὺς μὲν γὰρ πόνους ἀνιᾶσι. τὸ ἐμπίπλασθαι δὲ αὔξουσιν ταμίαις ῥωμαίων.

ἀ ρχὴν ἄρχετε πρώτην. εἰ μὲν οὖν ἄρχειν ἐπίστασθε, διὰ τί τὸ παρ᾽ ὑμᾶς χεῖρον ἑαυτῶν αἱ πόλεις ἔχουσιν. εἰ δὲ οὐκ ἐπίστασθε, μαθεῖν ἔδει πρῶτον, εἶτα ἄρχειν.

Διοικηταῖς ἀσίας.

τ ί ὄφελος ἀγρίων δένδρων φυομένων ἐπὶ βλάβῃ, τῆς καλ

δους κόπτειν, ἐὰν δὲ τὰς ῥίζας.

Ἐφεσίων γραμματεῦσι.

Λίθων ἐν πόλει, καὶ γραφῶν ποικίλων, καὶ περιπάτων, καὶ θεάτρων, οὐδὲν ὄφελος, εἰ μὴ νοῦς ἐνείη καὶ νόμος. νοῦς δὲ καὶ νόμος, παρὰ τούτων ἐστὶν, οὐ ταῦτα.

Μιλησίοις.

Οἱ παῖδες ὑμῶν, πατέρων δέονται. οἱ νέοι γερόντων. αἱ γυναῖκες ἀνδρῶν. οἱ ἄνδρες, ἀρχόντων. οἱ ἄρχοντες νόμων. οἱ νόμοι φιλοσόφων. οἱ φιλόσοφοι, θεῶν. οἱ θεοὶ, πίστεως. πρόγονοι ἀγαθῶν ἐστε, τὰ παρόντα μισεῖτε.

Τοῖς ἐν μουσείῳ σοφοῖς.

Γενόμενος ἐν ἄργει, καὶ φωκίδι, καὶ ἐν λοκρίδι, καὶ ἐν σικυῶνι, καὶ ἐν μεγάροις. καὶ διαλεγόμενος τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, ἐπαυσάμην ἐκεῖ. τί οὖν εἴ τις ἔροιτο τὸ αἴτιον; ἐγὼ φράσαιμ' ἂν ὑμῖν τε καὶ μούσαις, ἐβαρβαρώθην, οὐ χρόνιος ὢν ἀφ' ἑλλάδος, ἀλλὰ χρόνιος ὢν ἐν ἑλλάδι.

Ἰσιαίῳ,

Ἀρετὴ καὶ χρήματα, παρ' ἡμῖν ἀλλήλοις ἐναντιώτατα. μειουμένου γὰρ τὸ ἕτερον, αὔξει τὸ ἕτερον. αὐξανομένου δὲ μειοῖ. πῶς οὖν δυνατὸν ἀμφότερα περὶ τὸν αὐτὸν γενέσθαι. πλὴν εἰ μὴ παρὰ τοῖς ἀνοήτοις λόγῳ, παρ' οἷς καὶ ὁ πλοῦτος ἀρετή. μὴ δὴ τοσοῦτον ἡμῶν ἀναισθητεῖν, ἐπίτρεπε τοῖς αὐτόθι. μηδὲ ἕνα πλουσίους ἡμᾶς ὑπολαμβάνειν μᾶλλον, ἢ φιλοσόφους. καὶ γὰρ αἴσχιστον ἀποδημεῖν ἡμᾶς διὰ χρήματα δοκεῖν ἐνίων. ἵνα μνήμην ἑαυτῶν καταλίπωσι, μηδὲ ἀρετὴν ἀσπασαμένων.

Κορινθίῳ βάσσῳ,

Ὁ πραξιτέλης χαλκιδεὺς, μαινόμενος ἄνθρωπος. οὗτος ἦλθέ ποτε ξιφήρης ἐπὶ θύρας τὰς ἐμὰς, ὑπὸ σοῦ σταλεὶς τοῦ φιλοσόφου, καὶ ἀγωνοθέτου τῶν ἰσθμίων. τοῦ φόνου δ' οὖν ἦν μι-

σθὸς δεδεμένος, ἢ τῆς γυναικός σου κοινωνία. καὶ μιαρὲ Βάσσε, πολλάκις ἂν ἐρεῖς τῆς ἐχομένης σου.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ πυνθάνοιτο Κορινθίων τις, πῶς ὁ Βάσσου πατὴρ ἀπέθανεν, ἐροῦσιν ἅπαντες ἀστικοί, καὶ οἱ μέτοικοι, φαρμάκου τινὸς δόντος, ἐροῦσι καὶ οἱ ὅμοροι, τοῦ φιλοσόφου. καὶ ὁ μιαρὸς τῷ σώματι τοῦ παιδὸς ἑπόμενος ἔκλαιεν.

Τοῖς ἐν Σάρδεσιν.

Ἀρετῆς μὲν ὑμῖν πρωτεῖον οὐκ ἔστι. ποίας γὰρ ἀρετῆς. εἰ δὲ κακίας φέρεσθε τὰ πρῶτα, πάντες ὑφ' ἓν φέρεσθε. τίνες τοῦτο φήσουσι περὶ τῶν ἐν Σάρδεσιν; οἱ ἐν Σάρδεσιν. οὐδεὶς γὰρ οὐδενὶ τῶν αὐτόθι φίλος, ὥστ' ἀρνεῖσθαί τι τῶν ἀτόπων δι' ἄνοιαν.

Τοῖς αὐτοῖς.

Αἰσχρὰ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ταγμάτων ὑμῶν. Κόδδαροι. Ξυελσίταυροι. ταῦτα τοῖς τέκνοις τίθεσθε τὰ πρῶτα, καὶ ἀτυχεῖτε γίνεσθε τούτων ἄξιοι.

Τοῖς αὐτοῖς.

Κόδδαροι καὶ Ξυελσίταυροι. τὰς δὲ θυγατέρας ὑμῶν, καὶ τὰς γυναῖκας, πῶς ἂν προσαγορεύοιτε. τῶν γὰρ αὐτῶν ταγμάτων εἰσὶ καὶ αὗται, καὶ θρασύτεραι.

Τοῖς αὐτοῖς.

Οὐδὲ τοὺς οἰκέτας ἂν εὐνοεῖν εἰκός. πρῶτον μὲν, ὅτι οἰκέται. εἶθ' ὅτι τῶν ἐναντίων ταγμάτων οἱ πλεῖστοι. κἀκεῖνοι γὰρ, ὁμοίως ὑμῖν ἀπὸ γένους.

Πλατωνικοῖς.

Ἐάν τις Ἀπολλωνίῳ χρήματα διδῷ, καὶ ὁ διδοὺς ἄξιος νομίζηται, λήψεται δεόμενος. φιλοσοφίας δὲ μισθὸν, οὐ λήψεται, κἂν δέηται.

Ἐφόροις.

Ἀνδρῶν μὲν, τὸ μὴ ἁμαρτάνειν. γενναίων δὲ, τὸ ἁμαρτάνοντας αἰσθέσθαι. Λακεδαιμονίων δὲ, καὶ τὸ διορθοῦσθαι.

Ἀπολλώνιος Μουσωνίῳ.

β ούλομαι παρὰ σὲ ἀφικόμενος, κοινωνῆσαι λόγου, καὶ στέγης, ὥστι ὀνήσαιμί σε, εἴ γε μὴ ἀπιστεῖς, ὡς ἡρακλῆς ποτὲ θησέα ἐξ ᾅδου ἔλυσε. γράφε τί βούλει. ἔρρωσο.

Μουσώνιος Ἀπολλωνίῳ.

ὢ ν μὲν διενοήθης, ἀποκείσεταί σοι ἔπαινος. ἀνὴρ δὲ ὑπομείνας ἀπολογίαν, καὶ ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ δείξας, ἑαυτὸν λύει.

Ἀπολλώνιος Μουσωνίῳ.

σ ωκράτης ὁ ἀθηναῖος ὑπὸ τῶν ἑαυτοῦ φίλων λυθῆναι μὴ βουληθεὶς, παρῆλθε μὲν εἰς τὸ δικαστήριον. ἀπέθανε δέ.

Μουσώνιος Ἀπολλωνίῳ.

σ ωκράτης ἀπέθανεν, ἐπεὶ μὴ παρεσκεύασεν ἑαυτὸν εἰς ἀπολογίαν. ἐγὼ δὲ ἀπολογήσομαι.

Ἀπολλώνιος Οὐεσπεσιανῷ

ἐ δούλωσας τὴν ἑλλάδα, ὥς φασι. καὶ πλέον μὲν οἴει τι ἔχειν ξέρξου. λέληθας δὲ, ἔλαττον ἔχων νέρωνος. νέρων γὰρ ἔχων αὐτὸ παρῃτήσατο.

Τῷ αὐτῷ.

δ ιαβεβλημένος οὕτω πρὸς ἕλληνας, ὡς δουλοῦσθαι αὐτοὺς ἐλευθέρους ὄντας, τί ἐμοῦ ξυνόντος δέῃ.

Τῷ αὐτῷ.

ν έρων τοὺς ἕλληνας παίζων ἠλευθέρωσε. σὺ δ' αὐτοὺς σπουδάζων ἐδούλωσας.

Τοῖς σοφοῖς.

ἐ ι λέγει τίς εἶναι γνώριμος ἐμός, λεγέτω, καὶ μὲν ἔνδον ἀπέχεσθαι λουτροῦ παντὸς. ζῶα μὴ κτείνειν. μὴ δὲ ἐσθίειν σάρκας. ἀπαθὴς εἶναι, φθόνου, κακοηθείας, μίσους, διαβολῆς, ἔχθρας, τοῦ τῶν ἐλευθέρων ὀνομάζεσθαι γένους. ἢ φυλακτέος πλάσματα φέρων, τρόπου τε καὶ ἤθους, καὶ λόγων ψευδῶν, ἀλλοτρίου βίου πίστιν.

Τί θαυμαστὸν, εἴ με τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἰσόθεον ἡγουμένων, τινῶν δὲ καὶ θεὸν, μόνη μέχρι νῦν ἡ πατρὶς ἀγνοεῖ. δι᾽ ἣν ἐξαιρέτως ἐσπούδασα λαμπρὸς εἶναι. τουτὶ γὰρ οὐδ᾽ ὑμῖν τοῖς ἀδελφοῖς ὡς ὁρῶ γέγονε φανερὸν, ὡς εἴην πολλῶν ἀμείνων λόγους τε καὶ ἦθος. ἐπεὶ πῶς ἂν μὴ κατέγνωσθε χαλεπὴν κατὰ γνῶσιν, ὑπομνήσεως τὴν ἀρχὴν δεομένων, περὶ ὧν μόνων, οὐδὲ τῶν ἀμαθεστάτων ἄν τις περιμένειε διδαχθῆναι, λέγω δὲ πατρίδος τε καὶ ἀδελφῶν. καίτοι οὐ λέληθεν ἡμᾶς, ὡς καλῶς ἔχον ἐστὶ, πᾶσαν τε γῆν πατρίδα νομίζειν, καὶ πάντας ἀνθρώπους ἀδελφοὺς, καὶ φίλους, ὡς ἂν γένος μὲν ὄντας θεοῦ. μιᾶς δὲ φύσεως. κοινωνίας δ᾽ οὔσης, λόγου τε παντὶ καὶ πᾶσι παθῶν τῶν αὐτῶν. ὅπη τε, καὶ ὅπως ἄν τις τύχῃ γενόμενος, εἴτε δὴ βάρβαρος, εἴτε καὶ Ἕλλην. ἄλλως τε καὶ ἄνθρωπος. ἀλλ᾽ ἔστι γέ πως τὸ συγγενὲς ἀκαταγώνιστον(?), καὶ πᾶν ἀνακλητικὸν αὐτοῦ τὸ οἰκεῖον. οὕτως ὁ ὁμηρικὸς ὀδυσσεὺς ὥς φασιν, οὐδὲ ἀθανασίαν ὑπὸ θεοῦ διδομένην, ἰθάκης προυτίμησεν. ὁρῶ δ᾽ ἔγωγε τὸν νόμον τόνδε, καὶ διὰ τῶν ἀλόγων ζώων πεφοιτηκότα. οὐ γὰρ ὄρνις ὁπόσον πτηνὸν καλιῶν ἀπόκοιτον ἰδίων. πᾶν τε βύθιον, παρασύρεται μὲν ὑπὸ τοῦ φέροντος, ἐπάνεισι δὲ μηνιηθέν(?). θηρεία μὲν γὰρ, οὔτε λιμὸς, οὔτε κόρος ἔπεισεν, ἔξω φωλεῶν μεῖναί τινα τούτων. ἡ φύσις ἤνεγκεν ἄνθρωπον, καὶ ταῦτα σοφὸν λεγόμενον. ὃ κἂν πάντα τὰ λοιπὰ γῆ πᾶσα παρέχῃ. μνήματα μὲν οὐκ ἔχει δεῖξαι τὰ πατέρων.

Ἀπολλώνιος ἀδελφῷ.

Εἰ τῶν ὄντων τὸ τιμιώτατον φιλοσοφία, πεπιστεύμεθα δὴ ἡμεῖς φιλοσοφεῖν, οὐκ ἂν ὀρθῶς ὑπολαμβανοίμεθα μισάδελφοι, καὶ ταῦτα δι᾽ αἰτίαν, ἀγεννῆ τε ἅμα καὶ ἀνελεύθερον. χρημάτων γὰρ δήπου χάριν ἡ ὑποψία, τούτων δὲ καὶ πρὶν ἢ φιλοσοφεῖν, ἐπειρώμε-

θαι καταφρονεῖν. ὥστε τοῦ μὴ γράφειν, ἀλογώτερον ἂν εἴη πρό-
φασιν ἑτέραν ὑπονοεῖν. ἐφυλαττόμην γάρ, ἀληθῆ μὲν γράφων,
ἀλαζὼν δοκεῖν. ψευδῆ δέ, ταπεινός. ὧν ἑκάτερον τῆς σῆς ἀνια-
ρόν, ἀδελφοῖς τε, καὶ φίλῳ παντί. νυνὶ μέντοι καὶ τοῦτο δηλῶ. συγ-
χωροίη γὰρ ἂν ἴσως τὸ δαιμόνιον, ὅτι συμβαλὼν τοῖς ἐν Ῥόδῳ
φίλοις, μετ' ὀλίγον ἐκεῖθεν ἐπάνειμι πρὸς ὑμᾶς λήγοντος
ἔαρος.

Γορδίῳ.

Ἠδικῆσθαι φασὶ Νεστόριον ὑπὸ σοῦ. καὶ ταῦτα φίλου γεγονό-
τος. εἴτε σύ τινος φίλος. ὅρα δή, Γόρδιε, μὴ πεῖραν λάβῃς
ἀνδρός, οὐ δοκοῦντος, ἀλλ' ὄντος. ἁρπάσαι τὸν υἱὸν Ἀριστοκλεί-
δην. ὃν εὔχομαι μὴ παραπλήσιόν σοι γενέσθαι. καὶ σὺ δ' ἦς νέος ἄ-
μεμπτος.

Τυανέων τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ.

Προστάττουσιν ὑμῖν ἐπανιέναι πείθομαι. τοῦτο γὰρ δὴ πρὸς
ἔνια πολλῶν πρεπωδέστερον εἴη. εἰ δ' ἕνεκα τιμῆς μεταπέμ-
ποιτο πολίτην ἑαυτῆς. καὶ ὃν ἀπεδήμησα δὲ χρόνον, ἀποδεδή-
μηκα, πλείστοις ὧν ὑμῖν, εἰ καὶ ἐπαχθὲς εἰπεῖν, εὔκλειάν τε καὶ ὄ-
νομα, καὶ φιλίαν πόλεων τῶν φανῶν. ὁμοίως δὲ καὶ ἀνδρῶν. εἰ
δὲ καὶ μείζονος ἔτι, καὶ κρείττονος ὑμεῖς ὑπολήψεως ἄξιοι, τό
τε ἐμόν, καὶ τὸ παρὰ τῆς ἐμῆς φύσεως, τὸ τοσοῦτον ἐξήρκει μόνον,
δυνάμεώς τε καὶ σπουδῆς.

Διοτίμῳ.

Ἐπλανήθης, οἰηθεὶς δεῖσθαί με τινος, ἢ παρ' αὐτοῦ σοῦ. πρὸς
ὃν οὐδὲν ἦν μοι πώποτε κοινόν τι γεγονός, ἢ παρ' ἄλλου τινός,
ὁμοίου τε, καὶ ὁμοίως. ἣν δέ, οὐδὲ τὸ ἀναλωθὲν ἔστι τῶν σοί σω-
τηρίων, πλήν τι χάριν δή μοι παθών. οὐδ' ἴχ' ἀναλώματος. τηρή-
σει γάρ μου τὸ ἔθος μόνος οὗτος. ὅτι δὲ τοῦτον ἔχω τὸν τρό-
πον, καὶ ταύτην τὴν διάθεσιν πρὸς ἅπαντάς μου τοὺς πολί-
τας. ἐῶ γὰρ λέγειν ὡς καὶ πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ἔξεστι μα-

θεῖν

θεῖν παρὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν, εὖ παθόντων μὲν ὁσάκις ἐδεήθησάν τινος, ἀμοιβὴν δὲ αἰτηθέντων μηδεμίαν, μὴ δὴ δυσχεράνῃς. εἰ δέοντος ἐπιτιμηθεὶς ὁ ἐμός, ὑπὲρ τοῦ προσέσθαι τι τὴν ἀρχὴν, ἀπέδωκεν εὐθὺς, ὃ ἔλαβε λυσίας ὁ φίλος σου. φίλος δὲ καὶ ἐμοῦ. ἐπεὶ μηδένα ἠπίστατο τῶν καταλελειμμένων σου παίδων. εἰ δὲ δύο λόγοι περὶ ἐμοῦ λέγονται, λεχθήσονται δὲ καὶ ἐσύστερον, τί θαυμαστόν. ἀνάγκη γὰρ περὶ παντὸς ἄκρου δοκοῦντος καθ' ὁτιοῦν, ἐναντίους λέγεσθαι λόγους, οὕτως περὶ πυθαγόρου, περὶ ὀρφέως, περὶ πλάτωνος, περὶ σωκράτους, οὐκ ἐλέχθη μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐγράφη τὰ ἐναντία. ὅπου γε τὰ ὅμοια, καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ. ἀλλ' οἱ μὲν ἀγαθοὶ, δέχονται τὸν ἀληθῆ λόγον, ὡς ἂν ἔχοντές τι συγγενές. οἱ δὲ φαῦλοι τὸν ἐναντίον. καὶ δεῖ τοῦ τοιούτου γένους καταγελᾶν. λέγω δὲ τοῦ χείρονος, τοσοῦτο μόνον δίκαιον ὑπομνῆσαι περὶ ἐμαυτοῦ τό γε νῦν, ὅτι περὶ ἐμοῦ, καὶ θεοῖς εἴρηται, ὡς περὶ θείου ἀνδρὸς, οὐ μόνον ἰδίᾳ τισὶ πολλάκις, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ. ἐπαχθὲς λέγειν τί περὶ αὑτοῦ πλεῖον, ἢ μεῖζον. ὑγιαίνειν δ' εὔχομαι.

Φερουκιανῷ.

Πάνυ τοῖς πεμφθεῖσιν ὑπὸ σοῦ γράμμασιν ἥσθην. πολλὴν γὰρ οἰκειότητα, καὶ γένους ἀνάμνησιν εἶχεν. καὶ πέπεισμαι, δι' ἐπιθυμίας εἶναί σοι θεάσασθαί με, καὶ ὑπ' ἐμοῦ θεαθῆναι. αὐτὸς οὖν ἀφίξομαι πρὸς ὑμᾶς ὅτι τάχιστα. ὅθεν εἴχου τῶν αὐτόθι. συμμίξεις δέ μοι πλησίον γενομένῳ, πρὸ τῶν ἄλλων οἰκείων τε καὶ φίλων. ἐπεὶ καὶ προσήκει σοι τὸ τοιοῦτο,

Εὐφράτῃ.

Ἐν γένει δαιμόνων ὁ σοφώτατος πυθαγόρας ἦν. σὺ δ' ἔτι μοι δοκεῖς πορρωτάτω φιλοσοφίας εἶναι, καὶ ἀληθινῆς ἐπιστήμης. ἢ οὐκ ἂν οὔτε ἐκεῖνον κακῶς ἔλεγες, οὔτε τινὰς τῶν ζηλούντων αὐτὸν μισῶν διετέλεις. ἀλλ' ὅ τί σοι νῦν πρακτέον

ἂν εἴη. φιλοσοφίας γὰρ ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες μᾶλλον, ἢ Μενελάου Πάνδαρος ἐν τῇ τῶν ὅρκων συγχύσει.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐπιτιμῶσί σοι τινὲς, ὡς εἰληφότι χρήματα παρὰ τοῦ βασιλέως. ὅπερ οὐκ ἄτοπον, εἰ μὴ φαίνοιο φιλοσοφίας εἰληφέναι μισθὸν, καὶ τοσαυτάκις, καὶ ἐπὶ τοσοῦτον, καὶ παρὰ τοῦ πεπιστευκότος εἶναί σε φιλόσοφον.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐάν τις ἀνδρὶ πυθαγορείῳ συγγένηται, τίνα παρ' αὐτοῦ λήψεται. καὶ ὁπόσα; νομοθετικὴν, γεωμετρίαν, ἀστρονομίαν, ἀριθμητικὴν, ἁρμονικὴν, μουσικὴν, ἰατρικὴν, πᾶσαν θείαν μαντικήν. τὰ δὲ κάλλιω, μεγαλοφροσύνην, μεγαλοψυχίαν. μεγαλοπρέπειαν. εὐστάθειαν. εὐφημίαν. γνῶσιν θεῶν. οὐ δόξαν. εἴδησιν δαιμόνων οὐχὶ πίστιν. φιλίαν ἑκατέρων. αὐτάρκειαν. ἐκτένειαν. λιτότητα. βραχὺ τῶν ἀναγκαίων. εὐαισθησίαν. εὐκινησίαν. εὔπνοιαν. εὔχροιαν. ὑγείαν. εὐψυχίαν. ἀθανασίαν. παρὰ σοῦ δὲ τί λαβόντες ἔχουσιν οἱ ἰδόντες. ἢ δῆλον ὅτι τὴν ἀρετὴν, ἣν ἔχεις.

Κλαύδιος Τυανέων τῇ βουλῇ.

Ἀπολλώνιον τὸν ὑμέτερον πολίτην, πυθαγόρειον φιλόσοφον, καλῶς ἐπιδημήσαντα τῇ ἑλλάδι, καὶ τοὺς νέους ἡμῶν ὠφελήσαντα, τιμήσαντες ἀξίαις τιμαῖς, αἷς πρέπει τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, καὶ ἀληθῶς προϊσταμένους φιλοσοφίας. τὴν εὔνοιαν ἡμῶν ἠθελήσαμεν δι' ἐπιστολῆς φανερὰν γενέσθαι.

Ἀπολλώνιος δικασταῖς ῥωμαίων.

Λιμένων, καὶ οἰκοδομημάτων, καὶ περιβόλων, καὶ τῶν περιπάτων, ἐνίοις ὑμῶν πρόνοια. παίδων δὲ τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ νέων, ἢ γυναικῶν, οὔθ' ὑμῖν, οὔτε τοῖς νόμοις φροντίς. ἦ καλὸν ἂν ἦν τὸ ἄρχεσθαι.

Τῷ ἀδελφῷ ἀπολλωνίου.

Φύσιν ἔχει τῶν τελειωθέντων ἕκαστον ἀπεῖναι. καὶ τοῦτο πάντη γῆρας ἐστί. μεθ' ὃ μηκέτι μηδέν. μὴ δή σε λυπείτω τῆς γυναικὸς ἡ ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας ἀποβολή. μηδ' ἐπεὶ θάνατός τι λέγεται, κρεῖττον αὐτοῦ τὸ ζῆν ὑπολάμβανε, χεῖρον ὂν τῷ παντὶ, τοῖς νοῦν ἔχουσι. γίνου δὴ ἀδελφός, τὸ μὲν κοινὸν τοῦτον φιλοσόφου. τὸ δ' ἐξαίρετον πυθαγορείου, καὶ ἀπολλωνίου. καί σου τὴν οἰκίαν τὴν αὐτὴν ποίησον. εἰ μὲν γὰρ ἐνεκάλουν μέν τι τῇ προτέρᾳ, κἂν εἰκότως ἐδόκουν μὲν ἀποδειλιᾶν. εἰ δ' ἡμῖν σεμνή τε διετέλεσεν οὖσα καὶ φίλανδρος, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιζηλώσεως ἀξία, τί καὶ διανοηθέντες, οὐκ ἂν ὅμοια καὶ περὶ τῆς μελλούσης προσδοκοίημεν. ἣν εἰκὸς ἂν ἐθελῆσαι καὶ ἀμείνονα γενέσθαι, μηδαμοῦ τῆς προτέρας ἀμελείᾳ κακωθείσης. δυσωπείτω δέ σε καὶ τὰ τῶν ἀδελφῶν, οὕτω μέχρι νῦν ἔχοντα. τοῦ πρεσβυτάτου μὲν γὰρ οὐδὲ γάμος οὐδέπω. τοῦ νεωτάτου δέ, ἐλπὶς μὲν ἔτι παιδοποιΐας. ἐν προκοπῇ δέ γε τοῦ χρόνου. καὶ ἡμεῖς μὲν οἱ τρεῖς γεγόναμεν. υἱοὶ δὲ ἡμῖν, οὐδὲ εἷς, ἴσως δὲ καὶ ὁ κίνδυνος τῇ πατρίδι, καὶ τοῦ γένους τοῦ μεθ' ἡμᾶς. εἰ γὰρ ἡμεῖς ἀμείνους τοῦ πατρός, ἄλλως δὲ καθὸ πατὴρ χείρους, πῶς οὐκ ἂν βελτίους ἐξ ἡμῶν εἰκὸς ἂν ὑπάρξαι. γενέσθωσαν οὖν τινές, οἷς παραθησόμεθα γοῦν ὀνόματα, ὡς ἡμῶν οἱ πρόγονοι συνύφηναν. ὑποδακρύων οὐχ οἷός τε ἐγενόμην, πλείονα γράψαι. καὶ οὐδὲ εἶχον ἀναγκαιότερα τούτων.

Σαρδιανοῖς.

Κροῖσος ἀπέβαλε τὴν λυδῶν ἀρχὴν, ἅλυν διαβάς. ἐλήφθη ζῶν. ἐδέθη πέδαις. ἐπὶ πῦρ ἀνεβιβάσθη, τὸ πῦρ εἶδεν ἡμμένον. αἰρόμενον εἰς ὕψος. ἔζησεν. ἐδόκει γὰρ τοῦ θεοῦ τετιμημένος. τί οὖν ὕστερον οὗτος, ὁ πρόγονος ὑμῶν ἅμα καὶ βασι-

λοὺς. ὁ τοσαῦτα παθὼν παρὰ τὴν ἀξίαν. τραπέζης ἐκοινώνησε τοῦ πολεμίου. σύμβουλος ἦν αὐτοῖς, πιστὸς φίλος. ὑμῖν δὲ ἄσπονδα καὶ ἀκήρυκτα καὶ ἀμείλικτα. ἔτι τε ἀνίερα, καὶ ἄθεα τὰ πρὸς γονεῖς, πῶς τέκνα. τὰ πρὸς φίλους συγγενεῖς, φυλέτας, ἐχθροὶ γεγόνατε, μήτε τὸ μᾶλλον διαβάντες, μήτε δεξάμενοι τινὰ ἄνθρωπον ἔξωθεν. καὶ ἡ γῆ φέρει καρπὸν ὑμῖν; ἄδικος ἡ γῆ.

Συγγραφεῦσι λογίοις.

Φῶς παρουσία πυρός. ἢ οὐκ ἂν ἄλλως γένοιτο. πῦρ μὲν οὖν αὐτὸ τὸ πάθος, καὶ ᾧ γίγνεται. καίει γοῦν. φῶς δὲ ταῖς ὄψεσι μόνον, αὐγὴν ἑαυτοῦ παρέχεται, μὴ βιαζόμενον αὐτάς, ἀλλὰ πεῖθον. ὕμνοι καὶ λόγοι, ὁ μὲν ὥσπερ πῦρ, καὶ πάθος. ὁ δέ, ὥσπερ αὐγή, καὶ φῶς ἐστιν. ὃ κρεῖττον ὄν, εἰ μὴ μεῖζον τῆς ἀρχῆς τὸ ῥηθησόμενον εἴη κἀμοί.

Οὐαλερίῳ.

Θάνατος οὐδεὶς οὐδενός, ἢ μόνον ἐμφάσει. καθάπερ οὐδὲ γένεσις οὐδενός, ἢ μόνον ἐμφάσει. τὸ μὲν γὰρ ἐξ οὐσίας τραπὲν εἰς φύσιν, ἔδοξε γένεσις. τὸ δὲ ἐκ φύσεως εἰς οὐσίαν, κατὰ ταὐτὰ θάνατος. οὔτε γιγνομένου κατὰ ἀλήθειαν τινός, οὔτε φθειρομένου ποτέ. μόνον δὲ ἐμφανοῦς ὄντος, ἀοράτου τε ὕστερον. τοῦ μὲν διὰ παχύτητα τῆς ὕλης, τοῦ δὲ διὰ λεπτότητα τῆς οὐσίας. οὔσης μὲν αἰεὶ τῆς αὐτῆς, κινήσει δὲ διαφερούσης, καὶ στάσει. τοῦτο γάρ που τὸ ἴδιον ἀνάγκη, τῆς μεταβολῆς οὐκ ἔξωθεν γινομένης ποθέν. ἀλλὰ τοῦ μὲν ὅλου μεταβάλλοντος εἰς τὰ μέρη. τῶν μερῶν δέ, εἰς τὸ ὅλον τρεπομένων, ἑνότητι τοῦ παντός. εἰ δὲ ἐρήσεταί τις τί τοῦτό ἐστι τὸ ποτὲ μὲν ὁρατόν, ποτὲ δὲ ἀόρατον, ἢ τοῖς αὐτοῖς γινόμενον, ἢ ἄλλοις, φαίη τις ἄν, ὡς ἔθος ἑκάστου ἐστὶ τῶν ἐνθάδε γενῶν, ὃ πληρωθὲν μὲν ἐφάνη, διὰ τὴν τῆς παχύτητος ἀντιτυπίαν. ἀόρατον δὲ ἐστιν κενωθὲν διὰ λεπτότητα,

τῆς

τῆς ὕλης βίᾳ περιχυθείσης, ἐκρυείσης τε τοῦ περιέχοντος αὐτὴν αἰωνίου μέρους, γίνεται τοῦ δ' οὐδαμῶς, οὐδὲ φθαρτοῦ. τί δὲ καὶ τὸ τῆς πλάνης ἐπὶ τοσοῦτον ἀνέλεγκτον. οἴονται γάρ τινες, ὃ πεπόνθασιν αὐτοί, τοῦτο πεποιηκέναι. μὴ εἰδότες, ὡς ὁ γεννηθεὶς διὰ γονέων γεγένηται, οὐχ ὑπὸ γονέων, καθάπερ τὸ διὰ γῆς φυὲν, οὐκ ἐκ γῆς φύεται. πάθος τε οὐδὲν τῶν φαινομένων περὶ ἕκαστον, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ ἑνὸς ἑκάστου. τοῦτο δέ τι ἂν ἄλλο τις εἰπὼν, ἢ τὴν πρώτην οὐσίαν, ὀρθῶς ἂν ὀνομάσειεν. ἣ δὴ μόνη ποιεῖ τε καὶ πάσχει, πᾶσι γινομένη πάντα. διὰ πάντων θεὸς ἀΐδιος. ὀνόμασι καὶ προσώποις ἀφαιρουμένη τὸ ἴδιον. ἀδικουμένη τε, εἰ τοῦ μὲν ἔλαττον. τό τε δὲ κλαίεταί τις, ὅταν θεὸς ἐξ ἀνθρώπου γένηται, τόπου μεταβάσει, καὶ οὐχὶ φύσεως. ὡς δὲ ἔχει τὸ ἀληθὲς, οὐ πενθητέον σοι θάνατον, ἀλλὰ τιμητέον καὶ σεβαστέον. τιμὴ δὲ, ἡ ἀεὶ σιγή τε καὶ πρέπουσα, εἰ ἀφεὶς θεῷ τὸν ἐκεῖ γενόμενον, ἀνθρώπων τῶν πεπιστευμένων ταῖς νῦν ἀρχαῖς, ἢ πρότερον ἦρχες, αἰσχρόν. εἰ χρόνῳ μὴ λογισμῷ γένοιο βελτίων. εἰ χρόνος καὶ τοὺς κακοὺς λύπης ἔπαυσε. μέγιστον. ἀρχὴ ἱκανὴ, καὶ περὶ μεγίστων. ἄρχων ἄριστος, ὃς ἐὰν αὐτοῦ πρότερον ἄρχῃ. ποῦ δὲ καὶ ὅσιον ἀπεύχεσθαι τὸ βουλήσει θεοῦ γινόμενον. εἰ τάξις ἐστὶ τῶν ὄντων, ἔστι δὲ, καὶ θεὸς ἐπιστατεῖ ταύτης, ὁ δίκαιος, οὐ βουλήσεται τὰ ἀγαθά; πλεονεκτικὸν γὰρ καὶ παρὰ τάξιν τὸ τοιοῦτον. ἡγήσεται δὲ τὰ γινόμενα συμφέρειν. πρόελθε καὶ θεράπευσαι· δίκασον, καὶ παρηγόρησον τοὺς αἰτίους· τῶν δὲ δακρύων οὕτως ἀπολήψεις. οὐ τὰ ἴδια τῶν κοινῶν, ἀλλὰ τὰ κοινὰ τῶν ἰδίων προτιμητέον. οἷον δέ σοι καὶ τὸ τῆς παραμυθίας εἶδος. ζῶν ὅλῳ τὸν υἱὸν ἔθνει πεπένθηκας. ἄμειψαι τοὺς μετὰ σοῦ λελυπημένους. ἀμείψῃ δ', ἐὰν λυπούμενος παύσῃ τάχιον. ἐὰν μὴ προέλθῃς, φίλους οὐκ ἔχεις. υἱὸν δὲ ἔχεις καὶ νῦν τὸν τεθνηκότα. φήσει τις τῶν νοῦν ἐχόντων. τὸ γὰρ ὂν, οὐκ ἀπόλλυται. διὰ τοῦτο ὂν, ὅτι ἔσται διὰ παν-

τὸς ἢ ὅτε τὸ μὴ ὂν γίνεται. πῶς δ' ἂν γένοιτο μὴ ἀπολλυμένου τοῦ ὄντος. εἶπεν ἂν ἕτερός τις, ὡς ἀσεβεῖς τε καὶ ἀδικεῖς. ἀσεβεῖς μὲν τὸν θεόν. ἀδικεῖς δὲ τὸν υἱόν. μᾶλλον δὲ κἀκεῖνον ἀσεβεῖς. βούλει δὲ μαθεῖν, οἷον οὐδεὶ θάνατος; ἄνελέ με πέμψας μετὰ ταύτην τὴν φωνήν. ἣν ἐὰν μὴ μεταμφιέσῃ, παραχρῆμα κρείττονά με σεαυτοῦ πεποίηκας. ἔχεις χρόνον. ἔχεις γυναῖκα ἔμφρονα, φίλανδρον, ὁλόκληρος εἶ. παρὰ σεαυτοῦ λαβὲ τὸ λεῖπον. ῥωμαῖός τις τῶν πάλαι γεγονότων, ἵνα σώσῃ τὸν τῆς ἀρχῆς νόμον τε καὶ κόσμον υἱὸν ἴδιον ἀπέκτεινε. καὶ στεφανώσας ἀπέκτεινε. πόλεων ἄρχεις πεντακοσίων ῥωμαίων ὁ ἄριστος γεγονώς. ταύτῃ σαυτὸν διατίθης. ἐξ ὧν οὐδ' οἰκίας τις ἀσφαλῶς ἄρξει, μή τί γε πόλεών τε καὶ ἐθνῶν. ἀπολλώνιος εἰ παρῆν, φαβοῦλλαν ἂν μὴ πενθεῖν ἔπεισεν.

Βασιλεὺς βαβυλωνίων γάρμος, νεογούνδῃ ἰνδῶν βασιλεῖ.

Εἰ μὴ περίεργος ἦς, οὐκ ἂν ἦς ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις πράγμασι δίκαιος. οὐδ' ἂν ἄρχων ἐν ἰνδοῖς, ἐδίκαζες βαβυλωνίοις. πόθεν γάρ σοι γνώριμος ἦν ὁ ἡμέτερος δήμιος. νῦν δὲ πείρας ἀρχὴν τὴν ἐμὴν, ὑποκοριζόμενος ἐπιστολαῖς, καὶ τοιαύτας ἀρχὰς καθιεὶς, καὶ πρόσχημα ποιούμενος τῆς πλεονεξίας τὴν φιλανθρωπίαν. περαίνεις δὲ οὐδέν. οὔτε γὰρ λαθεῖν δύναμαι.

Ἀπολλώνιος εὐφράτῃ.

Ἦν πραξιτέλης χαλκιδεὺς μαινόμενος ἄνθρωπος. οὗτος ὤφθη παρὰ ταῖς θύραις ταῖς ἐμαῖς, ξίφος ἔχων ἐν κορίνθῳ, μετὰ σοῦ γνωρίμου. τίς οὖν ἡ τῆς ἐπιβουλῆς αἰτία. οὐ γάρ πώποτε σὰς βοῦς ἤλασα. ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα, τῆς τε ἐμῆς φιλοσοφίας, καὶ τῆς σῆς.

Λεσβώνακτι.

α νάχαρσις ὁ σκύθης, ἦν σοφός. εἰ δὲ σκύθης, ὅτι καὶ σκύθης.

Λακεδαιμόνιοι ἀπολλωνίῳ.

τ αὐ δεδομέναν τιμὰν σοὶ ἀπεστάλκαμεν τόδε αὐτὶ γράφον, σημειωσάμενοι τῇ δημοσίᾳ σφραγῖδι ἵνα ἴδῃς.

Ἀπολλώνιος ἐφόροις, καὶ λακεδαιμονίοις.

ἀ νδρας ὑμῶν ἐθεασάμην ὑπήνην μὴ ἔχοντας. τοὺς μηροὺς καὶ τὰ σκέλη, λείους τε καὶ λευκούς. μαλακὰς χλανίδας ἠμφιεσμένους λεπτάς. δακτυλίους πολλοὺς καὶ καλοὺς περικειμένους. ὑποδεδεμένους ὑπόδημα τὸ ἰωνικόν. οὐκ ἐπέγνων οὖν τοὺς λεγομένους πρέσβεις. ἡ δὲ ἐπιστολή, λακεδαιμονίους ἔφασκεν.

Τοῖς αὐτοῖς,

κ αλεῖτέ με πολλάκις βοηθὸν ὑμῖν τῶν νόμων, καὶ τῶν νέων ἐσόμενον. ἡ σόλωνος δὲ πόλις, οὐ καλεῖ με. λυκοῦργον αἰδεῖσθε.

Ἐφεσίων τοῖς ἐν ἀρτέμιδι,

ἔ θος ὑμῖν ἅπαν ἀγιστείας, ἔθος δὲ βασιλικῆς τιμῆς, ἀλλ᾽ ὑμεῖς ἑστιάτορες μὲν καὶ δαιτυμόνες οὐ μεμπτοί, μεμπτοὶ δὲ σύνοικοι τῆς θεοῦ, νύκτας τε καὶ ἡμέρας, ἢ οὐκ ἂν ὁ κλέπτης τε καὶ λῃστής, καὶ ἀνδραποδιστής, πᾶς ἔτι τις ἄδικος. ἡ ἱερὸς ἦν ὁρμώμενος αὐτόθεν, τὸ γὰρ ἀποστεροῦντων, τύχης ἐστίν.

Τοῖς αὐτοῖς,

ἥ λθεν ἐκ τῆς ἑλλάδος ἀνὴρ ἕλλην τὴν φύσιν, οὐκ ἀθηναῖος, οὐδὲ μεγαρεύς γελοῖον ὄνομα, παροικήσων ὑμῶν τῇ θεῷ, δότε μοι τόπον, ἔνθα μὴ καθαρσίων δεήσει μοι, καίπερ ἔνδον ἀεὶ μένοντι.

Τοῖς αὐτοῖς.

α νεῖται θύουσι τὸ ἱερὸν, εὐχομένοις, ὑμνοῦσιν. ἱκέταις. ἕλλησι βαρβάροις, ἐλευθέροις, δούλοις. ὑπερφυῶς θεῖος ὁ νόμος. ἐπιγινώσκω τὰ σύμβολα, τὰ διός τε καὶ λητοῦς, ἐὰν μόνα ταῦτα.

Μιλησίοις.

σ εισμὸς ὑμῶν τὴν γῆν ἔσεισε. τὸ γὰρ ἄλλων πολλῶν πολλάκις. ἀλλ' ἔπασχον μὲν, ἃ ἠτύχουν ἐξ ἀνάγκης. ἐλεοῦντες δὲ, οὐ μισοῦντες ἀλλήλους ἐφαίνοντο. μόνοι δὲ ὑμεῖς, καὶ θεοῖς ὅπλα, καὶ πῦρ ἐπηνέγκατε, καὶ θεοῖς τοιούτοις, ὧν καὶ οἱ ἑτέρωθεν δέονται, καὶ μετὰ κινδύνους, καὶ πρὸ κινδύνων. ἀλλὰ καὶ φιλόσοφον ἄνδρα. ἑλλήνων δύο, δημοσία τὸ πάθημα φλώαντα. καὶ πολλάκις καὶ προαγορεύσαντα γενομένους τοὺς σεισμοὺς αὐτὸν, ὅτε ἔσεισεν ὁ θεὸς, ποιεῖν ἐλέγετε καθ' ἑκάστην ἡμέραν. ὢ τῆς δημοσίας ἀμαθίας. καὶ πατὴρ ὑμῶν λέγεται θαλῆς.

Τραλλιανοῖς.

π ολλοὶ πολλαχόθεν, ἄλλοι κατ' ἄλλας αἰτίας, νεώτεροί τε καὶ πρεσβύτεροι φοιτῶσι παρ' ἐμέ. τὰς φύσεις οὖν ἑνὸς ἑκάστου σκέπτομαι, καὶ τοὺς τρόπους, ὡς ἔνι μάλιστα συνεωρακότα. τό, τε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἑκάστου δίκαιον ἦθος, ἢ τοὐναντίον, εἰς τήνδε τὴν ἡμετέραν οὐκ ἂν ἔχοιμι προκρῖναι, τραλλιανῶν ὑμῶν, οὐ λυδοὺς, οὐκ ἀχαιοὺς, οὐκ ἴωνας, ἀλλ' οὐδὲ τοὺς τῶν ἀρχαίας ἑλλάδος θουρίους, κρότωνας, ταραντίνους, ἤ τινὰς ἄλλους τῶν ἐκεῖ λεγομένων εὐδαιμόνων ἰταλιωτῶν, ἢ ἑτέρων τινῶν. τίς οὖν ἡ αἰτία, δι' ἣν ἀποδέχομαι μὲν ὑμᾶς, οὐ γίνομαι δὲ τούτοις ἀνδράσι σύνοικος, καίπερ ὢν γένος ὑμέτερον; ἄλλοτε ποτ' ἂν εἴποιμι. νῦν δὲ μόνον ὑμᾶς ἐπαινεῖν καιρὸς, ἄνδρας

πεπονὺς ἐγγεγραμμένους ὑμῶν, ὡς πολυπρεπεστέρους τῶν παρ᾽ ἑτέροις, ἀρετῇ, καὶ λόγῳ, καὶ μᾶλλον παρ᾽ οἷς πεπόνηται.

Σαΐταις.

Ἀθηναίων ἀπόγονοί ἐστε, καθάπερ ἐν Τιμαίῳ Πλάτων φησίν. οἱ δὲ, τὴν κοινὴν ὑμῶν θεὸν ἐξορίζουσι τῆς ἀττικῆς, νῆιν μὲν τὴν ὑφ᾽ ὑμῶν, ἀθηνᾶν δὲ τὴν ὑπ᾽ αὐτῶν ὀνομαζομένην, οὐ μένοντες ἕλληνες. ὅπως δ᾽ οὐ μένοντες ἐγὼ φράσω. γέρων σοφὸς οὐδεὶς ἀθηναῖος. οὐ γὰρ ἔφυ γυνὴ πᾶσα παντὸς, ὅτι μηδεμία μηδενός. ὁ κόλαξ παρὰ ταῖς πύλαις. ὁ συκοφάντης πρὸ τῶν πυλῶν. ὁ μαστροπὸς, καὶ πρὸ τῶν μακρῶν τειχῶν. ὁ παράσιτος πρὸ τῆς μουνυχίας, καὶ πρὸ τοῦ πειραιῶς. ἡ θεὸς δὲ, οὐδὲ σούνιον ἔχει.

Ἴωσιν.

Ἕλληνες οἴεσθε δεῖν ὀνομάζεσθαι διὰ τὰ γένη, καὶ τὴν ἔμπροσθεν ἀποικίαν. ἕλλησι δὲ, ὥσπερ ἔθη καὶ νόμοι, καὶ γλῶττα, καὶ βίος ἴδιος, οὕτω καὶ σχῆμα καὶ εἶδος ἀνθρώπων. ἀλλ᾽ ὑμῶν γε οὐδὲ τὰ ὀνόματα μένει τοῖς πολλοῖς, ἀλλ᾽ ὑπὸ τῆς νέας ταύτης εὐδαιμονίας ἀπολωλέκατε τὰ τῶν προγόνων σύμβολα. καλῶς οὐδὲ τοῖς τάφοις ἐκεῖνοι δέχοιντ᾽ ἂν, ἅτε ἀγνῶτας αὐτοῖς γενομένους. εἴ γε πρότερον ἡρώων ἦν ὀνόματα, καὶ ναυμάχων, καὶ νομοθετῶν. νυνὶ δὲ λουκούλλων τε, καὶ φαβρικίων, καὶ γλαυκανίων τῶν μακαρίων. ἐμοὶ μὲν εἴη μᾶλλον ὄνομα μίνερμος.

Ἑστιαίῳ.

Ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπολλώνιος ἦν τρὶς τοῦ μηνοδότου. σὺ δὲ ἅπαξ ἐθέλεις ὀνομάζεσθαι λουκρήτιος. ἢ λούπερκος. τίνος οὐ τούτων ἀπόγονος. αἰσχρὸν, εἰ ὄνομα μὲν ἔχοις τινὸς, τὸ δὲ εἶδος αὐτοῦ μὴ ἔχοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

παῖδας ἐς μὲν πορρωτέρω ξὺν δαίμονι. ἤδη δὲ τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐννῷ ἐβαλόμην. ὁδεύει μοῖρα πρὸς τέλος ἀνδρῶν. οἱ τὰν πρώταν λελόγχασι τιμάν. ἄρξει δὲ τὸ λοιπὸν παιδεία, καὶ μικρὸν ἐπάνω ζυγὸν μείρακες. ἐνταῦθά που δέος, μὴ σφαλῇ τὰ ὑπὸ νέων κυβερνώμενα. σοὶ δ' οὐ δέος, ἐπεὶ βεβιώκαμεν.

Τοῖς στωϊκοῖς.

ὥρα καὶ λιμὸς ἦν Βάσσῳ, καίπερ ὄντων τῷ πατρὶ συχνῶν χρημάτων. πρῶτον μὲν οὖν ἔφυγε Μεγαράδε, σὺν ἑνὶ τῶν λεγομένων ἐραστῶν. ἅμα δὲ καὶ μαστροπῶν. τροφῆς γὰρ ἀμφοτέροις ἔδει, καὶ ἐφοδίων. ἔπειτα ἐκεῖθεν εἰς Συρίαν. ὑπεδέχετο δὲ τὸν ὡραῖον Εὐφράτης, καὶ εἴ τις ὁμοίως ἐδεῖτο τοῦ τότε καλοῦ ὥστε καὶ αἱρεῖσθαί τι τῶν ἀτόπων δι' ἄνοιαν.

Τοῖς ἐν Σάρδεσιν.

ὁ παῖς Ἀλυάττεω σῶσαι τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἀδύνατος ἐγένετο, καὶ ἀμήχανος. καίπερ ὢν βασιλεύς τε καὶ Κροῖσος. ὑμεῖς δὲ ποίῳ πεποιθότες ἄρα λέοντι, πόλεμον ἄσπονδον ἤρασθε. παῖδες, νέοι, πάντες, ἄνδρες, γέροντες, ἀλλὰ καὶ παρθένοι, καὶ γυναῖκες. ἐριννύων νομίσαι ἄν τις τὴν πόλιν εἶναι, καὶ οὐχὶ Δήμητρος. ἡ δὲ θεὰ, φιλάνθρωπος. ὑμῖν δὲ, τίς οὗτος ὁ χόλος.

Τοῖς αὐτοῖς.

ἐικὸς εἰς πόλιν ἀρχαίαν τε καὶ μεγάλην, ἐθελῆσαι φιλόσοφον ἀρχαῖον παραγενέσθαι. καὶ παρεγενόμην ἂν αὐτὸς ἑκὼν, κληθῆναι μὴ περιμείνας, ὡς ὑφ' ἑτέρων πολλῶν. εἰ ποιήσειν μίαν ὑμῶν τὴν πόλιν ἔμελλον, ἤθει, καὶ φύσει, καὶ νόμῳ, καὶ θεῷ. καὶ τὸ ὅσον ἐπ' ἐμοὶ, πάντως ἂν ἐποίησα. στάσις δὲ ὡς ἔφη τις, πολέμου χαλεπώτερον.

Φοιλήταις.

δ ἀφιλοσοφίαν εἴρηται τῶν εἰρημένων ἕκαστον, οὐδ᾽ ἀ-
φράτην. μὴ τὸ πραξιτέλους ξίφος, ἢ τὸ λυσίου φάρμα-
κον περιφοβῆσθαι μέ τις δόξῃ. καὶ τοῦτο γάρ ἐστιν ἀφράτου.

Σιτοκαπήλοις.

ἡ γῆ πάντων μήτηρ. δικαία γάρ. ὑμεῖς δὲ ἄδικοι ὄντες, πε-
ποίησθε αὐτὴν ἑαυτῶν μόνων μητέρα. καὶ εἰ μὴ παύσησθε,
οὐκ ἐάσω ὑμᾶς ἐν αὐτῇ ἑστάναι.

Βασιλεὺς φραώτης ἰάρχα διδασκά-
λῳ, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν σοφοῖς,

ἀ πολλώνιος ἀνὴρ σοφώτατος, σοφωτέρους ὑμᾶς ἑαυτοῦ ἡγεῖ-
ται. καὶ μαθησόμενος ἥκει τὰ ὑμέτερα, πέμπετε οὖν αὐ-
τὸν εἰδότα, ὅσα ἴστε. ὡς ἀπολεῖται οὐδὲν τῶν μαθημάτων ὑ-
μῖν. καὶ γὰρ λέγει ἄριστα ἀνθρώπων, καὶ μέμνηται. ἰδέτω καὶ τὸν
θρόνον, ἐφ᾽ οὗ καθίσαντί μοι, τὴν βασιλείαν ἔδωκας ἰάρχα πά-
τερ. καὶ οἱ ἑπόμενοι δὲ αὐτῷ ἄξιοι ἐπαίνου, ὅτι τοιοῦδε ἀνδρὸς
ἥττηνται. Ἀπολλώνιος τοῖς αὐτοῖς.

ἀ φικομένῳ μοι πεζῇ πρὸς ὑμᾶς ἐδώκατε τὴν θάλασσαν.
ἀλλὰ καὶ σοφίας τῆς ἐν ὑμῖν κοινωνήσαντες, δεδώκατε
καὶ διὰ τοῦ οὐρανοῦ πορεύεσθαι. μεμνήσομαι τούτων, καὶ πρὸς ἕλ-
ληνας. κοινωνήσω τε ὡς παρόντι λόγων, εἰ μὴ μάτην ἔπιον τοῦ
ταντάλου. Τίτῳ βασιλεῖ

μ ἠ βουληθέντι σοι ἐπ᾽ αἰχμῇ κηρύττεσθαι, μηδ᾽ ἐπὶ δηΐων
αἵματι, δίδωμι ἐγὼ τὸν σωφροσύνης στέφανον. ἐπειδή. ἐ-
φ᾽ οἷς δεῖ στεφανοῦσθαι, γινώσκεις.

Δημητρίῳ συνιεῖ.

δ ἰδὼ μίσει βασιλεῦ τίτῳ διδάσκαλον τοῦ τῆς βασιλείας
ἤθους. σὺ δέ, ἀληθεῦσαί τε με πρὸς αὐτὸν δίδου. καὶ γίγνου
αὐτῷ, πλὴν ὀργῆς, πάντα.

Αὐτοκράτωρ οὐεσπεσιανὸς ἀπολλωνίῳ φιλοσόφῳ χαίρειν.

Εἰ πάντες ἀπολλώνιε, κατὰ ταὐτά σοι φιλοσοφεῖν ἤθελον, σφόδρα ἂν εὐδαιμόνως ἔπραττον, φιλοσοφία τὲ καὶ πενία. φιλοσοφία μὲν ἀδεκάστως ἔχουσα. πενία δ᾽ αὐθαιρέτος.

ἔρρωσο.

ΤΕΛΟΣ.

ΜΙΘΡΙΔΑ'ΤΗΣ, ΒΑΣΙΛΕΙ̂ ΜΙΘΡΙΔΑ'ΤΗ ΤΩ̂ Α'ΝΕΨΙΩ̂ ΧΑΙ'ΡΕΙΝ.

τ Τὰς Βρούτου ἐθαύμασα πολλάκις ἐπιστολάς· οὐ μόνου
δεινότητος καὶ συντομίας χάριν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἡγεμο-
νικοῦ φρονήματος ἐχούσας χαρακτῆρα. ἐοίκασι γὰρ
οὐδὲν νομίζειν καλόν, εἰ μὴ μεγαλοψυχίας ἔχοιντο. ἐγὼ δ' ἃ
περὶ τῶν τοιούτων φρονῶ λόγων, οὐδ' ἐν τῷδε ἀξιῶ διαμφισ-
βητεῖν. ἀποφαίνοντος δέ σου δυσαπονείτους αὐτὰς ἔχειν, ὢ ἡθικὴν
δεῖν πεῖραν ποιήσασθαι τῆς ἀντιγραφῆς. καὶ ποιείσασθαι λό-
γους, οἵους εἰκὸς ἦν ἕκαστον ἀποκρίνασθαι τῶν ἐπεσταλκότων. ἦν
δὲ δυσεύρετος ἡ ἐπιστολή, κατὰ ἄγνοιαν τῆς τότε περὶ τὰς πόλεις
τύχης τε καὶ γνώμης. οὐ μὴν ταύτῃ γε αὐτίκα τῆς ὁρμῆς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐξι-
στορεῖν ἐπελεξάμην. τὰ δὲ ταῖς δευτέραις, ἃ καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς ὑποση-
μαίνεσθαι περὶ τῶν προτέρων συνεὶς, οὐχ ἥκιστα παρέζευξα, καὶ τὸν
ἐπινοίας κατὰ λόγον. φύσει δέ πως δυσχερὲς ἀποβαίνει, τὸ εἰς ἀλ-
λοτρίαν συνδραμεῖν εὐστοχίαν, ὁπότε καὶ ἰδίαν χαλεπὸν ἀνα-
λογίσασθαι. ὁ γοῦν Βροῦτος, μυρίας ὡς εἰκὸς ἄνδρα πολλοῖς ἔθνε-
σι διαπολεμοῦντα, διαπρεσβευσάμενος ἐπιστολάς, εἴτε ἰδίας,
εἴτε τινὸς τῶν εἰς ταῦτα μισθοῦ δοκίμων, μόνας ἐξέδωκε τὰς
εὐφρόνως γραφείσας, διὰ τὸ ἀρκέσαι ταῖς ὀλίγαις μόλις τὴν δι-
όρθωσιν. ὁπότε οὖν ἐκεῖνος ἠσθένησεν ἑαυτὸν ἐν πᾶσι μιμή-
σασθαι, πῶς οἷόν τε ἡμᾶς, ἑτέρῳ ἐξομοιωθῆναι, καὶ τηνικαῦτα σφᾶς
ὁμοτονῆσαι προθέσει. ἀλλά πως γλυκὺ πάθος ἐλπίς, οὐ τῇ ἐπι-
τυχίᾳ δελεάζουσα μόνον, κολακεύουσα δὲ καὶ τὸ ἀπότευγ-
μα. δι' ἣν οὐδενὸς ἄλλου λείπεσθαι δικαιῶ μάλιστά σοι χαρι-

θθ

εἶσθαι. ἐπεὶ κἀκεῖνό γε οὐ λέληθεν, ὅτι ὁ μὲν πολλοῖς ἀνδράσιν ἐν δήμοις γράφων, εἰκότως ἑνὸς ἐξείχετο χαρακτῆρος. ὁ δὲ ὑπὲρ πολλῶν διαλεγόμενος, ἐὰν μὲν ἀλλάσσῃ τὸν τύπον, ἀποπεπλανῆσθαι δόξει τοῦ σκοποῦ. τῇ δὲ αὐτῇ προσέχων ἰδέᾳ, καὶ ἀπίθανος φανήσεται, καὶ αἰόλος. ἔτι πρὸς τούτοις ἐνθυμητέον, ὡς ἡγεμόνος μὲν ἴδια οἴονταί τινες τὰ γέμοντα ὑπεροψίας, ἐπιστέλλειν τοῖς ὑπηκόοις· ἡμῖν δὴ αὐθάδης ἀντιγραφὴ, κατέγνωσιν ὡς ἠλιθίοις φέρει. τὸ δὲ ταπεινὸν, οὐκ ἔτ' ἀναλογεῖ πρὸς τὴν ὁμοίαν ἀπόκρισιν. ὅμως δ' οὖν τὰ δυσχερῆ, καίπερ τοσαῦτα ὄντα προσεκλογισάμενος, οὐδὲν ἧττον ὑπέστην τὸ ἔργον. βραχὺ μὲν ἐμαυτῷ γύμνασμα συντάξας. σοὶ δὲ, οὐ μέγα κτῆμα. ἀλλὰ τοῖς πολλοῖς τάχα καὶ ἀκαταφρόνητον. φιλεῖ γὰρ τὰ πρὸ τῆς πείρας θαυμαστὰ, μετὰ τὴν ἐκ τοῦ συντελέσματος γνῶσιν, ῥᾴδια εἶναι παραθεωρεῖσθαι.

Μιθριδάτου συναγωγὴ τῶν βρούτου ἐπιστολῶν.

Βροῦτος περγαμηνοῖς.

ἀ κούω ὑμᾶς δολοβέλλᾳ δεδωκέναι χρήματα. ἃ εἰ μὲν ἑκόντες ἔδοτε, ὁμολογεῖτε ἀδικεῖν με. εἰ δὲ ἄκοντες, ἀποδείξατε, τῷ ἐμοὶ ἑκόντες δοῦναι.

Περγαμηνοὶ, βρούτῳ.

χ ρήματα δολοβέλλᾳ μὲν ἔτι ἀποροῦντες, ἐβιάσθημεν παρασχεῖν. σὺ δὲ ὑμᾶς δοῦναι θέλοντας ᾔτηκας, ὅτε δυσπλήρωτον ἐν ἀπορίᾳ τὸ πρόθυμον.

Βροῦτος περγαμηνοῖς.

τ ὰ χρήματα ἡμῖν, εἰς ὃν ἐπετάξαμεν καιρὸν μὴ πέμψαντες, οὐδὲν ἄλλο, εἰ μὴ τὸ δοκεῖν μετὰ τοῦ βεβιάσθαι ταῦτα παρασχεῖν ὠφέλησθε. ὥστε διχόθεν ὑμᾶς βεβλάφθαι, καὶ τῷ τὰ ἀναλώματα κατ' ἴσον ὑπομεῖναι. δώσετε γὰρ το-

σοῦ τοῦ καλικίου, ὅσωπερ ἄκοντες. καὶ τό, ἣν εἰκὸς αὐτὶ τῶν ὑπερ-
γηθέντων φέρεσθαι χάριν ὑμᾶς ἀφῃρῆσθαι. οὐ γὰρ χρὴ τὴν τῶν
προθύμων ὑπηκόων παρρησίαν νέμεσθαι τοὺς οὐκ ἄν, εἰ μὴ με-
τὰ ἀνάγκης, ταῦθ᾽ ἡμῖν παρασχόντας.

Περγαμηνοὶ βρούτῳ.

ε ι ῥᾴδιος ὁ πόλεμός σου, οὐκ ἂν περιεμένομεν βραδυτῆτι
διαβαλεῖν τὴν χάριν. τί γὰρ δὴ ὄφελος, τοῖς καὶ ἀρνήσωνται
βιασθησομένοις, ἐὰν μετὰ μελλήσεως ἀμφότερα ζημιωθῶσι.
καὶ διδόντες τὸ ἀνάλωμα, καὶ τὴν ἀμοιβὴν ἀπολέσαντες. ἀλλ᾽ ἴ-
σθι, ὅτι τὸ μὲν τάχος, περιουσίας ἔργον ἐστίν. ὁ δὲ χρόνος, σπουδῆς
ἐνικῆσαι βιαζομένης ἀπορίαν. οὐ δὴ δίκαιον τὴν τῶν παρὰ δύ-
ναμιν ἐπειχθέντων κακοπραγίαν, ἔλαττον φέρεσθαι τῶν οὐκ
ἄν, εἰ μὴ ὑπὸ ἀπορίας ταχυνάντων.

Βροῦτος περγαμηνοῖς.

τ ὰ χρήματα ὑμῶν ἐκόμισαν οἱ πρέσβεις. ὡς μὲν πρὸς ἣν
ἠπιστάσθε ἀσθένειαν, πλείω. ὡς δὲ πρὸς ἣν ᾐτούμεθα χρεί-
αν, ὀλίγα. φυλάττεσθε οὖν, μὴ καὶ δύνησθε πλεῖον, οὗ προσποιεῖ-
σθε. καὶ βούλεσθε ἔλαττον, οὗ δύνασθε.

Περγαμηνοὶ, βρούτῳ.

ε πέμψαμέν σοι χρήματα, εἰ καὶ τῆς σῆς ἐλάττονα χρείας,
ἀλλ᾽ οὖν τῆς ἑαυτῶν ὑποσχέσεως πλείονα. παρῃτούμεθα
μὲν γάρ, ὡς μικρότερα ἢ βουλόμεθα ἔχοντες. ἐπείσαμεν δέ, ὡς
πλεῖον, ἢ δυνάμεθα σπουδάσαντες.

Βροῦτος, περγαμηνοῖς.

δ ολοβέλλας, ἐστὶν ἡμῖν μὲν πολέμιος, ὑμῖν δὲ φίλος. ᾧ
εἰς ἅ τε ἂν καὶ καθ᾽ ἡμῶν ὑπουργεῖσθε. τί δὴ τὰ ἂν ἕποιτο,
τοῖς τὰ αὐτὰ ἐκείνῳ ἑλομένοις, εἰ μὴ ἁλόντας ἴσα πολεμίοις πά-
σχειν. οὐδὲ γὰρ μετάνοιαν δοτέον τοῖς οὐ πρίν, ἢ ἐς τὸ παντελὲς κα-
μεῖν, μετανοοῦσι.

Περγαμηνοὶ, βρούτῳ.

τ ἧς μὲν πάλαι πρὸς δολοβέλλαν φιλίας, σὺ αἴτιος, ὁ δὲ ἡμῖν ἐπιστέλλων. ἀνάγκη γὰρ τὰς ἐκείνου κολακείας ἐπιταγὰς, πρὶν ἥκειν, πρὸς ὃν ἀπεκλινόμεθα. τὴν δ' εἰς τὸ μέλλον μετάνοιαν, μὴ ἀφαιροῦ, τῶν εἰ καὶ βραδέως, ἀλλ' οὖν ὅταν δύνωνται τὸ ἀγνοηθὲν διορθουμένων.

Βροῦτος, περγαμηνοῖς.

ψ ήφισμα ὑμέτερον, οἱ πρέσβεις ὑμῶν ἀπεκόμισάν μοι ἐν ἀβδήροις, τῆς ἀπ' ἰταλίας στρατιᾶς ἐπισκοπουμένῳ. δεξάμενος δὲ, τῆς μὲν βραδυτῆτος ὑμᾶς ἐμεμψάμην. περγαμηνοῖς γὰρ ταῦτα φρονεῖν ἐκ πολλοῦ ἂν ἐβουλόμην, καὶ ἔδει. ἐπῄνεσα δὲ τῆς εἰς τὰ ἄλλα προθυμίας, καὶ τῆς δωρεᾶς τῶν διακοσίων ταλάντων. δ' ἧς πάλαι ἀκούοντες, δοῦναι δολοβέλλᾳ τὰ πεντήκοντα ἀπεδείξατε.

Περγαμηνοὶ βρούτῳ

κ αὶ τάχιον ἐφρονοῦμεν, ἃ προσῆκον ἦν. καὶ νῦν οὐ βραδέως, ἀλλ' ἡνίκα δυνατὸν ἐξεγένετο ἡμῖν, τὰ εἰκότα συντελοῦμεν. οἱ γοῦν ἐν περιουσίᾳ μὴ πλεῖον δολοβέλλᾳ πεντήκοντα δόντες ταλάντων, τετραπλάσιονά σοι, καίπερ ἐνδεόμενοι συνεισφέρομεν, ὅπως μάθῃς, ὅσον ἑκούσιος ὑπουργία πενομένων τῆς ἀβουλήτως ἐν ἀπορίᾳ βιασθέντων ὑπερέχει.

Βροῦτος ῥοδίοις.

ξ ανθίους ἀποστάντας χειρωσάμενοι, ἡβηδὸν ἀπεσφάξαμεν. τήν τε πόλιν κατεπρήσαμεν. παταρεῦσι δὲ προσθεμένοις ἡμῖν, τῶν τε φόνων ἄφεσιν ἐδώκαμεν, ἐλευθέρους τε αὐτονόμους αὐτοὺς εἶναι συγχωρήσαντες, εἰς ἐπισκευήν τε τῶν ὑπὸ τοῦ χρόνου καταλελυμένων παρ' αὐτοῖς, πεντήκοντα τάλαντα ἐχαρισάμεθα. ὑμῖν οὖν βουλομένοις περὶ ἑαυτῶν, πάρεστιν ὁρᾶν ὅ δεῖ, εἴτε χρὴ πολεμίους ἡμᾶς, ὥσπερ ξάνθιοι, εἴτε φί-

λους

λους καὶ εὐεργέτας, ὃν τρόπον Παταρεῖς αἱρεῖσθαι.

Ῥόδιοι Βρούτῳ.

ο Οὐκ εἰς βαρέως τοῖς ἐλευθερίαν ἀσπάσασι Ξανθίων προσηνέχθης ἤδη, καὶ ἡμεῖς τοὺς ἐπὶ δουλείᾳ σε δυνασθέντων μιμησόμεθα Παταρεῖς. ἀλλ' ἐκείνων μὲν ἀπευξάμενοι τὴν τύχην, πειρασόμεθα τῆς εὐγενείας ἔχεσθαι. τούτους ἢ μεμψάμενοι τῆς γνώμης. οὐ ζηλώσομεν τῶν ἀπὸ σοῦ λημμάτων ἐνδοξοτέραν ἡγούμενοι, τὴν μετὰ κινδύνων ἐλευθερίαν, τῆς ἐπὶ τὸ κερδαίνειν αὐτομολίας.

Βροῦτος Κῴοις.

ρ Ῥόδος μὲν ἤδη δεδούλωται Κασσίῳ. πόλις αὐθαδέστερον αἰσθομένη καὶ τῆς οἰκείας ἰσχύος μᾶλλον, ἢ βεβαιότερον. Λυκία δὲ ἡμῖν ὑπήκοος πᾶσα. ἡ μὲν πολέμῳ κάμνουσα, ἡ δὲ ἐκ τῆς ἀνάγκης ὠφελημένη τὸ ἀβίαστον. ἑκόντες γὰρ εἵλοντο, ἃ μετ' οὐ πολὺ, ἔμελλον μὴ βουλόμενοι. καὶ ὑμεῖς οὖν αἱρεῖσθε, ἢ πολέμῳ βιασθέντες δοῦλοι, ἢ ἑκουσίως ἡμᾶς δεξάμενοι φίλοι γενέσθαι

Κῷοι Βρούτῳ.

ο Οὐχ ἡ Ῥοδίων ἅλωσις ἐξέπληξεν αὖ ἡμᾶς, μὴ τὰ σὰ φρονοῦντας, οὔτε ἡ Λυκίων ἀπραξία μετὰ κολακείας ἔπεισεν. ἐλπὶς γὰρ καὶ φόβος, ἐν φίλοις μὲν ἀξιόπιστον· ἐν δὲ τοῖς ἀλλοτριουμένοις ἀκαταφρόνητον. ἀλλ' ἡμεῖς ἄνωθέν σοι προσχωροῦντες, καθ' ἓν ἀχθόμεθα. εἴ τε δόξαιμεν, ἢ ἀπειλῆς, ἢ ὑποσχέσεως γεγονέναι κτῆμα. ἔχε οὖν ἡμᾶς ὑπόδειγμα φιλίας πρὸς ἄλλους μᾶλλον, ἢ ἑτέρων ἐφ' ἡμᾶς προσδέχου.

Βροῦτος, Κῴοις.

ο Οὐδὲν οὔτε θαλάττης ἄνευ νεῶν. οὔτε ἀγεωργήτου γῆς ὄφελος. πορίσατε οὖν περὶ τὰ σκάφη. ὡς εἰ δ' οὖν δὲ εἴητε ἄποροι, μηδὲν ἢ πειρωτῶν πλέον ἐκ θαλάττης ὀνησόμενοι.

Κῴοι βρούτῳ.

κ αὶ γεωργίαν ἔστιν ὅτε ἢ ναυτιλίαν ἐμποδίζει καιρός. ἀλλ' οὔτε γῆς ἀποστεροῦνται, οὔτε θαλάττης, οἱ φύσει ταῦτα ἔχοντες. οὐ γὰρ ἴσον τῷ μηδ' ὅλως κεκτῆσθαι, τὸ κἂν ἐλλείπῃ ποτὲ εἰς τὴν χρείαν ἀδιόρθωτον.

βροῦτος παταρεῦσιν.

δ αμάσιππον ῥοδίων ναύαρχον, μετὰ τὴν ῥοδίων ἁλῶσιν φυγόντα, μετὰ δυοῖν καταφράκτων, ἐπυθόμην παρ' ἑρμοδώρου τοῦ σαμίου ἐμπόρου πεφευγέναι ἐν μεγίστῳ ὑμετέρῳ λιμένι. κατασχεθῆναι μὲν οὖν αὐτὸν ἐκεῖσε, οὐδὲν ἁμάρτημα ὑμέτερον ἡγοῦμαι εἶναι. κατασχεθέντα δέ, εἰ περαιτέρω ποι τῶν ὑμῶν ἀποδρᾶναι ἐάσητε, ἢ ἀδικίας, καὶ ἀνανδρείας ὑμῶν καταγνώσομαι.

Παταρεῖς βρούτῳ.

ἐ ι θᾶττον ἡμῖν ἑρμόδωρος ἦ σύ, περὶ τοῦ ναυάρχου προσήγγελκεν, οὐκ ἂν ὥσπερ εἰσπλεύσας ἔλαθε δαμάσιππος, οὕτω δὴ καὶ ἀπαίρων διέφυγεν. ἀλλὰ μέρος ἂν τῆς ῥοδίων ἁλώσεως ἐγένετο. νυνὶ δὲ σύγγνωθι τῷ τε λάθει τῆς ἀγνοίας, ἧς ὑποτίμησιν ἢ τὴν ἀρχὴν δέδωκας. οὔτε γὰρ ἀδικίας ἔργον τὸ λαθόντα καταδέξασθαι, οὔτε ἀσθενείας, τὸ ἐκδιδράσκοντα ἀγνοῆσαι.

βροῦτος καυνίοις.

ἐ ὐνοεῖν μὲν ἡμῖν πρεσβευόμενοι προσποιεῖσθε. τὰ δ' ἔργα, εἰς οὐδὲν ὧν ἐχρῆν ἐσπουδακότας ἐλέγχει. ὁρᾶτε οὖν, μὴ καὶ ἡμεῖς τῇ διὰ τῶν ἔργων πεισθέντες δυσμενείᾳ μᾶλλον, ἢ τὴν ἐκ τῶν λόγων ἡδονὴν θηρώμενοι, ὡς ἐχθροῖς ὑμῖν προσενεχθῶμεν.

Καύνιοι βρούτῳ.

ὀ ὐδὲν θαυμαστὸν εἰ πρεσβεύοντες ὑπὲρ εὐνοίας ἐν ταῖς ὑπουργίαις, καταδεέστεροι τῆς χρείας ἐλεγχόμεθα. ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐσπουδακότων ἔργον. τοῦτο δὲ ἀσθενούντων. διὸ χρὴ τὴν ἐκ τῆς προθυμίας διάθεσιν μᾶλλον, ἢ τὸ ἐν τοῖς ἔργοις ὑποδεὲς

σκοποῦντα, φίλους νομίζειν, τοὺς δὲ ἃ μὴ δυνάμεθα προστάζοντας.

Βροῦτος Λυκίοις.

ὅ σα παρ' ὑμῖν ἐστι μηχανικὰ ὄργανα τειχομαχίας, ἢ ναυμαχίας ἐπὶ καιροῦ διαπέμψατε Κασσίῳ τῷ συνάρχοντι, πορθοῦντι Ῥόδον, θᾶττον ἡμερῶν τριάκοντα, ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας τὴν ἐπιστολὴν ταύτην δέξησθε. ἵνα μὴ τοῖς κατ' ἐκείνων ἡμῖν παρεσκευασμένοις, ἀναγκασθῶμεν χρήσασθαι καθ' ὑμῶν.

Λύκιοι Βρούτῳ.

ὀ ξείας ἐπιταγῆς ἀπόκρισις μία, τὸ ῥᾳδίως ὑπουργῆσαι. διὸ πειρασόμεθα φθάσαι τοῖς ἔργοις, τὴν ἀπὸ σοῦ προθεσμίαν. ἐπεὶ καὶ σὺ ταῖς ἀπειλαῖς τὴν παρ' ἡμῶν ὑπόσχεσιν ἔφθακας. εἰ μέντοι τὰ ὄργανα μὴ ἄχρηστα φανείη διὰ παλαιότητα ὡς καὶ τὰ Ῥοδίων, αἱρήσεις ἐπ' ἄλλους ἄχρηστα.

Λυκίοις, Βροῦτος.

α ἱ μηχαναὶ ὑμῶν μετὰ τὸν πόλεμον ὡς ἡ παροιμία ἐκομίσθησαν. ἀλλ' ὑμᾶς τε ἐπαινοῦμεν, οὐ γὰρ ὑστερήσατε, εἰς ἣν ἐκελεύσαμεν προθεσμίαν. ἕκαστος δὲ ἔφθασεν.

Λύκιοι Βρούτῳ.

η αἴ σοι τάχιον ἐλπίδος νῖκαι συμβαίνοι· καὶ ἡμῖν δὲ ῥᾴδιον ἐπιταγῆς ὑπουργεῖν, εἰ μέλλεις τοὺς συμμάχους, ἐξ ὧν ἂν τύχῃ ἕκαστος ἀποδέχεσθαι.

Λυκίοις, Βροῦτος.

ξ άνθιοι τὴν ἐμὴν εὐεργεσίαν ὑπεριδόντες, τάφον τῆς ἰδίας ἀπονοίας ἐσχήκασι τὴν πατρίδα. Παταρεῖς δὲ πιστεύσαντες ἑαυτοὺς ἐμοί, οὐδὲν ἐλλείπουσι διοικοῦντες τὰ καθ' ἕκαστα τῆς ἐλευθερίας. ἐξὸν οὖν καὶ ὑμῖν, ἢ τὴν Παταρέων κρίσιν, ἢ τὴν Ξανθέων τύχην ἑλέσθαι.

Λύκιοι, Βρούτῳ.

ξ ανθίοις μὲν συναχθόμεθα τῆς συμφορᾶς, ἣν πρόστιμον ἀνοίας ἔχουσι, τὸ μὴ δὲ μετανοῆσαι δύνασθαι· πα-

Παταρεῦσι δὲ συνήχθημεν σωφρόνως, ἅμα καὶ ἀτυχῶς ἑλομένοις. ἃ ἔμελλε συνοίσειν αὐτοῖς. αὐτοὶ δὲ οὐχ οὕτως ἠλιθίως φρονοῦμεν. ὥστε παρ᾽ ἐν φίλοις ἀριθμουμένοις ἀτυχεῖν, τὴν δὲ τῶν δι᾽ ἔχθραν κεκολασμένων ἀτυχίαν ἐλέεσθαι.

Βροῦτος Λυκίοις.

Ξανθίων τοὺς διαφεύγοντας οἱ ὑποδεξάμενοι ὑμῶν, οὐδὲν μετριώτερον πείσονται Ξανθίων. Παταρεῦσι δὲ, καὶ Μυρεῦσι, καὶ Κορυνίοις, καὶ Φασηλίταις, κἂν ἄλλό τι ἂν ποιεῖν ὑποδεξάμενοι αὐτοὺς ἐθέλωσιν, ἐπιτρέπω. ἵνα τοῦτο ὀρθῶς αὐτοὺς βεβουλεῦσθαι, φίλους ἡμᾶς, ἀλλὰ μὴ πολεμίους ἑλόμενοι, ἔργῳ αἴσθωνται ὁρῶντες Ξανθίους.

Λύκιοι, Βρούτῳ.

Οὐδὲ αὐτοὶ Ξανθίους ὑποδέξασθαι διεγνώκαμεν, εἰ κοινωνοὶ τῆς συμφορᾶς μᾶλλον ἢ ἐπικουφίζειν μέλλομεν αὐτοῖς τὸ ἀτύχημα. ἐοίκασι δὲ κἀκεῖνοι παραλιπόντες τοὺς μηδὲν ὀνήσαντας ἡμᾶς Παταρεῦσι, καὶ Μυρεῦσι, καὶ Φασηλίταις, καὶ Καρυνίοις, ὡς βεβαιοτέροις προσφεύξεσθαι βοηθοῖς. δῆλον γὰρ πεποίηκας ὦ Βροῦτε, οὐ δι᾽ ὀργὴν ἐλαύνων τοὺς φυγάδας ἐκ Λυκίας. ὑπὲρ δὲ χρηστότητος διδάσκων. τίσιν ἥδιον αὐτοὺς χαρίσῃ.

Βροῦτος, Κῴοις.

Οἱ πεμφθέντες ἐπὶ τὴν παρ᾽ ὑμῶν συμμαχίαν, ἀπήγγειλάν μοι τὰς ναῦς ὑμῶν ἄρτι κατασκευάζεσθαι. εἰ δὲ εἰς τὸν τοῦ πολέμου καιρὸν παρασκευάζεσθε, τί χρήσεσθε ταῖς παρασκευαῖς, οὐκ οἶδα. τί γὰρ πλέον ὄφελος ἰσχύος ἀκαίρου. ἧς παντελὴς ἀσθένεια τὸ ἄχρηστον.

Κῷοι πρὸς ταῦτα.

Τοὺς μὲν ἰδίους ἐπιστάμεθα καιρούς, ὅτι μακρόθεν τῆς χρείας προκυβεύεσθαι δεῖ. τοὺς δὲ τῶν συμμάχων, οὐ ῥᾴδιον συνιδεῖν, εἰ μὴ πρὸ πολλοῦ τις καταγγέλλοι. τὴν μέντοι πα-

ρασκευὴν, μὴ νόμιζε ἄχρηστον εἶναι εἰς τὸ παρὸν ἐλλείπη. σώ-
ζεται γὰρ τοῦτο ἀκεραιφνὲς εἰς τὰ μέλλοντα.

Βροῦτος, Καυνίοις.

α Αἱ μὲν κατ' ὄψιν ὑπουργίαι τῶν κακῶν, κολακείας, καὶ φό-
βου τὸ πλέον μεμοίρανται. τὸ δὲ προθύμως εἰς ὃ ἂν ἐπι-
στέλλωμεν ὑπακούειν, πολλὴν ἐνδείκνυται βεβαιότητα. καὶ ὑμεῖς
οὖν ὑπὲρ ὧν ἐγράψαμεν διασκέψασθε. πότερον ὑπουργίας
δι' ἀνάγκην, ἢ πίστεως διάνοιαν ἔχειν δόξαι. πίστις γὰρ αὐτῆς ἐρήμης
τῆς βεβαιότητος ἀεὶ φανεῖται, τὸ διηνεκῶς ὑμῶν εἰς τὰς χρεί-
ας ἕτοιμον.

Καύνιοι, βρούτῳ.

π Πίστις εὐνοίας, οὐ τὸ συνεχῶς ὑπουργεῖν. τοῦτο γὰρ μόνης ἰ-
σχύος ἔργον, ἀλλὰ τὸ μὴ ὀκνεῖν, ἐν οἷς ἄν τις δυνατὸς ᾖ
καιροῖς. ἡμεῖς δ' εἰ ἐμέλλομεν ἐκ τῶν ἐλλειμμάτων τὴν παλαι-
ὰν σπουδὴν ἀπιστεῖσθαι, μάτην ἂν ἡγησαίμεθα καὶ τὰ πρότερα
μεμοχθηκέναι. οὐδὲ γὰρ εἰκὸς τότε ἡμᾶς πεπλανῆσθαι τὴν
πρὸς σὲ φιλίαν. ἣν φόβος μὲν καὶ ἀποῦσαν πάντως ἐκολάκευ-
σεν. κολακεία δὲ, καὶ παροῦσαν διεψεύσατο.

Δαμᾶ βροῦτος.

ο Ὅπλων καὶ χρημάτων χρεία. ἢ πέμπε, ἢ ἀποφαίνου.

Δαμᾶς βρούτῳ.

ε Εὐπορούντων ἔργον, τὸ πέμψαι, πενομένων δὲ, τὸ ἀπο-
φαίνεσθαι.

βροῦτος, κυζικηνοῖς.

τ Τὰ ἀπὸ βιθυνίας ὅπλα παραπέμψατε μέχρι ἑλλη-
σπόντου, ἢ κατὰ γῆν ἐπιθέμενοι, ἢ κατὰ θάλατταν, αἴσθοισθε δ' ἂν
αὐτοὶ, τὴν ῥᾴονος αὐτῶν κομιδῆς. εἰ μέντοι βραδύτερον ἢ δεῖ,
ἡμῖν ἔλθοι, ὥσαν εἰ καὶ παράπαν φθαρείη, ἢ καὶ ὑπὸ πολεμίοις γέ-
νηται, ὑφ' ὑμῶν ἠδικῆσθαι δόξομεν.

Κυζικηνοὶ, βρούτῳ.

Παραπέμψαι τὰ ὅπλα, καὶ κατὰ γῆν, διὰ τοὺς πολεμίους, καὶ κατὰ θάλατταν διὰ τοὺς χειμῶνας, χαλεπόν· μάλιστα σοῦ τὰ ἐναντιώτατα συνάψαντος, τάχος, καὶ ἀσφάλειαν. ὅμως δὲ σπουδῆς οὐδεμιᾶς λειψόμεθα, ἐὰν τὰ ἐκ τῆς τύχης συμβησόμενα, μὴ τοῖς ἀόκνως ὑπηρετήσασι προστεθῇ.

Κυζικηνοῖς, βροῦτος.

Ἐκομίσθη τὰ ὅπλα, καὶ εἰς ὃν ἐβουλόμεθα καιρόν. τῆς οὖν λειτουργίας ταύτης, ἐν δέοντι γενομένης, ἀντιδίδομεν ὑμῖν τὴν προικόννησον, σὺν ταῖς ἐν αὐτῇ λιθουργίαις.

Κυζικηνοὶ βρούτῳ.

Ὅ ὑπὲρ κέρδους ἐλπίδι ἐσπεύσαμεν ἀποστεῖλαι, οὔτε εἰς τὰ λοιπὰ ὀκνηρῶς ἐμέλλομεν ἕξειν, ἐπαινεθέντες ἀμισθί. ὅμως ἀξιούμενοι δωρεᾶς, ἡδόμεθα τῇ σῇ μαρτυρίᾳ πλέον, ἢ ταῖς προικοννησίων λατομίαις.

Κυζικηνοῖς, βροῦτος.

Οἱ πρέσβεις ὑμῶν συνέτυχόν μοι ἀπιόντι ἐπὶ τὸν πόλεμον. καὶ παρεῖσθαι τῆς συμμαχίας ἱκέτευον, ἀσθένειαν αἰτιώμενοι, καὶ τὸ ἀπορεῖν τὰ κοινά. δίκαιον μὲν οὖν ἦν, πλησίον ἤδη τῆς χρείας οὕτως ἐπειγούσης, καὶ εἰ πρότερον οὐκ ἔδοτε, κἂν νῦν ἐπιπέμψατε. πλέον γὰρ ἂν ἐτίμα τὴν λειτουργίαν ὑμῶν ὁ καιρός. ἐπεὶ δὲ ἐοίκατε τὰ κακίω τοῦ πολέμου προλαβεῖν ἐλπίδι, τῇ μὲν ἀσθενείᾳ ὑμῶν, ἣν αἰτιᾶσθε, ἥδομαι. τοὐναντίον γὰρ ἠχθέσθην ἄν, ἀκούων ἰσχύειν ὑμᾶς κακοὺς ὄντας. τοὺς δὲ ἄνδρας ὑμῶν, συμμάχους μὲν οὐκέτι, ὑπουργοὺς δὲ ἄκοντας ἕξω. λέληθε δ᾽ ὑμᾶς οὐδαμῶς, ὡς δεινὸν τῆς ἐκ τοῦ πολέμου μετασχεῖν νίκης εἰ γένοιτο, τοὺς τὸ ἐφ᾽ ἑαυτοῖς, εἰς πᾶσαν ἡμᾶς ἀσθένειαν προδόντας.

Κυζικηνοὶ, βρούτῳ.

Τὸ σπουδαῖον ἡμῶν, οὐκ ἐξ ὧν πολλάκις ὑπουργήσα-

μὲν μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς παρὰ σοῦ δωρεαῖς μαρτυρηθὲν, ἐδόκει πιστεύεσθαι. ἐπεὶ δὲ τοῖς κατὰ προαίρεσιν οὐχ ἅπαντες ὁμονοοῦσιν οἱ καιροὶ, τί δεῖ μέρος ἔχθρας ἀριθμῆσαι, τὴν ποτὲ ἀσθένειαν. πᾶν γὰρ τοὐναντίον, μιᾶς ὑπολήψεως μεγαλοψυχίας, τὸ παραλυωρεῖν τοὺς ὀρθῶς διακονήσαντας. καὶ συγγνώμην ὑποτιμήσει χαρίζεσθαι. σὺ δὲ καὶ προσεφήδεσθαι τῇ ἀδυναμίᾳ ἔφης ἡμῖν. ὥσπερ οὐχὶ σοὶ ἐκλείπειν μέλλοντος, ὅσον ἂν ἡμῖν ἐνδέῃ. τοὺς μὲν οὖν ἄνδρας, εἴτε συμμάχους, εἴτε ὑπουργοὺς θέλεις, οὐ διοισόμεθα γὰρ περὶ τοῦ ὀνομάζειν, ἅπαντες. ἡμεῖς δὲ, εἰ ἀπεγνώκειμεν σου τὰς εἰς τὸν πόλεμον ἐλπίδας, οὐκ ἂν ἐθεραπεύομεν αὐτὰς ἐπιπρεσβευόμενοι. νῦν δὲ τὰ βέλτιστα εὐχόμενοι περὶ σοῦ, καὶ νικήσειν προσδοκῶντες, εἰ καὶ τῶν ἐπινικίων ἀπελαθησόμεθα ὡς ἐχθροὶ, τῆς γοῦν χαρᾶς μεθέξομεν.

Σμυρναίοις, βροῦτος.

τ Τὸ πρόθυμον τῶν ὑπηκόων διηνεκὲς μὲν ὂν, βεβαιότητα δηλοῖ πρὸς τοὺς ἡγεμόνας. ἐλλεῖπον δὲ, καὶ τὸν ὅτε ἕτοιμος ὑπούργει χρόνον, δι' ἀσθένειαν ἐλέγχεται τὴν ἑαυτοῦ μᾶλλον, ἢ γνώμην ὑπουργεῖν. σπουδάσατε οὖν ἐκπληρῶσαι, ὅσα ὑμῖν ἐπέστειλα πρὸς τὸν πόλεμον. ὡς εὐνοϊκοὶ φανεῖσθε, μὴ δὲ ὧν πρόσθεν ἐποιήσατε, μαρτυρίαν ἔτι οἰσόμενοι. οὐ γὰρ χρὴ δοκεῖν ἐξεῖναι τὰ ἴσα, μὴ ὁμοίους ἀεὶ φανέντας.

Σμυρναῖοι βρούτῳ.

ψ Ψυχῆς ἔργον, τὸ δύνασθαι διηνεκῶς. καιροῦ δὲ, τὸ ἐνίοτε μὴ ἀρκεῖν. τὰς δ' ὑπουργίας, οὐ μόνον αἱ ἀσθένειαι τῶν κελευσθέντων. ἀλλὰ καὶ ἡ συνέχεια τῶν ἐπιταγῶν ἐλλιπεῖς ποιεῖ. ἡμεῖς δ' εἰ καὶ πάλαι διάφορον ἐλειτουργοῦμεν, οὐκ ἂν νῦν ἐτολμῶμεν ἀρνεῖσθαι, ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον ἢ δοκεῖ συμβέβηκε. ἐσπουδά

σαι μὲν γὰρ γνώμη τότε ὑποτιμᾶται δὲ νῦν ἡ ἀσθένεια, ὥστε ἀποχρῆ εἰ τοῖς ἐλλείμμασιν, αἱ ὑπουργίαι διαβληθήσονται μᾶλλον, ἢ ταῖς ὑπουργίαις παρακεχωρηθήσεται τὸ ἐλλεῖπον.

Βροῦτος, Μυρεῦσιν.

ξ ἄνθιοι ἁλόντες, ἐλεεῖσθαι ὑφ' ἡμῶν ἱκέτευον. ἦν δὲ οἶμαι χαλεπὸν, τοὺς τῆς ἐλπίδος τοῦ πολέμου κοινωνοῦντας, φεύγειν τὰ πάθη. καὶ τὴν ἐκ τῆς νίκης ἡδονὴν θηρωμένους, ἴσῃ χρῆσθαι τῇ διαμαρτίᾳ πρὸς τὸ ἄλυπον. καὶ τούτους οὖν, ἐπιτηδείους παντελοῦς ἀπωλείας ἐθέμεθα. καὶ τοῖς ἄλλοις ἀποκηρύττομεν, εἰ μὴ αὐθέως ἡμᾶς δέχοιντο, μηδενὶ τὴν ἡμετέραν γνώμην ἐπιεικεστέραν, τῆς ἐκείνων τύχης ἔσεσθαι.

Μυρεῖς, Βρούτῳ.

ὀ ν δὲ Ξανθίους μὲν ἔδει σωτηρίας ἀποτυχεῖν, ἧς τάχα ἂν καὶ αὐτοὶ μετέδωκαν τοῖς ἐναντίοις εἰ ἐκράτησαν. ὡς γὰρ ἡ τοῦ νικᾶν ἴση τοὺς πολεμοῦντας ἐλπὶς ἐξαίρει, οὕτω καὶ τὸ τῆς ἥττης πάθος, εἰς κοινὸν ἔλεον ἔρχεται διὰ τὸ ἀνθρώπινον. καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς δὲ παραστατικὴν εὐνοίας ἴσθι τὴν χρηστότητα. ἀπειλὴ μὲν γὰρ, ἔχθραν ποιεῖ, καὶ πρὸς τὰ οἰκεῖα, διὰ τὴν ἐκ τῶν φόβων ἀπόγνωσιν. ἐλπὶς δὲ τοὺς διαφόρους εἰς εὔνοιαν πεπιστευμένην προσάγεται.

Βροῦτος Μυρεῦσι.

ἡ συμμαχία ὑμῶν ἥκει, ἤδη νενικηκόσιν ἡμῖν. τοῦ μὲν οὖν μηδόλως, τὸ βράδιον ἀφικέσθαι ἄμεινον. πρὸς μέντοι τὴν τοῦ πολέμου ὑπουργίαν, ὁμοίως ἐστὶν ἄχρηστοι. ἡ γὰρ ἐν πολέμῳ βραδυτὴς, ἴσον ἔχει τῷ μηδόλως γινομένῳ τὸ ἄπρακτον.

Μυρεῖς, Βρούτῳ.

σ υνήσθημέν σοι τὸν πόλεμον νικήσαντι θᾶττον, ἢ τὴν παρ' ἡμῶν συμμαχίαν. καίπερ μετὰ σπουδῆς ἐκπεμφθεῖσαν παρασκευάσθαι. πρὸς μέντοι τὴν εὔνοιαν οὐδὲ ἡμεῖς ἠλθο-

μεν· ἄπρακτοι ἤλθομεν· οὐδὲ γὰρ ἴσον τῷ μηδ᾽ ὅλως κινηθέντι, τὸ καὶ ὑστερήσειν εἶναι πρὸς τὰ λοιπὰ ἕτοιμον.

Βροῦτος, Μιλησίοις.

ὅν τε χρημάτων μὲν πένεσθαι πόλεσι συγγνωστόν, ἐκ πολλοῦ γὰρ ὀφείλει φυλάττεσθαι τὸ ἄπορον· τὸ δὲ ἐν τοσούτῳ πλήθει, μηδ᾽ ἄνδρας ὑμᾶς ἔχειν γενναίως ἀγωνιουμένους, παντελῶς ἴστε τύχης ἐνδεεῖς, ἀλλὰ τῆς σωτηρίου γνώμης ἐλεγχόμενοι· εἰ δὲ μήτε εἰς ἀρετὴν ἀσκεῖτε, μήτε ὅσα πρὸς ἰσχὺν παρασκευάζεσθε, ἀδίκως ἴστε πόλις λεγόμενοι.

Μιλήσιοι, Βρούτῳ.

Καὶ χρημάτων, καὶ στρατιωτῶν ἐνδεῖν αἰσχρὸν, οὐ τοῖς μὴ ἐν ἰδίᾳ καθεστῶσι χρείᾳ· πολὺ δὲ μᾶλλον τοῖς εἰ καὶ οἴκοθεν ἂν προῖεν· διὰ γοῦν τὸ μὴ ἐπαρκεῖν, ἄλλων προσδεομένοις. ὑμεῖς δὲ, τῆς γνώμης ἕνεκα, καὶ τῆς εἰς τὸ δεῦρο τύχης, δοκοῦμεν πόλις εἶναι· μέχρι τοῦ, εἰ καὶ μὴ ἑτέροις ἐπαρκεῖν, ἀλλ᾽ οὖν μὴ τῶν πέλας χρήζειν.

Βροῦτος Μιλησίοις.

Εἰ μὲν οὐκ ἔστιν ὑμῖν ὅπλα ἐν κοινῷ, μὴ χρώμενοι τούτοις, ἁμαρτάνετε· μία γὰρ ἰσχὺς ὅπλων, τὸ χρῆσθαι. εἰ δὲ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν ἀμελεῖτε, μεμφθέντες ἂν καὶ ἔχοντες μὴ χρῆσθε, τόσῳ μεμπτότεροι μηδὲ ἔχοντες.

Μιλήσιοι, Βρούτῳ.

Οὐ τὰ ὅπλα ἰσχὺς ἀνδρῶν, ἀλλὰ τῶν ὅπλων οἱ ἄνδρες· ἐκεῖνα μὲν γὰρ δίχα τούτων δὲ ἄπρακτα· οἱ δὲ, τὰ πορίσαι αὐτὰ, καὶ χρῆσθαι αὐτοῖς δύνανται. οὔτε οὖν εἰ ἄπεστιν ὅπλα ἐνδεῖ τοῖς πορίσαι αὐτὰ δυναμένοις, οὔτε χρήσιμα τυγχάνει, τοῖς κἂν ἔχωσι, χρῆσθαι μὴ δυναμένοις.

Βροῦτος, Τραλλιανοῖς.

ἐ ι μὲν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπεδεύειν Δολοβέλλαν οἴεσθε ἀνεχόμενοι, μηδὲν ἀδικεῖν με, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖτε. εἰ δὲ νομίζετε ὧν αὐτοὺς πολεμίους ἀφελώμεθα, τούτων ὑμῖν ὡς οἰκείων παραχωρήσειν, αὐτίκα πλανᾶσθαί μοι δοκεῖτε. ἢ εἴργετε οὖν αὐτὸν τῆς σφετέρας, ἢ ὅλως μηδ᾽ ὑφ᾽ ἡμῶν ἀδικεῖσθαι φάσκετε, ὧν ἂν ἔχειν αὐτοὶ Δολοβέλλαν ἀφελόμενοι, ἀλλὰ μὴ ὑμῖν παραχωρεῖν ἀξιῶμεν.

Τραλλιανοί, Βρούτῳ.

η αἰ Δολοβέλλας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ στρατοπεδεύει, καὶ πᾶς ὁ μετ᾽ ἐκεῖνον βιαζόμενος. ἴστω μὴ ἕξων αὐτὴν δυσερύκτον, οὐ γὰρ εἰ στρατηγῷ Ῥωμαίων σύμμαχοι ὄντες, μὴ ἐξείργομεν τῆς ἑαυτῶν, ἤδη καὶ τοῖς πρὸς ἐκεῖνον διαφερομένοις, ἆθλον αὐτὴν τοῦ πολέμου κατηπείλαμεν. ἀλλ᾽ ὅς ἂν ἀκόντων ἡμῶν εἰσβιάζηται, δείξομεν ἔργῳ. καὶ Δολοβέλλαν μὴ ἂν ἄλλως, εἰ μὴ ἑκόντων στρατοπεδεύεσθαι.

Βροῦτος, Τραλλιανοῖς.

η αἰ πρόσθεν ὑμῖν ἐπέστειλα, ὅτι ἁμαρτάνετε, Δολοβέλλαν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπεδεύειν περιορῶντες. καὶ τὸ παρὸν ἴστε. εἰ μὲν ὡς οἰκείας αὐτῷ παραχωρεῖτε, οὐδ᾽ ἂν εἰ πρὸς ἡμῶν ἀφαιρεθείητε, ὧν ἐκείνῳ ὡς ἀλλοτρίων ἐξέστητε, ἡμῖν ὡς ἰδίων ἀντιποιησόμενοι. εἰ δὲ ὡς φίλῳ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ στρατοπεδεύειν δίδοτε, κοινωνεῖν αὐτῷ τῆς τοῦ πολέμου τύχης ἀρξάμενοι, οὐδὲ ἡμῖν ἀκούσιοι πολέμιοι φανεῖσθε.

Τραλλιανοί, Βρούτῳ.

ἐ δηλώσαμεν μέν σοι καὶ πρότερον περὶ Δολοβέλλα. καὶ νῦν ἴσθι, ὅτι οὔτε ἐν ἰδίᾳ στρατοπεδεύει γῇ. ἔστι γὰρ ἡμετέρα. οὔτε εἴ τις αὐτὴν ἀφέλοιτο ἄλλος, συγχωρήσομεν ἀκόντων ἔχειν. ὅτι τὰ παρ᾽ ἡμῶν ἐπιτραπέντα βιάζοιτο. εἰ δὲ δοκοῦμεν τῶν

τοῦ πολέμου τύχης αὐτοῦ κοινωνεῖν, αἱρετώτερον ἄρχουσι χειρῶν ἀντιπρᾶξαι, ἢ σύμμαχον ἄνδρα ἐξείργοντας ἀκουσίως ῥωμαίοις ἐχθροὺς φανῆναι.

βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς.

ἠ πέλθη μοι μηνόδωρον ὑμέτερον πολίτην, ξένον καὶ φίλον δολοβέλλα τοῦ ἡμετέρου πολεμίου. καὶ πρότερον ὑμᾶς μὴ εἴργειν αὐτὸν ἐν τῇ ὑμετέρα στρατοπεδεύειν πεῖσαι. καὶ νῦν ὅπως καὶ αὐτὸν, καὶ τὴν στρατιὰν αὐτοῦ, τῇ πόλει δέξησθε συμβουλεύειν. ἐγὼ δὲ ὡς μὲν οὐδὲν ὀνήσει δολοβέλλαν, εἰ καὶ ταῦτα, καὶ ἔτι πλείω προσαχθείητε τούτων ποιῆσαι ὑπὸ μηνοδώρου, ἢ καὶ εἴ τι ἄλλος πείσειεν, οὐκ ἀγνοῶ. οὐδὲ μὴν, οὔτε μηνόδωρον, ἡ δολοβέλλα φιλία καὶ ξενία. οὐ μὴν, ἀλλ᾽ οὐχ ὅπως κολάσαιμί τινας σκοπῶν. ἐφεδρεύειν οἶμαι τοῖς ἑνὸς ἑκάστου ἁμαρτήμασιν. ἵνα μέντοι μηδὲν κολάσεως ἄξιον ἁμαρτεῖν ἀναγκασθῆτε. καὶ νῦν κελεύω ὑμᾶς μηνόδωρον φυγαδεῦσαι τῆς πατρίδος, τοῦ ἰδίου λυσιτελοῦς ἕνεκα. εἰ δὴ λυσιτελεῖν ἔμελλεν αὐτῷ τὴν πατρίδα πωλοῦντι. δολοβέλλαν δὲ, μήτε τῇ πόλει δεδέχθαι, τῆς τε γῆς ἐξελάσαι. βιαζόμενον δὲ, ὅπλοις ἀμύνεσθαι, ἢ ἀπειθοῦντας, οὐχ ὑπὸ μηνοδώρου, ταῦθ᾽ ὑμᾶς οἴσομαι πραχθέντας πεισθῆναι, ἀλλ᾽ αὐτοὺς μηνοδώρῳ ταύτην ἀφορμὴν δοῦναι ἐθελοντάς.

Τραλλιανοὶ, βρούτῳ.

ὁ υ μηνόδωρος ὑποδέξασθαι τῇ πόλει δολοβέλλαν, καὶ τὴν στρατιὰν αὐτοῦ, προηγάγετο ἡμᾶς, ὥσπερ οὐδὲ πάλαι στρατοπεδεύοντα περιορᾶν ἔπεισεν. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ εἰ ταῦτα ἐπέπρακτο, ἡγούμεθα δοκεῖν αὐτοὶ μηνοδώρου, τοιαύτης βουλίας ἀφορμὴν παρεσχῆσθαι. τάχιον γὰρ τὴν πρὸς ῥωμαίους ὁμολογῆσαι μὲν συμμαχίαν, ἢ σὺν τοῖς παρ᾽ ἡμῶν τὴν δολοβέλλα ξενίαν ἐπιβαλεῖς. οἷς εἰ καὶ μηδὲν ὡς λέγεις ὄφελος οἱ

σεται ἡ πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοια. μέγα γοῦν περιεγένετο αὐτὸ ἐκ τῆς
πίστεως ἀσυνείδητον. ὅπλων μὲν τοι καὶ φυγαδείας, οὐδέν τι τοῖς
πράγμασι προσδεῖ. Μηνόδωρος γὰρ συναπῆρε Δολοβέλλᾳ. μὰ
δί', οὐχ ὡς ἐπιπεράσων τὴν πατρίδα κεκωλυμένος, ἀλλὰ τὴν ἀρ
χὴν οὐδὲν νομίζων ἀδίκημα, τῷ φίλῳ συνίστασθαι τὰ ἐπιτήδεια.
οὐδ' ἱκανὸν ὑπολαμβάνεις, ὥσπερ καὶ ἔστι καλόν, τὸ μὴ παρα
μένειν ποτὲ ἁμαρτάνοντας ἀμύνειν τινάς, πολλῷ μᾶλλον οἰκήθης τι
δεῖν μὴ προεξανίστασθαι τῶν διαβολῶν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ συμβησομένου
τὴν κρίσιν τηρεῖν. ἐπειδὴ δόξῃς, οὐκ ἐφ' οἷς ἂν μέμψῃ τοὺς πέλας,
δυσμενῶς διατίθεσθαι. πρὸς οὓς δ' ἂν ἔχθραν ἔχῃς, αἰτίας τού-
τοις ἐπιφέρειν.

Βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς.

Χρήματα ὅσα Δολοβέλλας κατέθετο παρὰ Μηνοδώρῳ τῷ
ἑαυτοῦ ξένῳ, εἴτε τινὰς ἄλλας παρακαταθήκας παρὰ
τῶν τέκνων αὐτοῦ κομισάμενοι, τῶν διαδεξαμένων αὐτοῦ τὴν οὐσίαν
μετὰ τὴν ἐκείνου φυγήν, ἀναπέμψατε πρός με. εἰ δέ τε μὴ εἶ-
ναι φατέ, αὐτοὺς τοὺς ἄνδρας παροικεῖ, μετὰ τῶν τέκνων, καὶ γυ
ναικῶν. οὐ γὰρ ἂν δικαιοῦν εἴη τοῖς τῶν ἐμῶν πολεμίων φίλοις, καὶ ξέ
νοις, περαιτέρω τοῦ μηδὲν αὐτοὺς παθεῖν, λυσιτελῆσαι αὐτοῖς
τὴν ἡμετέραν ἐπιείκειαν.

Τραλλιανοὶ Βρούτῳ.

Οὔτε Δολοβέλλαν ἐν τοῖς διαπανκροτάτοις τοῦ πολέμου και
ροῖς, ἀποθησαυρίσαι παρακαταθήκας εἰκός, οὔτε Μη-
νόδωρον ἀπαλλασσόμενον ἐκ τῆς πατρίδος, οἷόν τε καταλιπεῖν
οἴκοι, τὰ τῆς ταφῆς ἐφόδια. τὸ μέν τοι γε ἀναπέμπειν πρός σε, ἢ
τὰ μὴ ὄντα χρήματα, ἢ τοὺς ἀναιτίους ἀνθρώπους, τὸ μὲν, ἀδύ
νατον. τὸ δέ, ἄδικον. οὐ γὰρ ἄξιον τοῖς ἡμετέροις πολίταις διὰ
τοὺς πολεμίους, μέχρι συμφορᾶς ἀλυσιτελῆσαι τὴν παρ' ἡ-
μῶν ἐὰν πείθωμεν προδοσίαν.

βροῦτος

Βροῦτος Βιθυνοῖς.

Μηδενὶ δοκείτω χαλεπὸν, εἰ πολλὰ εἰσπραττόμεθα, πολλῶν δεόμενοι. τούτων γὰρ ἡμεῖς ἔργα ἀποδιδόμεν. εἰ δὲ τὸ τῶν εἰσφορῶν πλῆθος βαρύνεσθε, μεμνῆσθαι χρὴ ὁπόσοι πόνοι σὺν τοῖς διδομένοις ὑφ' ὑμῶν ἀναλίσκονται. παντὶ γὰρ δῆλον, ὡς τοῦ παρασκευαζομένου, ὁ ταῖς παρασκευαῖς τοῦ πολέμου χρώμενος, πλεῖον κάμνει. ἄλλως τε. καὶ ὑμῶν μὲν τῆς οἰκείας φροντίδος ἑκάστῳ. ἡμῖν δὲ τῆς ἁπάντων προνοεῖν ἀνάγκη.

Βιθυνοὶ, Βρούτῳ.

Ὁπόσων δεῖσθαί σοι συμβέβηκεν ἤδη, καὶ ἡμῖν τοσούτων ἀπορεῖν περίεστι. γνοίης δ' ἂν δι' ὅσων ἀθροίζεται τὰ παρασκευαζόμενα καμάτων. ἐξ ὧν αὐτὸς ἀναλίσκων αὐτὰ κοπιᾶς. καίτοι τὸ μὲν ὑπὲρ ἄλλων συνεισφέρειν μετὰ πόνου, καὶ ἀλυσιτελὲς φαίνεται. τὸ δὲ ταῖς ἑτέρων παρασκευαῖς χρῆσθαι μετ' ὠφελείας, ὅτι ῥᾴδιον. εἰ δὲ ὑπὲρ πολλῶν φῂς κακοπαθεῖν, καὶ ἀπὸ πλειόνων σοι ποριστέον. οὐ γὰρ οἷόν τε ἡμᾶς τοὺς περὶ μόνων ἑαυτῶν φροντίζοντας, ταῖς ὑπὲρ ἁπάντων εἰσφοραῖς ἐξαρκεῖν.

Βροῦτος τοῖς αὐτοῖς.

Ἀκύλαν τὸν ἐμὸν φίλον ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς, κατασκευάσοντά μοι ναῦς στρογγύλας πεντήκοντα, καὶ μακρὰς διακοσίας. τοσαύτας δὲ πυνθάνομαι καὶ Δολοβέλλᾳ ὑμᾶς παρεσχῆσθαι. ὀρθῶς οὖν ποιήσετε, ναύτας καὶ ἐρέτας εἰς ταῦτα τὰ πλοῖα, ἄχρις ἂν ἐμὲ ἀνακομισθῇ, παρασχόντες τῷ Ἀκύλᾳ. καὶ σιτηρέσιον τούτοις μηνῶν τεσσάρων. τῶν γὰρ εἰς τὴν ναυπηγίαν δεόντων ξύλων, καὶ τῆς τούτων παρακομιδῆς ἐπὶ θάλασσαν, καὶ τεχνιτῶν, εὖ οἶδα, ὅτι οὐδὲν ἀμελήσετε, μηδὲ Δολοβέλλᾳ ἐλλείποντες.

Βιθυνοὶ, Βρούτῳ.

Ὃ μὴ ἔτι Δολοβέλλας ἔφθασεν ἁρπάσας, τοῦτο ἤδη καὶ σοὶ λαβεῖν ἄπορον κατέλιπεν. οἱ γοῦν ἐκείνῳ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ναῦς, ὡς οὐ πλείονας δυνάμενοι παρασχεῖν ἢ βιασθέντες, πῶς οἷοί τε ἂν εἴημεν, οἵ τε ἴσας ἐξ ἀπόρων ναυπηγῆσαι, καὶ μάλιστα σὺν ἐρέταις καὶ ξύλοις καὶ ναυπηγοῖς, ἃ καὶ ἅπαξ εἰσενεγκεῖν χαλεπόν. δὶς δὲ, καὶ ἀδύνατον. σιτηρέσιον δὲ, οὐδὲ Δολοβέλλας ἡμῖν, ἅτε μὴ δ' εἰ κελεύσει παρασχεῖν δυνησομένοις, ἐπέστελλε. σύγγνωθι οὖν, καὶ σὺ ἀρνουμένοις, κἀκεῖνον ἀρνήσασθαι μὴ δυνηθεῖσιν.

Βροῦτος τοῖς αὐτοῖς.

Ἔγραψέ μοι Ἀκύλας, πολλήν τινα ὑμῖν ῥαθυμίαν ἐγκεῖσθαι, τῆς περὶ τὰ πλοῖα ὑπουργίας. ἐγὼ δὲ ἐκεῖνον σφόδρα ἐμεμψάμην τῆς ἀνεξικακίας, πειθόμενος ἐπιστολαῖς μοι τοῦ καθ' ἡμῶν, ἃς καθ' ἕκαστα πέμπων οὐ παύεται. δεῖν μᾶλλον ἢ νεῶν, κἂν εἰ σὺν ταῖς κατ' αὐτοῦ πρεσβείαις δέοι. οὐ γὰρ οἷόν τε δίχα τούτων ἐκείνας καταρτισθῆναι. ὑμᾶς δὲ ὑπομνῆσαι μὲν ἂν ἡδέως, καὶ νῦν, καὶ ἔπειτα, τοῦ μὴ ἄκοντας ἡμῖν, ἀλλ' ἑκόντας, καὶ εἰς ταῦτα, καὶ εἰς τὰ ἄλλα πάντα ὁμοίως συναγωνίζεσθαι. ἐκ τῶν παρόντων γὰρ, καὶ περὶ ἐκείνων ῥᾴδιον τεκμήρασθαι.

Βιθυνοὶ, Βρούτῳ.

Ἀκύλας ὁ κατήγορος ἡμῶν, τῆς ὀλιγωρείας μᾶλλον, ἢ μάρτυς φαίνεται τῆς ἀσθενείας. εἰ γοῦν ἀμελοῦντας ἀληθῶς ἐγίγνωσκεν, οὐκ ἂν παρὸν βιάσασθαι τὴν ὀλιγωρείαν περὶ αὐτῆς σοι ἐπέστελλεν. ἄλλως τε μὴ ἢ ἡμῶν πρεσβεύεσθαι μελλόντων, κατὰ τοῦ διακονοῦντος πρὸς τὸν πέμψαντα. νυνὶ δὲ Ἀκύλας μὲν, συνεῖδε τὸ τῆς χρείας ἀδύνατον. σὺ δὲ δι' ἀπειλῆς λύσειν νομίζων τὸ ἄπορον, ἀδίκως ἅμα καὶ ἀνωφελῶς χα

λεπαίνεις. οὔτε γὰρ ἐλπὶς, οὔτε φόβος χορηγίας αἴτιον, ἀλλὰ τὸ δύνασθαι.

Βιθυνοὶ Βρούτῳ.

Οἱ ἄκοντες ἡμῖν ὑπηρετοῦντες, οὐχ ἃ μὴ βούλονται παρέχειν κερδαίνουσιν· ἀχάριστον γὰρ ἦν αὐτοῖς τοῦτο· ἀλλὰ τὴν ἐπ᾽ ἐκείνοις χάριν, ἥτις ἂν αὐτοῖς ὠφείλετο ὑφ᾽ ἡμῶν, ἀποβάλλουσι. κατασκευάσαντες οὖν τὰς ναῦς, ὃν τρόπον ἐπεστείλαμεν σὺν τοῖς ἐρέταις, καὶ τὸ ὀφειλόμενον σιτηρέσιον, πέμψατε· ἢ ἀναγκασθήσεσθε οὐκ ἐπὶ τούτοις ἄχθεσθαι, ἀλλ᾽ ὧν ἂν ὑπολίπωμεν χάριν ἡμῖν εἰδέναι.

Βιθυνοὶ, Βρούτῳ.

Οἱ βιαζόμενοι τοὺς ὑπουργεῖν μὴ ἰσχύοντας, οὐχ ἃ προστάττουσιν, ὠφελοῦνται· ἡδὺ γὰρ ἂν ἦν μὴ γενέσθαι χρείας, ἢ εἰ ἐν ἀπειλῇ· ἀλλὰ τὸ δοκεῖν μὴ ἀγνώμονες εἶναι ζημιοῦνται. ἕξουσι γὰρ τὴν ἀνάγκην πρὸς τὸ ἄπορον. καὶ εἰ μὴ διὰ φιλανθρωπίας τὴν ἔνδειαν συνέγνωσαν. ἡμεῖς μὲν οὖν τάχιον ἂν ἀπορήσαιμεν, ἢ ὑπὲρ ἰσχὺν ἀρνησόμεθα χορηγεῖν ἔχοντες. σὺ δὲ, ἐπὶ πλέον οἷς πορίζειν ἀφ᾽ ἡμῶν διὰ βίας, ἴσθι μὴ ὧν ἂν παραλίπῃς, ἀλλ᾽ ὧν ἂν χρήσασθαι δυνηθῇς χάριν ἡμῖν παρέξων.

Βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς.

Τὰ πλοῖα ἐγὼ πάντα, ὅσων μοι ἔδει ἐν θαλάσσῃ ἔχω, παρασχόντων μοι Μακεδόνων, καὶ Λεσβίων, καὶ Φοινίκων. ὑμεῖς μὲν οὖν, ἐπεὶ παρὰ τοὺς χειμῶνας αἰφνιδίως ἐπιπεσόντας ὑστερήσατε, τετρακόσια μοι τάλαντα εἰς τὸ στρατιωτικὸν αὐτῶν συγκομίσατε. νομίζω γὰρ εἰς μηδὲν ὑμῖν τοῦτον, αἴτιον τὸν χειμῶνα γεγονέναι. ἐθελησάντων δὲ ὑμῶν, ἐνοχλήσειν.

Βιθυνοὶ Βρούτῳ.

Ὁ μὲν χειμὼν διεκώλυσε τὴν ναυτικὴν ἡμῶν συμμαχίαν· ἡ δὲ ναυτικὴ παρασκευὴ, ἐξανήλωσε τὰ χρήματα, ὥς

τε ἡμᾶς εἰ δὲ μὴ σοί, ἀλλ᾽ οὖν αὐτοῖς δέδια τὰ ὀκνηρῶς μεμοχθηκέναι. τῶν οὖν χρείας ὑπ᾽ ἄλλων πεπληρωμένης, αἰτούμεθα συγγνώμην· βραδύναντες μὲν διὰ τύχην· ἀποροῦντες δὲ διὰ τὸ ἀνάλωμα· οὐ γὰρ δυνατὸν ἡμῖν τὰς ναῦς ποιῆσαι χρήματα, ὡς ἐκ τῶν χρημάτων ναῦς.

Βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς.

α ι βουλαὶ ὑμῶν ὀλίγωροι· αἱ ὑπουργίαι βραδεῖαι· τί τὸ τέλος τούτων ἐννοεῖσθε.

Περγαμηνοί, Βρούτῳ.

β ουλεύεσθαι μὲν ὀκνηρῶς, ἀσφάλεια· ὑπουργεῖν δὲ βραδέως, ἀσθένεια· τούτων ἀμφοτέρων ἓν τέλος συγγνώμη.

Priuilegio mülta indicta uetatur, ne quis ad decem annos imprimere posſit nec aliubi imprſsa uendere uſquam locorum ditionis inclyti & feliciſsimi S. Veneti.

Ex aedibus Bartholomaei Iuſtinopolitani, Gabrielis Braſichellenſis, Ioannis Biſsoli, et Benedicti Mangii carpenſium. M IID xiiii cal Iulias.

